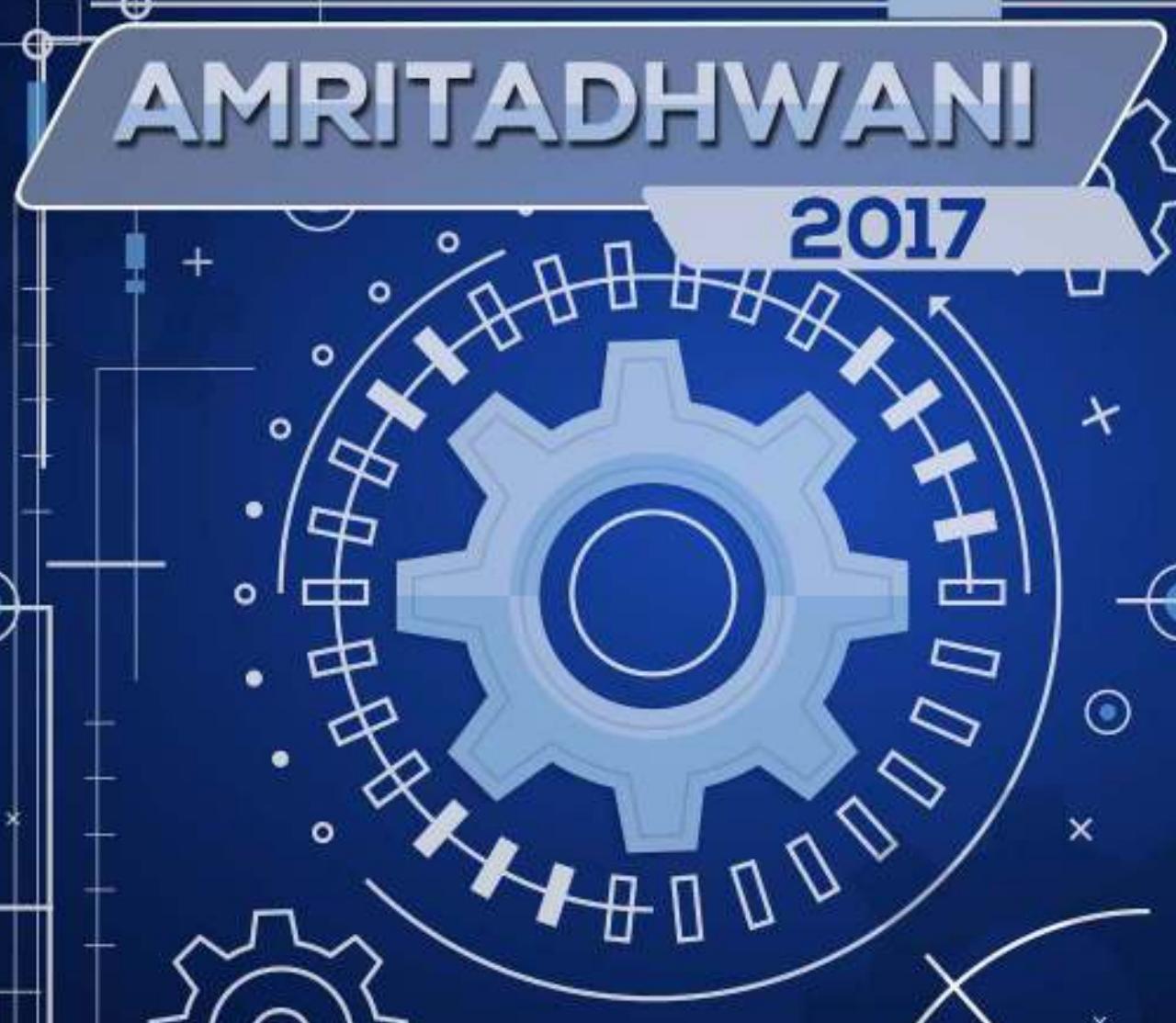

AMRITADHWANI

2017

AMRITA SCHOOL OF ENGINEERING
COIMBATORE

AMRITA NO.1 PRIVATE UNIVERSITY IN INDIA

National Institutional Ranking Framework-2017
Ministry of Human Resource Development, Government of India

No.1 Private University - University Rankings

National Institutional Ranking Framework University - Overall Rankings		
University	Rank	Score
Tata Institute of Social Sciences	1	85.65
Savitribai Phule Pune University	2	83.33
Visvesvaraya Technological University	3	80.88
Jawaharlal Nehru University	4	80.88
Janardhan Reddy Andhra Pradesh Institute of Research & Education	5	80.34
Amity University	6	77.83
Anna University	7	75.95
University of Hyderabad	8	75.30
University of Delhi	9	73.57
University of Mumbai	10	73.57
Manipal Academy of Higher Education	11	73.57
Delhi Technological University	12	73.57
Savitribai Phule Pune University	13	73.57
Visvesvaraya Technological University	14	73.57
Amity University, Noida	15	73.57
Amity University, Noida	16	73.57
Amity University, Noida	17	73.57
Amity University, Noida	18	73.57
Amity University, Noida	19	73.57
Amity University, Noida	20	73.57
Amity University, Noida	21	73.57
Amity University, Noida	22	73.57
Amity University, Noida	23	73.57
Amity University, Noida	24	73.57
Amity University, Noida	25	73.57
Amity University, Noida	26	73.57
Amity University, Noida	27	73.57
Amity University, Noida	28	73.57
Amity University, Noida	29	73.57
Amity University, Noida	30	73.57
Amity University, Noida	31	73.57
Amity University, Noida	32	73.57
Amity University, Noida	33	73.57
Amity University, Noida	34	73.57
Amity University, Noida	35	73.57
Amity University, Noida	36	73.57
Amity University, Noida	37	73.57
Amity University, Noida	38	73.57
Amity University, Noida	39	73.57
Amity University, Noida	40	73.57
Amity University, Noida	41	73.57
Amity University, Noida	42	73.57
Amity University, Noida	43	73.57
Amity University, Noida	44	73.57
Amity University, Noida	45	73.57
Amity University, Noida	46	73.57
Amity University, Noida	47	73.57
Amity University, Noida	48	73.57
Amity University, Noida	49	73.57
Amity University, Noida	50	73.57
Amity University, Noida	51	73.57
Amity University, Noida	52	73.57
Amity University, Noida	53	73.57
Amity University, Noida	54	73.57
Amity University, Noida	55	73.57
Amity University, Noida	56	73.57
Amity University, Noida	57	73.57
Amity University, Noida	58	73.57
Amity University, Noida	59	73.57
Amity University, Noida	60	73.57
Amity University, Noida	61	73.57
Amity University, Noida	62	73.57
Amity University, Noida	63	73.57
Amity University, Noida	64	73.57
Amity University, Noida	65	73.57
Amity University, Noida	66	73.57
Amity University, Noida	67	73.57
Amity University, Noida	68	73.57
Amity University, Noida	69	73.57
Amity University, Noida	70	73.57
Amity University, Noida	71	73.57
Amity University, Noida	72	73.57
Amity University, Noida	73	73.57
Amity University, Noida	74	73.57
Amity University, Noida	75	73.57
Amity University, Noida	76	73.57
Amity University, Noida	77	73.57
Amity University, Noida	78	73.57
Amity University, Noida	79	73.57
Amity University, Noida	80	73.57
Amity University, Noida	81	73.57
Amity University, Noida	82	73.57
Amity University, Noida	83	73.57
Amity University, Noida	84	73.57
Amity University, Noida	85	73.57
Amity University, Noida	86	73.57
Amity University, Noida	87	73.57
Amity University, Noida	88	73.57
Amity University, Noida	89	73.57
Amity University, Noida	90	73.57
Amity University, Noida	91	73.57
Amity University, Noida	92	73.57
Amity University, Noida	93	73.57
Amity University, Noida	94	73.57
Amity University, Noida	95	73.57
Amity University, Noida	96	73.57
Amity University, Noida	97	73.57
Amity University, Noida	98	73.57
Amity University, Noida	99	73.57
Amity University, Noida	100	73.57

No.1 Private Institution - Overall Rankings

National Institutional Ranking Framework Institution - Overall Rankings		
Institution	Rank	Score
Amrita Institute of Science, Bangalore	1	81.26
Indian Institute of Technology, Madras	2	77.97
Indian Institute of Technology, Bombay	3	77.97
Indian Institute of Technology, Kharagpur	4	77.97
Indian Institute of Technology, Roorkee	5	77.97
Indian Institute of Technology, Guwahati	6	77.97
Indian Institute of Technology, Gandhinagar	7	77.97
Indian Institute of Technology, Ropar	8	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	9	77.97
Indian Institute of Technology, Jodhpur	10	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	11	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	12	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	13	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	14	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	15	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	16	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	17	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	18	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	19	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	20	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	21	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	22	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	23	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	24	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	25	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	26	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	27	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	28	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	29	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	30	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	31	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	32	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	33	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	34	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	35	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	36	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	37	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	38	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	39	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	40	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	41	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	42	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	43	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	44	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	45	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	46	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	47	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	48	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	49	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	50	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	51	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	52	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	53	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	54	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	55	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	56	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	57	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	58	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	59	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	60	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	61	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	62	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	63	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	64	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	65	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	66	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	67	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	68	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	69	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	70	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	71	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	72	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	73	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	74	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	75	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	76	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	77	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	78	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	79	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	80	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	81	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	82	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	83	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	84	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	85	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	86	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	87	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	88	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	89	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	90	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	91	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	92	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	93	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	94	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	95	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	96	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	97	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	98	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	99	77.97
Indian Institute of Technology, Mandi	100	77.97

Thank You! Students, Alumni, Parents, Staff, Faculty, Researchers, Recruiters, Global Academic Partners, Govt. and Corporate Benefactors.

Amritapuri | Bengaluru | Coimbatore | Kochi | Mysuru

AMRITADHWANI

Amritadhwani 2017

शमीमा सिद्दीकी
SHAMIMA SIDDIQUI
भारत के राष्ट्रपति को उप प्रेस सचिव
Deputy Press Secretary
to the President of India

राष्ट्रपति सचिवालय,
राष्ट्रपति भवन,
नई दिल्ली-110004.
**PRESIDENT'S SECRETARIAT,
RASHTRAPATI BHAVAN,
NEW DELHI - 110004.**

MESSAGE

The President of India, Shri Pranab Mukherjee, is happy to know that the Amrita Vishwa Vidyapeetham University, Coimbatore is bringing out its Annual Magazine "AMRITADHWANI 2017".

The President extends his warm greetings and felicitations to the Principal, staff and the students of the School and sends his best for their future endeavours.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Shamima Siddiqui".

Deputy Press Secretary to the President

New Delhi
January 18, 2017

Amritadhwani 2017

AMMA's Message

"In today's world, everyone is completely focused on attaining success. There is nothing wrong with success, but our thirst for it is becoming unhealthy and is causing us to lose our sense of judgment. There is more to society and life than the bright lights of the big cities. Unfortunately, we are forgetting this. There are also rural villages and agricultural communities. It is the people who live there that produce the fruit, vegetables and grain that feed the entire world. Without them, how can we continue to exist? AMMA's humble suggestion is that, as part of our university curricula, students should spend time in such communities. We should provide them with the opportunity to observe the lives of the people who live there—their struggles and hardships. Students should interact with them and listen to their problems. This will provide them with insight into aspects of life that otherwise would remain concealed to them. In turn, when our students attain the success and positions of power they seek, the experiences they gained in these agricultural communities will remain with them and inform the decisions and policies they put into action".

Her Holiness Sri Mata Amritanandamayi Devi (AMMA),
Chancellor,
Amrita Vishwa Vidyapeetham (University)

Our mission

To provide value-based education and mould the character of the younger generation through a system of wholesome learning, so that their earnest endeavour to achieve progress and prosperity in life is matched by an ardent desire to extend selfless service to society, one complementing the other.

Our Patrons

Swami Amritaswarupananda
Puri
President

Brahmachari Abhayamrita
Chaitanya
Pro-Chancellor

Dr. R Venkat Rangan
Vice-Chancellor

Dr. K. Sankaran
Registrar

Dr. Sasangan Ramanathan
Dean - Engineering

Prof. C. Parameswaran
Director - Corporate &
Industrial Relations

Dr. Krishnashree Achutan
Dean - PG Programmes

Mr. R Venugopal
Director - HR

Faculty Editors

Mr. Prashant R Nair
Dept. of Computer Science

Dr. Hanini Jayaraman
Dept. of English

Dr. Geetha Senthilkumar
Dept. of English

Dr. M. G. Priya
Dept. of English

Dr. Murali Krishna P
Dept. of Mathematics

Ms. Ambika P
Dept. of English

Dr. Veera Alagiri
Dept. of Humanities

AKSHITA PALIWAL ▲ AKSHITA PALIWAL

ASHWINI PRASAD ▲ ASHWINI PRASAD

BALAKUMARAN R.C. ▲ BALAKUMARAN R.C.

HARITHA V. ▲ HARITHA V.

SUBHAM PANDA ▲ SUBHAM PANDA

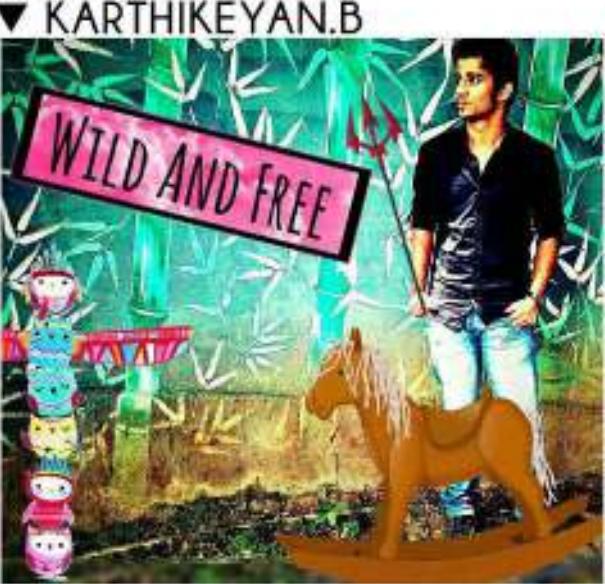
ASWIN TS ▲ ASWIN TS

FARHANA ZAKIR ▼ FARHANA ZAKIR

HARSHITAA ▼ HARSHITAA

KARTHIKEYAN.B ▼ KARTHIKEYAN.B

PALANATI KARTHIK ▼ PALANATI KARTHIK

THE STUDENT EDITORIAL TEAM

▲ GEETHANJALE L

▲ LAKSHMI V K

▲ GOKULA LAKSHMI

MANDAL

▲ RAJENDRAN P

SUJA P ▲

▲ SAI BHARADWAJ

AL
AM

NIK

SIVARANJANI R ▲

SUDHIR KUNAR RAI ▲

CHANDRAMOULI K▼

VARSHA NAIR▼

V K CHAITANYA ▼

Edit Speak...

Have you ever had this feeling when you are trying really hard to write but the words just don't flow? It has happened many times to me through these four years as an engineering student. Be it the beginning of a poem or the introduction to a scientific paper that you want to publish, you may feel frustrated and trapped, as though you have lost your muse. You may have been staring at a blank piece of paper or your computer screen for hours. Don't worry, you aren't alone, my friend. It has definitely happened to many when you're in an examination hall, I'm sure. Many great writers and artists like Scott Fitzgerald and Herman Melville have gone through what is popularly known as a writer's block. Writer's block is a condition in which an author loses the ability to produce new work or experiences a creative slowdown. This problem can be caused by a variety of factors. It may be due to the writer experiencing fear, aiming for a perfection that seems impossible to attain or even due to emotional duress. There are many techniques that writers have used to get over it, ranging from drinking numerous glasses of water to taking a long vacation. One technique that has so far proven "fail safe" to me is sleep writing. You focus on your concept right before going to bed and let the ideas form in your sub-conscious mind. Start writing as soon as you wake up and let the words flow freely onto paper. Build on what you have jotted down and when you are finally done, you have before you, your work, your very own masterpiece! Amritadhwani is a platform where your masterpiece will surely find a place. Our team is constantly working to gather the talent within each of you and display it to the world. Amritadhwani brings to you a potpourri of creations in five different languages along with descriptions of the major events taking place within our campus. Working for this magazine and being able to read a diverse variety of thoughts and emotions from people of different age groups has made us realize that people may have a flare for writing irrespective of their areas of academic pursuit. It also proved to us that everyone should discover their hidden talents and pursue their passion irrespective of their age or their career. We, the Amritadhwani team, are proud to present to you this year's budding Shakespeares and Picassos. Turn over and Read on!

- Editorial Team

The Team

ENGLISH DESK:

Senior Editors: Aswin TS, Harshitha H

Editors: Suja P, Tuhina Mandal

HINDI DESK:

Senior Editors: Subham Panda, Sudhir Kumar Raj

Editors: Varsha Nair, Akshita Paliwal

TELUGU DESK:

Senior Editors: Palanati Kartik, VK Chaitanya

Editors: P Sai Bharadwaj, Chandramouli Kondamudi

TAMIL DESK:

Senior Editors: Balakumaran R C

Editors: Geethanjale L, Gokula VK, Karthikeyan V, Karthikeyan B

MALAYALAM DESK:

Senior Editors: Farhana Zakir, Lakshmi VK

Editors: Haritha V, Ashwati

DESIGN TEAM:

Senior Editor: Sivaranjani R

Editor: Rajendran P

Cover Design: Pragatheeeshwar M

What's Inside?

▼DEAN'S REPORT

INTERVIEWS▼

HAPPENINGS▼

▲ANOKHA

ARTICLES
& POEMS►

CLUB
ACTIVITIES▼

GROUP
PHOTOS►

The Year in Reports

Annual Report

For the academic year 2016-2017

Presented by the Dean – Engineering during the Twenty Second Annual Day celebrations of Amrita School of Engineering, Coimbatore (February 18, 2017)

In December 2016, We completed 3rd UGC review and successfully retained the Deemed University status. In particular, the review committee highly commended on the research accomplishments and innovations of the university targeted towards societal benefits. I would like to express my heartfelt thanks to the dedicated efforts of each one of you.

Aligned with our Chancellor's mission, ***Live-in Labs*** is a part of our curriculum and allows students to identify problems, to explore and to implement-solutions, all funded by the university.

Live-in-Labs®
AN INITIATIVE BY AMRITA UNIVERSITY

We have completed multiple projects in our quest to take technology to the common man. One such example is the project of converting Lemon Grass to useful product and enabling the villagers to earn a living.

Solar-Thermo Based Lemon Grass Distillation Plant

*Dr. Udaya Bhaskar Reddy Ragula, Department of Chemical Engineering,
working with international students*

Reaching out to the Common Man

Amrita Researchers have developed a novel cost effective solution to measure the glucose levels in diabetes patients. This new glucose sensing technology has a larger shelf life because it utilizes nano particles instead of the enzymes that have been used in the conventional technologies.

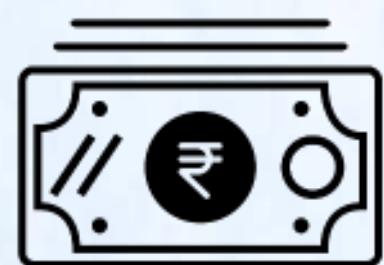
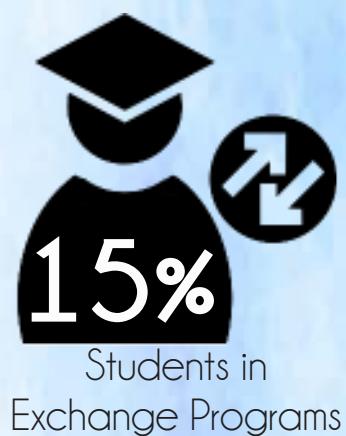
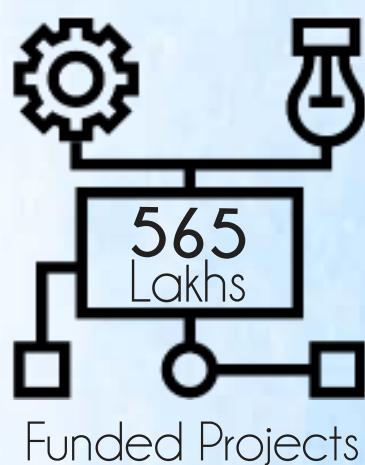
Amrita BioSensor Labs

Year in Review

Programmes

8   18   8   2100
B.Tech   M. Tech   Other Programs   Admissions

₹ 23.45 lakh p.a
Highest salary Package

₹ 3.7 lakh p.a
Average salary Package

Research Glimpses

Over the past year, our academic and research contributions have seen considerable and consistent growth. The Faculty, Students and Alumni have worked hard to contribute and maintain this phenomenal growth. True to the words of Amma, our research work is aimed at serving the society and here is a glimpse of a few Research projects that have been executed during the year:

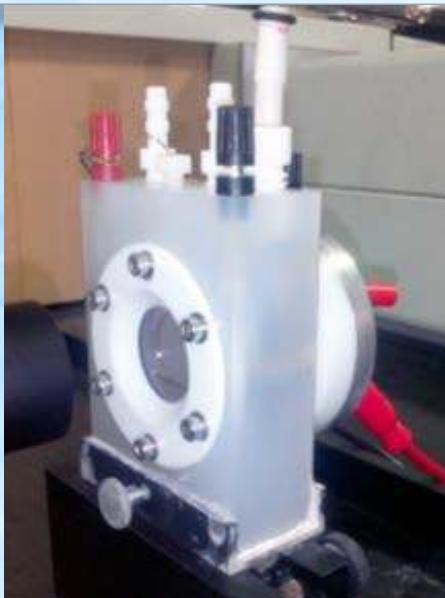
Faculty Research:

Energy Materials and Devices Lab

Dr. T. G. Satheesh Babu, Department of Sciences, - “Affordable Paper Based Microfluidics Point of Care Testing Device for Liver Function” received grant from Department of Bio-Technology, Govt. of India.

Dr. Thirugnanasambandam G. Manivasagam, Centre of Excellence in Advanced Materials and Green Technologies- “ PhotoElectroChemical Splitting of Water with N-Doped Graphene Hematite Composites for Hydrogen Production” received grant from DST, Government of India and Research Council Norway.

Photoelectrochemical water splitting cell

Energy Systems & Process Intensification Lab

Faculty and Staff

Select Awards and Recognitions

Aerospace

Dr. Shantanu Bhowmik ,Professor in the dept. of Aerospace Engineering and Head Research

Research Award of Swiss National Science Foundation of Federal Government of Switzerland

CEN

Dr. M. Ananda Kumar
Young Scientist Award 2016

Computer Science & Engg

Mr. Prashant R. Nair,

Distinguished Speaker in Computer Society of India(CSI).

Mrs. U.M. Ramya,

Best CSI Branch Award for the 5th year.

Dr. K.V. Shriram & Mr. M Ritwik,

CII Winner in Technical Event
“Smart City Kovai - A way Forward”

Student Achievements

Aerospace

Ms. Nithya Subramanian,
an alumnus
Amelia Earhart
Fellowship

Kiran Kassyap S, Sundarajan G
& Srivenkata Krishnan S
TCS - Best project Award

Computer Science

Amit Mundada & Jagadeesh
Sudhakar
invented a vehicle to
automatically clean railway
track

SUPRA 2016 team
Awarded 1st place in
appearance and overall 3rd
place in nation in the formula
student event organized by
SAEINDIA

M.S. Prashanth
of 2012-16 batch
won TCS Best Student
Award

Mechanical

Ananya Bhahadur
Google Summer of Code
Winner

Sachin Kamath
Google Summer of Code
Winner

Madusuthanan
Lab Robotic Regional
Winner. IIT-M Research Park

EEE
Suresh Ram, Athish T
& Aparna Krishna
1st Prize, Techfest Gravitas,
Vellore.

Civil

Saran Raj

Runner - National Ultimate Frisbee Tournament, Mysore

CSE

Shiny

Aquatic Champion National Level & Won 4 Medals

ECE

A C Vishwajeet

Table Tennis Gold Medal in South Zone Inter-University Meet

Punneeth J, Sangeeth Raj, Rithin KR, Salil Singh, Gangatharan
Winners: AIU South Zone Inter-University Cultural Festival

ECE

Vikranth S   Gokulanath TS

Springer Publication

CSE

Sreedarsan, Shankarnarayan & Darshan
Springer Publication

Social Outreach

True to our Chancellor AMMA's vision the department of Social Work has been organizing activities for societal benefits and here are a few snapshots.

Flash Mob and 'Mime' on the theme of "Psychological First Aid" to commemorate World Mental Health Day @ Campus and Coimbatore Railway Station- 21 & 22 October, 2016

Amrita -UNICEF Capacity Building Training Programme on “Strengthening the skills of Rescue Procedures of Childline Functionaries”- Oct - Nov. 2016

Special Interaction of Mr. Job Zachariah, Chief of Field Office, Tamil Nadu and Kerala, UNICEF, Chennai with the participants

Daksha '17 -Tribal/Rural Camp 2017 in association with Mahatma Gandhi Ashram in the tribal villages of Anaimalai (11th - 17th February 2017)

A Three Day International Conference on “Nurturing Global Mental Health” in association with University at Buffalo, USA - 8-10 March 2017

Nancy J. Smyth, Dean, School of Social Work, University at Buffalo addressing the gathering

Industry Institute Collaboration

- Four Projects for CISCO have been completed
- Cognizant Technology Solutions – Innovation Lab – Wireless Network Division, HCI Lab and funding to the tune of Rs.8 Lakhs was received from CTS
- Microsoft Azure sponsorship of USD 20,000 from Microsoft for the conduct of research in the area of networking

Dr. Seshu Bhagavathula distributing prizes to the students during instuition day

Alumni Association

Mr. Vijay Narayanan has joined Amrita School of Engineering as the Coordinator - Public Relations at the Office of the Dean - Engineering. Mr. Vijay holds a Master's Degree in Manufacturing Engineering from Amrita. Being an enthusiastic and proactive person, he is currently engaged in enhancing the ALUMNI relationships of the University. He believes that each and every student who has graduated from the University is a Brand Ambassador and is an inevitable part of the Amrita Family. He is spearheading many initiatives like introduction of Alumni ID cards for the students of School of Engineering - Ettimadai, creation of a web portal exclusively for Alumni, organizing of Mega Alumni Events, all aimed at further cementing our bond with Alumni.

Mr. Vijay Narayanan

Dean releasing the new Alumni Card

Ever since he has taken charge, there has been an exponential increase in the social media activities aimed at engaging our alumni. He is also responsible for enhancing the outreach of numerous academic and non-academic activities of the School of Engineering through various online portals.

While we are proud of our 2016 achievements, we will strive to be one of the best universities, recognized globally for taking technology to the society and continue to execute the cause of sustainable development.

End of The Dean's Report

Glimpses of Gokulashtami celebrations in Amrita University, Coimbatore

Glimpses of Amritotsavam in Amrita University, Coimbatore

Happenings...

Gokulashtami

On 25th August, 2016, Gokulashtami (Lord Krishna's Birthday) was celebrated at Amrita University, Coimbatore campus with great devotional fervor, enthusiasm and fanfare. The grand floats conceptualized and designed by student groups in various departments and schools of Amrita University was the highlight of the colorful celebrations.

To encourage healthy competition and bring out the hidden potential and talents of the students, various competitions in sports, literary and cultural events were also conducted.

Traditional Dance

Citopadesha

Convocation 2016

The 13th Convocation of AMRITA University was held at its Coimbatore campus on 21st August, 2016

4477 graduates in all disciplines from all five campuses of the university at Coimbatore, Amritapuri, Kochi, Bangalore and Mysore received their degrees. This included 36 Ph.Ds and 100 medal winners. Other graduands include Post Graduates and UnderGraduates in almost all disciplines like engineering, business, medicine, biotechnology, nanotechnology, arts & sciences, humanities, dentistry, nursing, Ayurveda, pharmacy social work, mass communication and teacher education.

Dr. Prem Nair, Medical Director, Amrita University welcomed the gathering.

This was followed by an inspiring Address by Chief Guest, Professor Ashutosh Sharma, Secretary, Department of Science and Technology (DST), Government of India.

A Benedictory Address was given by Sampujya Swami Amritaswarupananda Puri, Vice-Chairman, Mata Amritanandamayi Math & President, Board of Management, Amrita University. Following this Dr. Venkat Rangan, Vice-Chancellor, Amrita University presented the Annual report of the university. Also present on dais were Brahmachari Abhayamrita Chaitanya, Pro-Chancellor; Prof. C. Parameswaran, Director-Corporate & Industry Relation; Dr. K. Sankaran, Registrar; Dr. Sasangan Ramanathan, Dean-Engineering and Dr. Shanti Nair, Dean-Research, Amrita University.

Annual Sports Meet

A Cluster of students, clad in their customised jerseys were outspread in the green stretches of grass in the ground. A mood of tense and vigour drifted in the air. It was not just the commencement of the month of February but also the 22nd Annual Sports Meet of Amrita Vishwa Vidyapeetham.

Soaked in delightful frame of mind, the crowd welcomed the chief guest of the day, Sri Nallusamy Annabi, an internationally recognised High Jump Champion.

The Eminent Chief guest is successful both in academics as well as athletics. His best performances include high jump of height 2.16m and completed hurdles with a record time of 110 mts in 14.8sec. He is currently serving as an athletics coach and has also contributed as a coach in Zonal Railways and Indian Railways. He has received several awards for his excellent service in sports. These include MASTER TITTO award from the Indian Railways, MAMALLAN award from the Government of Tamil Nadu, and an award for Excellent Service from the Sports Authority of India.

Mr. Nallusamy inaugurated the event with his enlightening address. The event witnessed wholesome participants from the students as well as the staff. The ground was filled with cheers and wonderment. The chief guest Mr.Nallusamy gave away the awards to the euphoric winners who held their badges of hard work with pride.

At the end of the day, Anandamayi was declared as the victorious team and was awarded the overall championship. Dr. O.J Kumaresan, Physical Education Director, presented the Annual Sports Report 2016-2017.

It was a visual treat for all the spectators who congregated on the wonderful day.

INDIVIDUAL CHAMPIONSHIP (MEN)

V Sachin kumar of Chinmayi Team

INDIVIDUAL CHAMPIONSHIP (WOMEN)

Ishwarya Lakshmi of Chinmayi Team

Winner

Anandamayi Team : 320 Points

Runner-Up

Jyothirmayi Team : 272 Points

22nd Institution Day

Amrita School of Engineering, Coimbatore organized the 22nd Institution day on 18th February 2017. Dr. Seshu Bhagavathula, Chief Technology Officer, Ashok Leyland, and the Founding Managing Director of Mercedes-Benz Research and Development Center in Bangalore, was the Chief Guest for the event. The tone for the Institution day was set by Dr.(Col) P.N. Kumar Head, Student Affairs, who welcomed the gathering and invited Dr. Sankaran K. the Registrar of the University, to deliver a brief overview of the University. Following the Registrar, Dr. Sasangan Ramanathan, Dean, Amrita School of Engineering, delivered a video presentation of student and faculty achievements, as well as the social activities of the University over the year, which was well received by the audience. Festival celebrations at Amrita such as Onam, Ugadi, Janmashtami, Ganesh Chathurdhi,etc., were also mentioned in the video presentation. Next, Mr. Prashant R. Nair, Vice-Chairman, Dept. of Computer Science and Engineering, introduced the Chief Guest Dr. Seshu Bhagavathula, Chief Technology Officer, Ashok Leyland and invited him to address the gathering.

Dr. Bhagavthula , spoke about the need for education and innovation in the current global scenario, citing examples from his wide and varied experience while a part of the Mercedes-Benz Research and Development Center and from his personal experiences. On the conclusion of the talk, Dr. Sasangan Ramanathan, Dean Amrita School of Engineering, honored the Chief Guest. Afterwards, ith water conservation being the need of the hour, Dr. Nikhil K. Kothurkar, Associate Professor, Department of Chemical Engineering, delivered a brief presentation on the importance of water conservation. He stressed on the importance of water recycling and rain water harvesting which left a deep impact on the listeners.

As a part of the Institution day celebrations, awards were initiated by the various departments in order to appreciate the effort and contribution to academic excellence in their field of study. The Department of Chemical Engineering awarded the top three students of each of the first, second and third years of the department with an Endowment award, The Department of Computer Science & Engineering awarded the Prakash Memorial and

Jayavel Memorial awards to the top two students in the department, The department of Mechanical Engineering awarded 4 students with the SAE award for excellence in the field of mechanical engineering. Along with the prizes, 23 Student Editors were awarded mementos and certificates in recognition of their contribution and hard work towards "Amritadhwani", the student magazine of the School of Engineering.

Students who bagged prizes at the South Zone Inter-University Youth Festival, in association with the Association of Indian Universities (AIU) and various National awards, were recognized during the event. The prizes for short film were also distributed, which was bagged by students from the Department of Mechanical Engineering and runners-up from the Department of Communication. The event concluded with a vibrant dance and cultural performances by the students and alumni of the Amrita School of Engineering.

Anokha 2017

Conducted from 2nd to 4th March, 2017, Anokha escalated the imagination of participants with over 10000+ footfalls, 75+ events, 30+ workshops, Lumiere premium lecture series showcasing success stories from all walks of life, Techexpo, recess-school outreach and a whopping 15 lakhs in prize money.

There were 75+ exciting and highly competitive contests and events in all branches of engineering, robotics, pitchfest, gaming, cubing and short-film making. Some of the popular events are Armageddon gaming; mayday; robowarz; full throttle; maze runner; cubing royale - Rubiks' cube; junkyards wars; Ideate Pitchfest supported by Amrita TBI and epictures short film contest.

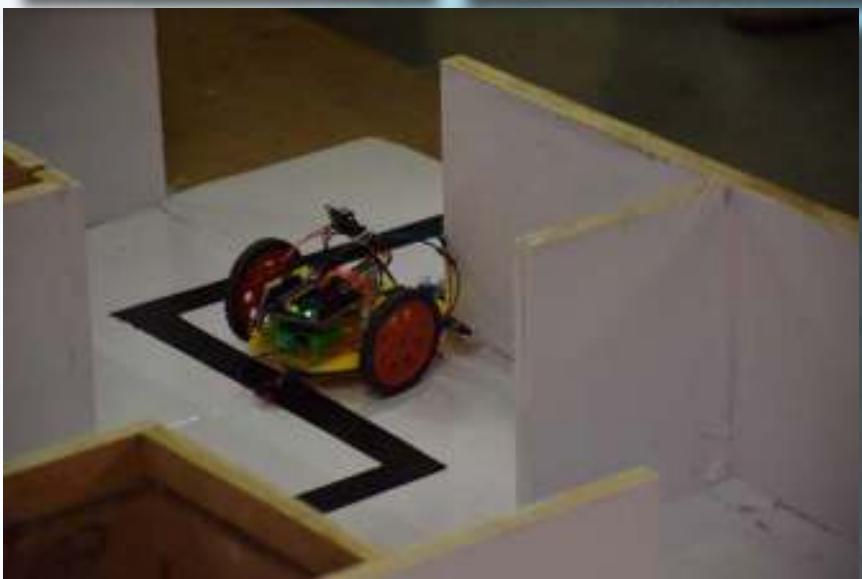
"Anokha aims to encourage engineering students globally to come together to display their fervor for science and technology. In just six years, it has become one of the top engineering tech-fests in India. I am confident that Anokha 2017 will emerge as yet another grand avenue to showcase and celebrate the innovation, ingenuity, teamwork and talent of engineering students."

- Dr. Sasangan Ramanathan, Dean- Engineering

Anokha is the first and only techfest in India with United Nations Academic Impact (UNAI) accreditation. The theme of Anokha 2017 is Innovation and the focus is on leveraging it for societal benefit.

There were 30+ workshops by premier organizations and companies such as Amazon, Mathworks, Cisco, Ansys, National Instruments and IGCAR. The workshops are in Cutting-edge areas such as Internet of Things; Bluetooth robotics; analytics; animatronics; ornithopter; parrot drones, social entrepreneurship, motor bike overhauling etc

The techfest featured Techexpo with robo soccer, electric car by Robert Bosch, Indian airforce, Indian army, wildlife photography and departmental stalls including a parrot drone exhibit

Another major highlight of Anokha 2017 is an extensive school outreach event titled Recess, where school children had the opportunity to participate in events such as cubing royale, drones competition, quiz and explore the techexpo.

Speakers for the Lumiere premier talk series has speakers such as Prof. Subbaram Naidu, Chair Professor, University of Missouri and former NASA scientist; Mr. C.K . Kumaravel, CEO, Naturals; Mr. Jithin Nedumula, Founder of "Make a Difference" Youth volunteer network; Mr. Thippeswamy S., wildlife photographer & first Indian fellow of Royal Photographic Society of Great Britain. Judges for the Epictures event are acclaimed film director, Mr. Vijay Milton and cinematographer, Mr. M.S. Prabhu

Spectacular Entertainment spectacle was a scintillating Eventide Musical Show by renowned playback singers, Vijay Prakash and Nikita Gandhi and keyboardist, Stephen Devassy and Performances by Ragasudha and Natyasudha, student clubs of AMRITA.

Amritotsavam 2017

Anandmayi - The Winning Team

Chinmayi - The Runner Up Team

The annual intra-mural cultural festival of Amrita School of Engineering, Coimbatore, 'AMRITOTSAVAM' was a major attraction in the months of March and April 2017. The event culminated in a grand finale on 21 and 22 April, 2017. Various events held included:

I. FINE ARTS

1. On the Spot Painting
2. On the Spot Photography
3. Pencil Sketching
4. Mehndi
5. Cooking Without Fire And Wire
6. Rangoli
7. Poster Making
8. Art From Waste
9. Clay Modelling*

II. LITERARY

1. Debate (English)
2. Elocution (English, Tamil, Malayalam, Hindi and Telugu)
3. Creative Writing (English, Tamil, Malayalam, Hindi and Telugu)
4. Quiz
5. Poetry (English, Tamil, Malayalam, Hindi and Telugu)

III. MUSIC AND DANCE

1. Classical Vocal Solo (Carnatic/ Hindustani)
2. Western Vocal Solo
3. Light Vocal Solo
4. Instrumental Percussion Solo
5. Instrumental Non-Percussion Solo
6. Group Instrumental
7. Group Song (Indian)
8. Group Song (Western)
9. Classical Solo Dance

10. Group Dance - Folk/Tribal
11. Group Dance (Contemporary)
12. Split Sync dance (Free Style)

IV. THEATRE

1. Skit
2. Mime
3. Short Film Making
4. Adzap
5. Monoacting

The cultural fest had a stall that showcased and sold the products developed at Sadivayal village, one of the 101 villages adopted under Amrita Self Reliant Village (SerVE). The Self-Help Group at this village in Coimbatore district is actively mentored by the ECE department of ASE-Coimbatore

Anandamayi Team emerged as overall champion with 311 points while Chinmayi team emerged as runners-up. Prizes were distributed by Mr. Harihara Subramanian, a 2008-2012 batch alumnus of Amrita School of Engineering, Coimbatore, who is now a successful assistant director in movies. He has to his credit worked for dream banners such as Fox Star Studio for Akira, VIACOM 18 for Rangoon, EROS international for Kathi and assisted leading film directors such as A.R.Murugadoss and Vishal Bharadwaj.

Interviews

Kalki Subramaniam

Kalki Subramaniam is a transgender rights activist, artist, actor, writer and entrepreneur from Tamil Nadu. In 2008, she founded the Sahodari Foundation, an organization that advocates for transgender people in India. In 2014, she was chosen by Facebook as one of the 12 inspiring women of the world who used Facebook for community development. She has post graduate degrees in mass communication and in international relations. [Subramaniam inaugurated Sahaj International school in 2017, which is dedicated to serving transgender students ages 25 through 50 who have not been supported in mainstream schools. It is the first school specifically designated for transgender students in India and is located in Kochi, Kerala.

Q: In today's society, there are plenty of stereotypes that are associated with gender identity i.e the way we define masculinity and femininity and there are also negative stigma attached to things that defy the gender norms such as cross-dressing. So what can parents do in order to promote a better understanding of gender and its nuances?

A: Gender norms have been perpetuated for generations and especially in India, a extremely patriarchal nation, the narrow views that have been instilled can indeed be difficult to break but not impossible. It can be frustrating when attempting to reach the elders. That is why it is important to reach out, through education, of course, to the youth of today, who will eventually go on to be parents tomorrow. There are also a variety of methods to propagate these ideas, whether it is through articles, literature or through open discussions about personal experiences of discrimination and the steps that should be taken to combat gender inequality.

Q: With the way non-binary genders are being treated here, how would you consider India in comparison to other nations?

A: I consider India a very beautiful country. The thing that unifies us is actually the diversity within us. Currently there are fundamental rights given to people who are identified as male or female, yet for transgenders and also those who do not identify with the gender binary, the rights are nil. In ancient India, transgender as well as intersex individuals were respected but over decades we had been accustomed to a different way of thinking.

India is a developing country and I think we are ready and open for change. We are not fixated on orthodox ideologies and religious extremism.

India has its fair share of discrimination but rather than hate, there is just a huge void of darkness and of ignorance, which can definitely be overcome with awareness and education. Once that is cleared up, people will be more accepting, I feel.

Q: Today many people face problems with the way they identify themselves. In your case, how were you able to overcome inner conflict regarding your self-identity?

A: As you know I identify as a transgender woman but gender identity within every individual is a spectrum. We all came from woman's body and weren't just made in the sky, so there is estrogen and testosterone in all of us which would imply that there is masculine characteristics, as well as feminine characteristics within each person. So really, there is no perfect woman or man.

With regards to my personal struggles, it all came down to believing in myself. In our society, being a man is celebrated but being a woman is not to that extent, I would say. But I made the decision of doing things that reflected who I really was on the inside despite all the negative reactions that I was going to incite. It was all about having courage to be myself.

Q: Talking about negative reactions, no matter how much support is given, there will always be people that try to drag you down so how

did you handle all the criticism that came with your choice?

A: I think for me, without my artwork or poetry I wouldn't have been able to come as far as I have. All my hopes and dreams of being a woman were manifested in my drawings and my poetry. All the pain and rejection I felt, I projected it through poetry. So I actually used poetry to channel all my negative emotions and art to invigorate my positive ones. But as a transgender woman, as a human being and as an activist, it has helped me a great deal. I started my blog in 2006, in English as well as in Tamil, and it helped my ideas reach the world. I had initially started a small magazine that circulated to about 200 individuals in a transgender community, and that also helped make create an impact.

Art is a beautiful medium to express life.

With that Kalki recited one of her poems in Tamil, giving us a beautiful glimpse into equality and identity beyond binary genders.

Through Lumiere 2017, we got an exclusive with the awe-inspiring woman and got to know her view on gender equality and the current state of non-binary genders in India.

Jithin Nedumala

Lumiere 2017 is the Amrita equivalent of TED talks, where brilliant minds come to share their experiences, ideas and thoughts to inspire and shed light to the aspiring world leaders of tomorrow. The Amritadhwani team was honoured to interview a few of these inspiring people and thus bring their spirit in writing.

"In larger scheme of things, it is not a big number" so will Jithin Nedumala tell you, one of the co-founders of India's fastest growing youth volunteer network, with chapters across 23 cities in the country when asked about the same. Now as he sits opposite us, he tells us how much more needs to be done in a refreshingly honest interview. 'If you look at the scale of problem that we are working with, we have about 35 million children who are said to be orphaned or vulnerable. So, yes, centers in 23 cities is a good number, but currently we are only working with 5000 children. We can say it's still very early stage for MAD as an organization. Yes, I am happy about the work done, but we are looking at a 35 year time frame.. so that by 2035 we would be able to work with all 35 billion children.'

This young Co-Founder, one of the few social entrepreneurs who is personally supported by Michelle Obama and one of the contenders for the Forbes India 30 under 30 list, found the 'Make A Difference' community with his friends about seven years ago. As to how the institution has evolved over time, Jithin says 'When they started, it was just a bunch of young people with lot of energy who wanted to make a change. Now that they know the problem in its entirety and know it's solvable along with the math and logistics, he feels that they have a clearer target. At present about 82 % of their students make it to college and they are aiming to bring it up to

95% by 2020."

As to what he feels should be the characteristics of a person who wishes to join in this endeavor he says, "Well MAD is specifically looking for young individuals who are open minded, think critically and capable of working in teams for team spirit is very crucial for any kind of social work you see. That being said the biggest problem faced by organizations like us are that people come in because they want to do something productive with two hours of free time they get , say in a week. But then again two hours may not be adequate a time to solve the problems of society. So, what we are looking for are people who care about the problem of children and are committed to the cause."

When asked about the touching moments that he has had as a social worker, he says, 'As a social worker you get to hear amazing stories every day. The stories pouring over through social media, every morning as I get up and check my phone'. A few of them to mention, the

recent ones will be one of his first kids is going to get married in USA. He had gone there on a scholarship after high school and managed to stay there till now, when just two weeks ago he had proposed to his partner. Another of his children is serving in the army while his wife is pregnant with their second kid.'

Hearing 'my children' repeatedly from the young man next to us did seem funny. When pointed out, he couldn't help but laugh and explained he is 30 now. He started when he was 19 when he taught his first kid, who was fifteen. Now looking at them having a good life, truly makes him feel proud as a father would for his child.

On a personal note, when enquired whether there were any plans of

marriage and a family of his own in the cards, 'Right now MAD is my first priority and I can't think of anything taking its place.' So, he doesn't have any such plans as of now, because then his family would have to take precedence. His views might change when he is older perhaps!

"Rebel a little while you are young, "were the parting words of Jithin to today's youth.

Explaining this he says 'if you like something, repeat it, keep at it until you are an expert. It doesn't mean you will surely be in one percent of the world but still expertise is greatly valued in the same'. At the age of 21 he had pursued something he was really passionate about, his starting salary around 5k and those of some of his friends around 30K. At 30, the incomes level up, now he earns almost as much as his peers and he is doing what he loves.

On a parting note he says, 'As a youngster you do not need much and then perhaps it is the best time for you to do what you really want to.'

Thippeswamy S

Mr S.Thippeswamy was recently elected a Fellow of the Photographic Society of America (FPSA) for his teaching, lectures and promotion of PSA in the fields of cinematography and photography as an art form in India. A candid conversation with the man behind the lenses, about how he got where he is today.

Q:What inspired you to become a wildlife photographer and what is it about photography that appealed to you the most?

A: I discovered my interest for wildlife photography while I was pursuing my degree in B.Sc Natural Science. Once I tested my hand in the field I was immediately drawn to it. My friends always encouraged me to pursue photography. I went to a photography school in Bangalore that produced excellent cameramen. It doesn't matter the kind of photographer you want to be, the key is to never lose passion.

Q:Out of all the daunting experiences in the field of wildlife photography, which experience would you deem the scariest?

A:In this particular line of work, there is no assurance for good pictures no matter the amount of effort spent on it. Some pictures can be captured within a matter of days while some can stretch for months. I had once waited for a span of five days to get a shot of a short toed snake eagle feeding on another snake. It had built its nest about 50 feet high. This picture had won me an international best picture award in 2015. For this, one must cultivate patience and sheer will power.

Q:We had spoken about the most frightening experience in your career. What would you consider to be the most moving or overwhelming moment in your career as a wildlife photographer?

A:When I received an honorable award amidst strong contenders at Photography Society of America, Texas, it was very overwhelming and

enormously satisfying. I've seen the good, bad and the ugly and to even be in this position and experience what I do can be touching. The conversations I've had with some esteemed personalities like A.P.J.Abdul Kalam will always be close to my heart. I consider myself to be extremely lucky for all the people I have crossed paths with and for that I'm grateful.

Q:What would you have to say to those interested in photography and who need reassurance that they can succeed in this particular line of work?

A: Photography isn't limited to wildlife, it has a wide range varying from photo journalism to fashion photography. One can start small, see how their luck plays out, and figure out if this is where their interests lie. If it works out they can shift their career path to photography. Like any other field of work, it requires hard work, dedication, time and effort. I've worked as wedding photographer and took shots for newspapers, etc. I had to wait patiently for an opportunity to become a wildlife photographer. So, I'd advise all those interested to take any opportunity that you get, but don't lose sight of your real interests.

The Dance of the Hills: A Musical Interaction

Ms Sudakshina Bhattacharya
Dr Sulagna Mohanty

The artists were tapping their feet to the sounds of drum beats in the hall and were rehearsing for the evening program- OCTAVE 2017 to showcase the culture of the 8 North-eastern states of India. For the first time, Amrita fraternity would get a glimpse of the rich and myriad traditions of these regions of our motherland. We express our gratitude to the organizers and our authorities for allowing us to interact with these performers from the North-East states.

The director cum choreographer Shri Giriraj Chandan Baro from Assam is also the general secretary of India Cultural Olympiad, an organization that works in collaboration with other cultural organization all over India. He explained about the rich diversity of cultures within Assam and despite the political turmoil and social upheavals the Assamese people have been trying to cope with situations and are successful in doing so because of their deep rooted cultural traditions.

Ms. Silvi Pasah from Meghalaya, a receiver of the prestigious excellence in teaching award from Dr. Abdul Kalam informed us about their state and culture. She expressed their passion for bringing about an understanding among different tribes and communities through cultural exchanges such as these. Mr. Thringson Lynsiang, teaching the Khasi Language under NEHU deliberated his vision for the promotion of indigenous musical instruments such as flute and duitara.

Mr. Chhabilal Pradhan, a student of Sikkim University is the team leader of the troupe from Sikkim comprising school and college students. He enlightened us on his personal attempts to connect to rest of the mainstream India through cultural activities despite receiving minimal funding from the government. He is enthusiastic about the projection of Chaybrung dance of the very ancient Limbu tribe from Sikkim. In the discussion, he also mentioned that cultural activities go a long way in curbing social ills like drug abuse among youth.

The unassuming, aged Yanbeni Lotha leads the indigenous cultural club in Dimapur, Nagaland. We spoke to a tall and pretty girl from their group who told us about the various Naga dance forms which is almost always a celebration of nature or war dance. She surprised us by telling that even today Naga girls are brought up to learn weaving which is an integral part of their culture.

Mr. Bappi Debbarman, who is doing his Masters in Folk music and Dance from Tripura University, informed us about Mamita Dance that is performed after a harvest and it is also an offering to God for his divine blessings to the world. He highlighted the enthusiasm of the youth to showcase the beautiful cultural heritage and tradition of his state since the political condition is much stable these days.

Mr. Johnson Phaomi who belongs to Rongmei tribe of Manipur was very vocal about the marginalization of the “hill people” by the so-called “valley-people” in the state. He argued that it is because of this reason they have been motivated to promote their hill culture in such forums to get themselves a cultural identity they are looking for.

Mr. Nikkanta Rahong from Assam and a student representing the troupe from Arunachal Pradesh discussed that now a days the political situation of the North-East is conducive for cultural activities and he also pointed out that despite the political struggles and difficult terrain, the spirit of the North-East thrives due to the vibrant cultural dance, music, theater, and oral narratives.

It was an extremely heartwarming sight to see artists coming from states having a long traumatic history of war, violence, famine, financial crisis, exploitation, oppression and marginalization. However, the faces of these young and zealous artists didn't reflect any shadow of their struggles but only emanated enthusiasm to celebrate life and promote their ethnic cultural identities. Definitely, they have come a long way (literally!!) and they are bound to go places for sure.

The interviewers with The Octave Team

Club Reports

Srishti

Literary Club

True to its meaning, Srishti, (The universe or creation) the Literary club of Amrita has encompassed the campus because of its dynamic nature. It has come leaps and bounds in contributing to the student life on campus. The club has introduced and upheld the “literary culture” for thirteen years, quite remarkable a feat. It has encouraged the populace, both students and faculty, to explore their hidden talents and groom them from a nascent stage. It has provided a platform to express oneself fearlessly and also a mechanism to learn in versatile groups. Owing to the support from the Department of English, the club has succeeded in striking a perfect balance between fun and learning.

The club strives to introduce different aspects of literature through its twelve wings- Bhaava (the theatre wing), Debate, Quizkrieg, Poetree, Peek-A-Book (book review), Clarion (wall journal), Kaleidoscope (movie review) and JAM. It goes further to include the languages Tamil (Tamizh Siragu), Telugu (Manoharam), Malayalam and Hindi. The club is also flexible in including as many ideas as possible from the students, creating discussion groups and including other literary activities under its umbrella. The 2016 edition of Srishti started off with a public meeting to introduce all freshmen to the club, and to welcome them into the family. A formal induction program - Yukti'16, was conducted on 11th August, where each wing was put to display. Both the programs saw a massive and a very enthusiastic audience. This in turn, motivated the club to kick-start its events in style. The very first event was Tamil Siragu's Agaram,

which clearly laid the path for an eventful semester. It was followed by a Poetree session, which spoke to the hearts of many. After a short break, the club brought out a flagship event; three wings of Srishti, namely, Quizkrieg, Peek-a-Book and Bhaava joined hands to conduct a 'Potterheads Retreat'. The event saw a passionate audience and turned out to be a much-anticipated congregation of all of amrita's potterheads. Following this was a kaleidoscope event, where many movie buffs gathered to voice their opinions on unconventional movies.

Peek- A-Book brought out its first event through a very interesting and insightful discussion on crime novels, which appealed to the audience. The club produced yet another star event 'Impromptu', by Bhaava, that led many to shed their stage fear. It was followed by another event addressing the nitty gritties of theatre. Debate raised many questions on the issue of capital punishment and catered to a very opinioned audience. Manoharam also brought out its first event with élan and confidence and addressed a huge audience. Srishti conducted its magnum opus, Advaiya- a three-day theatre fest, where aspiring teams competed for coveted prizes. The fest was followed by the awakening of Udaan (our Hindi wing). Srishti bid farewell to everyone, with a beautiful Hasta Mañana (Until tomorrow) themed around the holiday season.

Srishti also looks forward to an eventful year, with a varied and inquisitive audience. The wings shall put up more events that will mark a learning curve for many. Like we always say, "the true sign of intelligence is not knowledge, but imagination."

Natyasudha

Natyasudha, the dance club of Amrita University, Coimbatore organised a plethora of events this year which were laden with variety and encouraged massive participation. The first function of the academic year 2016-2017 was Garba Night held on October 14th, 2016, at the New Auditorium where the famous and traditional Gujarati dance was performed by boys and girls.

After Garba Night, the club hosted its flagship dance event in college - Thandav on November 14th, 2016, at Amriteshwari Hall. It is also the club's induction programme for its dance troupes.

Six teams performed various types of dance styles like Western, Folk, Contemporary and Classical.

After Thandav, the club conducted Natya auditions from November 15th to 17th, after which the dance club had 11 teams

and a minimum of 12 members in each team. Many first and second years were selected and Natya is an ideal platform for them to showcase their talent.

The highlights of 2017 were Institution Day and Eventide's Natya night. The club gave 4 special performances for Institution day. On Natya night, 11 performances were given and had a variety of dance styles like Urban free style, Western ,Folk, Contemporary, Tribal folk , Dramatic and Cinematic styles.

Apart from achieving excellence in Academics, students at Amrita also take part in numerous clubs and groups that help students hone their various hobbies and extracurricular talents. These clubs organize programs and events regularly throughout the academic year.

Sahaya Club, dubbed as “The Helping Hands”, is the social service club of the college. In association with the NSS, they organize blood donation camps and help Government hospitals to save hundreds of lives every year. They also organize waste management, cleanliness, and public awareness campaigns. They also arrange visits to orphanages and homes for differently abled people.

Another Club that functions for a social cause is **the Vision Club**. This club works to campaign for promoting eye donation. They visit the residents of Ettimadai village and educate the people about the benefits of eye and organ donation.

Raga Sudha is the music club of our college and is home to many singers and instrumentalists. Music enthusiasts of both classical and western genres take part in the activities of this club. This club organizes the “Raga Night” which is a part of Anokha, the annual technical festival of Amrita.

The Astra Club is the Astronomy Club which is the meeting place of all Astronomy enthusiasts as well as Space Photographers. They organize night sky watching sessions as well as trips to space observatories.

Kalakriti is the Art Club which exhibits the Artistic and Creative side of our Engineering students. It hosts many Art exhibits where the masterpieces created by students are displayed.

Give Today 2017

A hair donation campaign for cancer patients was organized by the Department of Communication, Amrita Vishwa Vidyapeetham, Coimbatore on 11th of March 2017. It was inaugurated by popular South Indian playback singer and actor Vijay Yesudas. For the first time, Department of Communication joined hands with Kerala based NGO's Hair bank, the Varghese Moolan Foundation and a leading salon Naturals, to conduct the event.

This event was dedicated to Mata Amritanandamayi, fondly known as Amma. Give Today 2017 was hosted by Post Graduate students of the department as part of their curriculum requirement, under the guidance of course instructor Aswathi K.B. The campaign mainly focuses on college and school students, to create awareness and encourages them to help these patients in a novel way.

Dean-Engineering Dr.Sasangan Ramanathan, Poojaniya Swami Thapasyamrita, University registrar Dr.K Shankaran and the Head of Department, Professor Playaram addressed the gathering.

For formal commencement of the programme, Vijay Yesudas symbolically donated his hair. He entertained the students with a few favourite songs, and also had a swell time dancing.

Hair donation by the students started with zeal and ever growing queue never ceased. Students were overwhelmed with the idea of donating hair and even more so for this lovely philanthropic cause. Students and faculty alike kept the crowd entertained by showcasing their talents. On the whole, it was a very successful benefaction.

Vijay Yesudas addressing the students

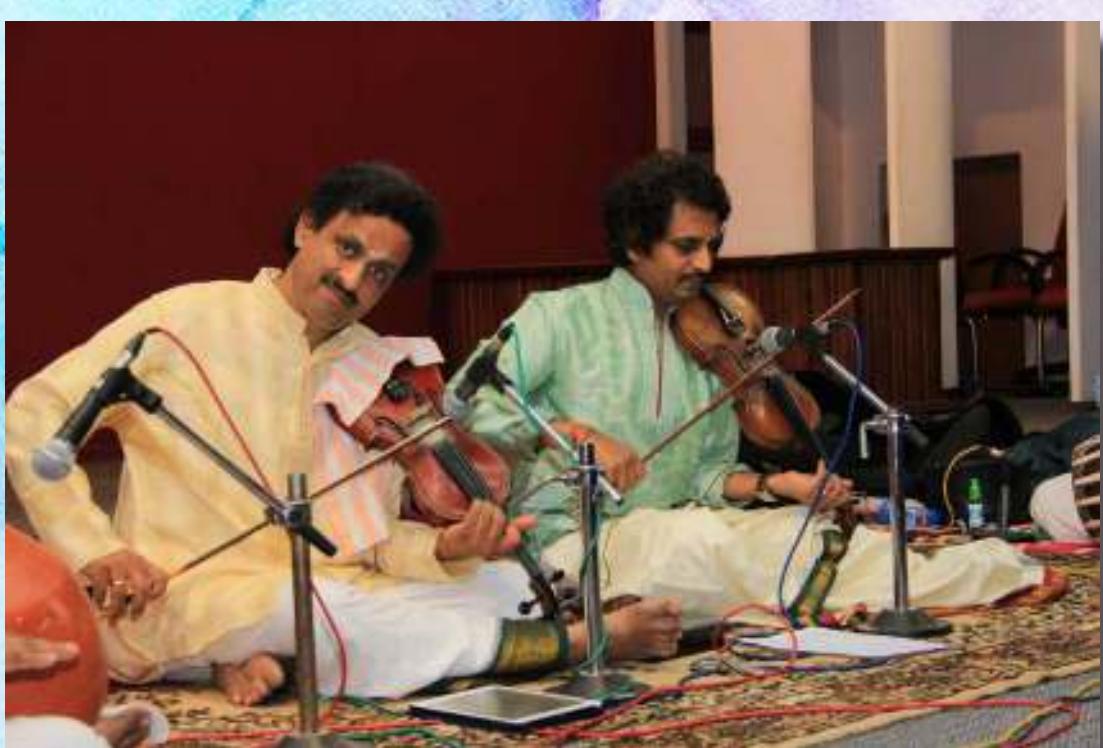
Spic Macay Amrita Chapter

Kathak - Sushmitha Banerji

Odissi - Arushi Mudgal

“WHEN VIOLINS SING” Violin - Mysore Brothers

Articles & Poems

Love Blooms

Facetious dazzles as color
Eavesdrop pierces as tone
Machete daggers the heart and
Alacrity blossoms at proposal –
Yet
Language bounces off your lips
– Mad
Eerie entralls in the blood
stream
Lackadaisical forms as physical
art
Obsession evacuates the past

R Vaira Vignesh
II Year, MECH

memories!
Valiant poets nod head to describe
Eclogue of this mysterious feeling!
Scamps do scampering!
Moor! Moor! Moor!
Abduction not in shore; but
A larking heart that amuses!
Ebb is nil – Till FEMALE LOVES MALE!!

Photo: N Sai Rahul

The Boy Whom Nobody Knew

Walked along the pavement,
The boy in ragged clothes;
No slippers to hug his,
Tender parched feet;
Quiet and slow he walked along,
The boy whom nobody knew.
His Skin layered his bones,
Letting the ridges show;
Sat before the temple he,
Wearily and unsteadily;
His innocent eyes were forced shut,
As weakness became stronger;
He cupped his hands together,
Thought of life's unfairness;
His dreams for food,

Of a home to live,
Of his way out of the great ocean,
Poverty that is.
Became his mind wildly blurred,
As hunger engulfed him;
Fought he with all his might,
But lost was the battle,
Before he knew.
And as he shifted to complete oblivion,
Somebody exclaimed,

“Look there is a body there!”

Yes, he became just a body,
The boy whom nobody knew.

Monica Suresh

She Has Risen

The girl you burnt,
Has risen from the flames,
Healed and strong.
The wounds you inflicted on her,
Gave her scars,
Your words so dark,
Broke her apart.
You obscured her dreams,
Fed on her life,

And reveled in satisfaction,
When darkness engulfed her.
She died,
But she woke again,
And now fire can't burn her,
Nor your words and deeds
'Cause darling, she breathes fire
now.

Music

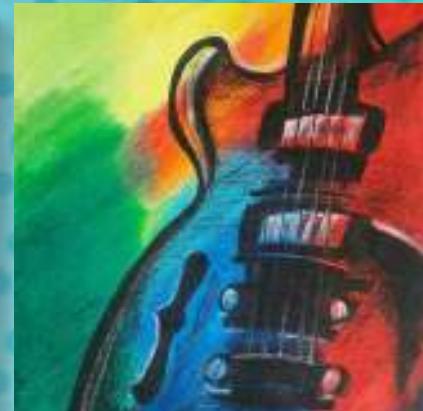
My Salvation

Moneesha Reddy

Serendipity, if I should call it, but I'm totally obsessed with exaggerating the nuances and intricacies of music. Every time I listen to a song (songs that rule my playlist), I go to an entirely different world. Once I'm into it, I know nothing. I get lost in this world, relishing the sweet nectar of the guitars, the violins, the mridangams, the tablas, that seep into my skin and bones slowly. I don't just listen to the song, I chew, swallow and digest it. It doesn't stop there. I am also obsessed with singing aloud with earphones plugged in, much to the annoyance of my poor roommates, who without uttering a single word, bear with my screeching or sometimes even grunting! It is said

that you love a song when you relate to it emotionally, but that's not the case with me. My eyes well up with tears every time I listen to A R Rahman's Kun fayakun, for reasons unknown. Or, maybe because, every time Mohit Chauhan utters "Maula Maula" in the song, I don't feel Allah, I don't feel Krishna or Jesus, but feel God. I can feel my heart pounding, every time I listen to Dangal's title track. The line "Ma ke pet se marghat tak hai teri kahani" (Your story starts from your mother's womb and continues till graveyard) gets me every time. Every time I listen to Shreya Goshal's "Tujh me rab dikhta hai", I should say, I succumb to it. They say that 'Beauty

Sketch: Mitra

lies in the eyes of the beholder" but I don't want to take the credit for appreciating the music, because I believe that beauty lies in the maker. People might say or perhaps say that I'm taking it too seriously, that, I don't have to cry while listening to a song, that, it's 'just' a song and that, I'm over-analyzing it. Well, Friedrich Nietzsche has something to say "And those who were dancing were thought to be insane by those who couldn't hear the music".

Connotation

Swaetha Ramkumar
I Year, Physics

A Kitchen,

I scream at the top of my voice. "You're gonna fail your tests again. At least if not for me, then for yourself. Stop wasting time texting your friends. Please go study."

He ignores me. And after hundreds of such screams, he retaliates. "Why don't you let me be? It's my life, my wish."

"Don't you love me?"

A bedroom.

I sit with the ring in my hands, still unable to get over the shock. She just left me a text message. "I'm sorry." I loved her more than myself. Then what wrong have I done?

I just whisper to myself choking on my own tears.

"Don't you love me?"

An office.

He just constantly screamed at me, taking out all his rage. I gazed out at the excel sheets. I worked for four nights at a stretch, forgetting the entire world. Yet he isn't satisfied. I walked back to my cubicle and gazed at my workspace.

"Don't you love me?"

A temple.

I was vexed with the ambiance. The same incense, the same coconuts. I'm back again. Another offering, another 108 rotations, another drop of my hard-earned money to the almighty who has everything. The cancer reports of my daughter who still asks her mother if she can go home are now smeared with turmeric. I look at the idol at a distance.

"Don't you love me?"

Love, the one thing we fragile humans talk too often about but fail to understand. We love a movie, we love a song, we love a person, a pen, a cup of coffee, a rain in the afternoon, a kiss from your child. We love all of it. Yet why are we so upset? Why are we so resentful about not having love in our lives? Why does everything seem to go against you? Why don't you get to buy the car you love? Why don't you get to marry the person you love? Why don't you get to spend some more time with your deceased father? You know what's a great metaphor for love? It's 'Sleeping Beauty'. Yes, because you have to plow through this incredible thicket of thorns in order to get to beauty and even then

when you get there, you still have to wake her up.

If humans define their existence with the ability to give and take love, If that's what sets us apart from the rest of the animal kingdom, then why do we feel the lack of love? We are in a constant struggle to find this mysterious box of love. Why? Because it allegedly makes you happy. Does it? You tell me.

Because of all the hundreds of thousands of wars, all these monuments, these nations, dialects, cultures, lives, people. They all believe in one thing they don't even remotely understand. A force that transcends all dimensions of time and space.

Love.

Sketch: Vaishnav

A Rendezvous

It was a soft warm day in the city. These pleasant days were more than welcome by the Parisians who enjoyed the bloom of fresh primroses and the lilies. It had been a rough winter. It's true then, 'après la pluie, le beau temps'. Maybe this cycle was trying to tell her something. Does every cloud have a silver lining?

She can only hope...

She took a deep breath as she stared down at Champs de Mars. The sweet smell of the freshly-made baguette was intoxicating. It smelled of her mother's kitchen. She could hear her mother's voice ringing in her ears, "come fast Yvonne, ma cherie."

It was the last she remembered of her. Her mother was French.

She felt closer to her

more than ever. Having been orphaned for as long as she was, there were very few places she could call home, Paris wasn't one of them. All she wanted was some stability but all she got was chaos and madness.

She carelessly wiped away a tear on the hard fabric of her dress. It cut her cheek, and the salty tears produced a burning sensation on her face, she enjoyed it. Her face toward the clear sky and her eyes closed, she felt positively angelic!

She laughed in spite of herself. She was anything but pure goodness. She'd had her share in all the crime in this world, but she did it for survival. It had all come crashing down upon her, she lost the house, no means of an education, she was left to feed herself. She had never

felt more alone in such a crowded city, Marseille, surrounded by dirt.

The turn of events that brought her to Paris seemed to her, to be the work of her Mother. She'd always felt that her mother was watching her every move. She lived in the warmth of that thought. It was sheer willpower that got her where she was today. 'Vouloir ,c'est pouvoir'- where there is a will, there is a way. She had made it work.

She looked ahead at the looming structure in front of her. Why did people come from all over the world to just gaze at the Eiffel tower? The great symbol of France. To her it was a constant reminder,

Rupika Nilkant
III Year, CSE

that true beauty is the result of hard work, it was an inspiration. The master who created it, said it himself, "I ought to be jealous of the tower, she is more famous than I am."

No doubt about that, Monsieur Gustave, it did rule as the tallest tower for forty long years, and now, I shall.

A sudden rush of cool evening air almost blew off her chapeau. She took it in her hand and twirled it about, thinking if only she could twirl about the world like that, weightless and carefree. She was no connoisseur, but she knew that the hat costs a lot. She could have never afforded it back then.

She had never known couture but she now lived in it. She had always gazed at the beautiful women; a sinking feeling in her knew that she could never be like them. They were rosy on the outside

but lifeless on the inside. She wondered if that was what all beauty mounted to—dead interiors. But no, she wasn't dead. She felt more alive with each breath she took, her beauty was fighting it out with everything she had, and that one rendezvous was her reward.

Not every day does one get a call reminding them of their past, and yet two days ago, she was at the receiving end. The gate, which was shut for so long, it was like someone opened it without realizing the intensity of emotions that lay behind, and all gushed out so rapidly that it seemed to make no sense. In this haze, the only solid thing she could hold onto was her heart, which she knew could never waver.

She had a rendezvous with her past.

She took a deep breath and directed her focus

to her chapeau. She hadn't paid attention to it. It was an intricate piece of workmanship; it had soft velvety interiors in a pale pink and a mauve exterior. A black ribbon was tied around it in a bow.

She couldn't believe that she could be so moved and shaken by a mere object from this materialistic world. She laughed. She felt the insides of the hat. In there, was a thin, black threadwork. It was a sentence, stitched to the fabric.

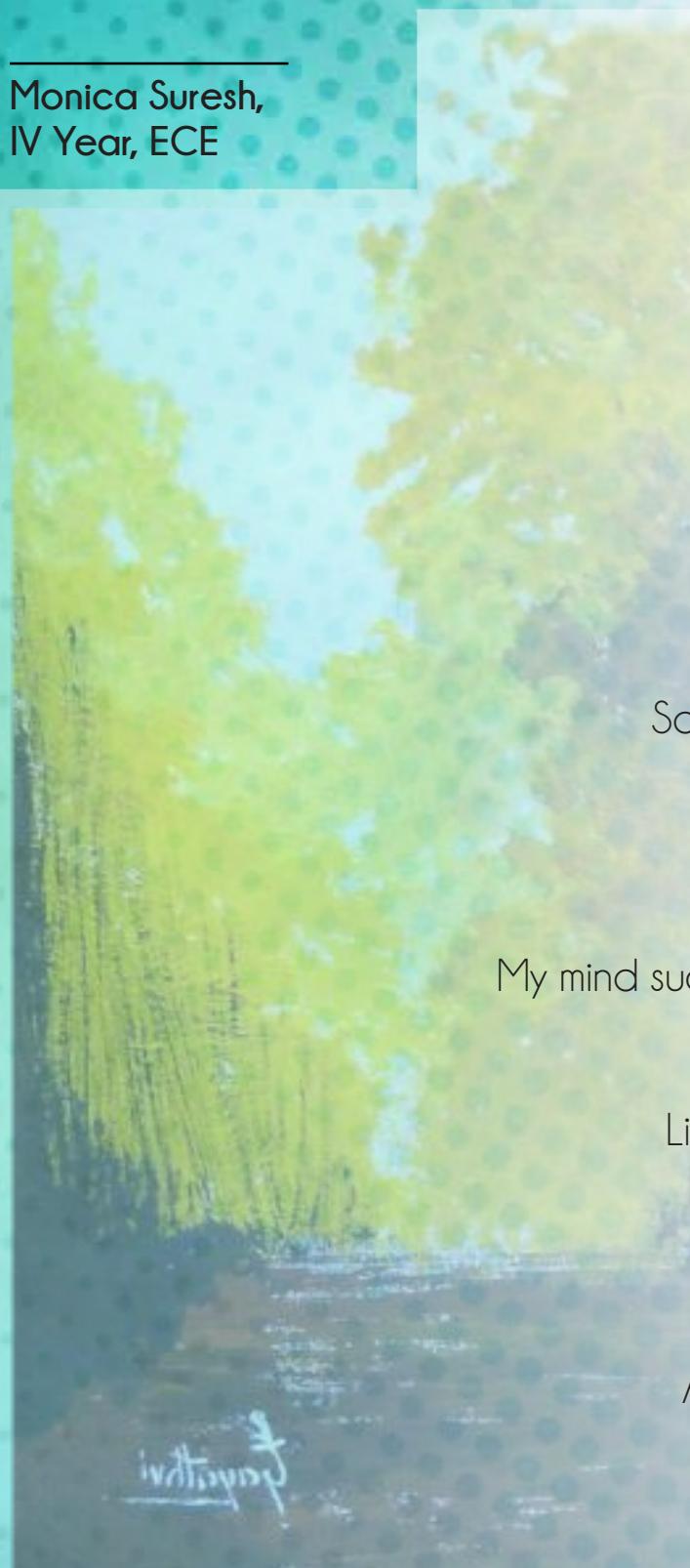
She read it,

Je t'aime ma cherie

She smiled and lifted her head toward the now starry sky. She closed her eyes, parted her lips and whispered, "je t'aime maman."

Lost Dreams

Monica Suresh,
IV Year, ECE

There's a dawn after dusk,
They say,
But it's my abode,
That dawn never visits.
My life was a wonder I thought,
And every day a diamond,
I savored every moment,
Only to regret.
All my dreams shone bright once,
When I was fooled,
And believed,
That I could touch the horizon.
Love, passion, dreams,
Soon turned out to be empty words,
When the life I savored,
Was snatched from me.
My pen was stolen,
So my thoughts would die,
My mind succumbed to the words hurled at it.
Reality pulled me down,
And I went in,
Like a ship drowning in a maelstrom,
Flailing as I drown,
Never to sail again.
And now,
My mind is no more at strife,
As all my thoughts are long buried,
No more memories to reminisce,
It's only the void that lingers now.

Sketch: Gayathri

Amritadhwani 2017

Moment of Impact

Life is nothing when you think
Everything is lost.

When there are so many restrictions,
More mistakes are bound to be born.

When there are so many words,
more restrictions are bound to be placed.

When there are many thoughts,
a deeper insight of the truth is seen.
waiting for the thoughts to arrive,
to feel the depth of the real truth,
the only question, "Who am I?"

slowly sinking into the depths of your ocean,
you will meet your dear friend, thoughts.

It will make you stand out of life,
out of everything,
where we feel life is nothing.

That's the thing about moments like these.
You cannot control them.

You just got to let the collision happen and
wait for the next.

Because ultimately,
To feel the emptiness
is what defines the wholeness of life.

Swaetha Ramkumar
I Year, Physics

A Contemplation

The Dalliance When I look back to the times,
When my mind was a palimpsest of unanswered questions,
When I lay with utter non-occupation,
Brooding over the labyrinthine thoughts of void,
Thoughts that didn't sync a soul but mine,
With my lifeline alone being active,
As only my heart reminded me I was alive.
I yet yearned for a harbinger with a consoling felicity,
To tell me my desolation was an ephemeral era.
Will my mind ever conflate with the cacophony of life?
Will I amuse at what they gambol?
Will I ever feel human?
My dreams, not to feel the finest cashmere, nor to sail the mighty pacific, nor to charm the most comely.
But to feel the dew of the damp soil,
Watch the sun set below a canopy of sempiternal stars,

Nachiket Venkat
III Year, ECE

To unravel the deepest depths of my soul.
My sense of being to extend out through the skin,
The rhythm of my soul to resonate to the varying seasons.
Dreams that wouldn't enrapture the masses.
But the petrichor was still the most fragrant odor,
And the lullaby was still the symphony wound with the armor of love.
Yes! I was still human!
Human enough to consolidate my existence.
But when I quenched my lungs with breath,
Unclenched my determined fists to free will,
The amorphous clouds reflected my tensed self.
Revealing the corroding soul pleading for salvation.

As the emerging light penetrated
my tears,
My clogged vision dawned into
meaning.
Life was idyllic in its own
perception,
The minds made to penetrate
deep,
Unto the deepest notion of
creation,

In nebulous and evanescent
thoughts.
Life is a dalliance of body and
soul,
The cynosure of which is a
mellifluous mystery song.
Song that varies from one another,
As the perception does,
Each with its own
efflorescence.

The Halt That Moved Me

I'm whining because I'm going back to the hostel from home. The train halts at Erode Junction. I turn to my right and see manual scavengers picking up waste with bare hands and uncovered feet. I turn to my left and see young men, who I presume to be bonded laborers sitting on the platform with long faces. They have left their families behind and have no idea when they will meet them again. They have no idea what is in store for them. And here I am, sitting in an air-conditioned

compartment. I look to my left and right again, again and again. My heart bleeds. Somewhere, the philosopher inside me asks, "Why is life so unfair?" I stop whining. Going back to hostel now sounds very trivial to me. Still, my heart bleeds. And then I think, "Maybe, they are happy with their lives." Though they toil hard the entire day under the scorching sun, they would go to sleep unmindful of what they did throughout the day or what they will be doing the next day.

Moneesha Reddy,
I Year, CSE

They don't have to worry about the bills to pay, they don't have to worry that Trump might send back their cousins in the US, they don't have to worry about a neighbor who just bought a new car, they just live, live in the moment! They just sweat, smile and repeat. Look left and right again, they have left. The train moves on, and so do I.

Beauty and The Beast

As I wake up from my bed, I am greeted by the glimmering sunshine, penetrating through the intricate webbing of the curtains. The soft but sure sounds of the rustling of leaves awaiting the light of their existence. The hustle of women, dutiful housewives true to their family and right for the cause. The sweet twittering of birds, chirping singing the song of soul awakening. The refreshing dew, cool and pleasant scattering light into a beautiful halo. The magnificent sun, rising to power ending the period of dreary darkness. But as I wake up from my bed and witness the glory of nature my ever widening soul gets crushed by the villain of reality.

Gautham,
I Year, AERO

Pleasures of nature which enlivens the spirit gets crushed by the practicality of human worth. Troubles and sorrow seem to envelop me thinking of the mysterious day in hand. The struggle to live, disturbing the matrix of strength and peace within. The clear vision of light, obscured by the dark shadow of society's wants. Now it seems there is no day and only darkness forms the human shroud. Man's heart is dark, his mind is black, filthy thoughts haunting his malicious spirit. The beauty of God's creation, all deformed by the calculated derogation of selfish mankind.

I stare into a deep hole, getting wider every day
not knowing how many have fallen, how to escape it.
The wonderful world, our embracing mother,
destroyed by her own children.
No beauty is enough, no gain is sufficient
for this selfish creature, his dominant feature
Once an uncivilized brute, illiterate
is now a civilized brute, empty and void.
The clear river of truth, life-giving, polluted by man's ever increasing prowess.
The true meaning of the elixir of life lost in the poison of man's greed.
It is hence that I wake up from my

bed sandwiched in the chasm of dirt and rubble.
I laugh, man has deceived himself
the king of the planet is a mere disciple to the true heart of all creatures in this world.
I cry, I have deceived myself, falling prey to the manipulative hand of humankind.
I quieten, silence is golden, with the power to wipe out all disparities.
And now, I came back to sleep, and begin to dream, to stop my weep.
Dreams that quench my thirst over and over,
Dreams that will remain a mere apparition forever

The Man

As the sky folds,
As the colors mix,
Biding the sun it's goodbye,
Carrying the chills in its dryness,
Did it carry the smell of home.
Extremely tall in his heap of goodness,

Aishwarya VN,
II Year, CHEM

Far away in the foreign land did he stand,
Greeted with ambition and hope
Heavy with solitude in heart
Iced in his new love.

The Chess Way of Life

Karthik Kumar Pokala
III Year, MECH

Life, my friend, is similar to that of a chess board
You being the pawn aboard.
Parents give a double push, while few rise all by their own
We all desire to be the one which ends up getting promoted
A rook, a knight or even the queen for the matter is desired
We are at times obstructed by enemies, while at times by our own men
Few of us my friend, stop on seeing the small hurdles,
While others break right through the challenges
Like powerful pieces at the back, few help us survive while few block our way.
They, my friend are highly skilled in their acts and shall not be blamed
You, though, ought to find a way to reach those ranks of achievement
It is not always being powerful that matters, but the way you mould to the situation that does.
The game of chess shows a war between the good and evil both in and out.
Unlike what many assume, it is defeating the enemy that matters and not his destruction that does.
Like each of the pieces on the board, we all are unique,
Full of potential to beat the evil within

Words for the Hero

Life is bestowed on you on the grounds that you are worth it.

At times, though it is unpredictable!

It's the most awesome adventure.

You may plan it part by part but it may whip you through.

Long days and short nights, it seems to be,

Try tying these to the summit of elation.

Those sad moments, of course, would occur, but do black them out in your mind.

Break the monotony trends,

Display your peaks.

Drape yourself with all new things around you.

Ebb off the urge to dismay folks,

Render the positive vibes in you to the fellas.

Feel the value of what's in your hand,

Giridhar,
II Year, EIE

Don't yearn for something by trading your ethics.

Remember! Everything is worth a try!

Be it sometimes, a wrong turn,

It throws you back to the correct place with an experience,

Experience things rather than to have just an outlook.

You've been provided with a blank space,

It's your urge for surge which displays your creativity.

Drive through the unknown paths,

Be a pioneer and endeavor to reap the maximum.

Love people for what they are and not for what they have.

At last what matters is your contribution,

So be a hero in the film "My world".

It's Badminton game

Pravin Kokane
M.Tech

Cease worry, because, in the end,
you are capable, you are an ace...

People say life is race
But it is a badminton game!

People say life is a race but,
For me, it is a badminton game.
Give a thunder stroke to life's
problematic shuttles,
Hit them so wisely, as you are subtle!

You may get the option for a clear
or a smash,
It is your decision, how to thrash...
Sometimes it's a drop shot or a net
shot, why don't you try with a kill
shot.

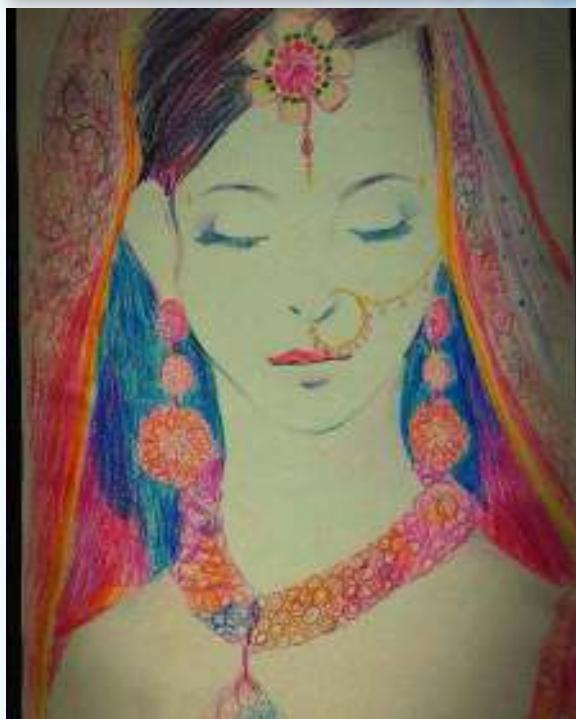
Never be afraid of your
opponents...
Keep calm, cool and collected...
And raise your game!
Stop worrying about umpires
sometimes they become so
judgmental, leave them and make
bold choices.

Set yourself as stalwart in life
to decide on the spot, a rear court
or a service one...

Take call of inner soul, for the
backcourt and try to get back
your home position!

The Indian Dowry System

India is a country comprising various states, religions, traditions, etc., but united by the name Indians. India claims to be a culturally rich country. People from different states, following different traditions, people belonging to various religious groups and each religion and state celebrating a plethora of festivals dwell and grow together as Indians.

Sketch: Gayathri M

The cultural heritage of India is phenomenal.

A beautiful rose having thorns attached to it is a beautiful way of nature spreading the message nothing is perfect; every thing in this universe has its own flaws. India being culturally sound with a rich tradition, seems ambiguous when it comes to the horrifying social issues of the country such as child labor, rape, the dowry system, etc., and the outlook Indians have towards them.

One such social issue which always kept me restive is the Indian dowry system as I never found a satisfying

reason for why its existence is so crucial in this so called modern society. As a child, I remember asking my mother at a marriage ceremony, "Maa why is it necessary for the bride to wear so much of jewellery and I am pretty sure that she must be suffocating from within"; to which my mother replied: "It's Indian tradition that girls are given dowry in the form of either jewellery or cash or car, etc during their wedding, which is mandatory or else the girl wouldn't be treated royally at their in-laws' place." I was awestruck and I wondered how crazy people can be.

E.Harshita,
IV Year, CHEM

Basically, it implied the amount of respect the girl receives at her in-law's place is directly proportional to the amount of dowry she brings home. This system seems so equivocal since a woman's worth is measured by some materialistic things.

Indian women today are at par with the men in all aspects of life be it education or sports and they have proven it by excelling in these fields. Women have set examples as best leaders, best sportspersons, amazing managers, etc. I never understood the logic behind this dowry system. Why is it just that women have to take a dowry with them? Just because they are women? Women today are equally educated and independent as their male counterparts

are. So it's a boon that they are still ready to move out with their spouses to start a new life, leaving behind their parents and their comfort zones. I would call it unethical to demand dowry from a girl's family as I find no valid reasons to support this system.

The girl's parents toil day and night to make enough dowry for their daughter just to ensure she is treated royally at her in-law's place. They try putting up a big fat marriage just to flaunt their riches. I find it ridiculous to spend lakhs of rupees just for one day that too to entertain people who mainly show up for the wedding to judge the girl based on her looks and her dress and ornaments. For people who are investing lakhs for the wedding, just pause and give it a

thought. There are many other productive ways to spend money. Invest in your education, invest in your business, invest in your dreams and trust me the returns will be much higher. I really wish that someday this system would be chastised and that's when Indian thoughts would evolve to something better. The dowry system and the concept of a big fat marriage belie the beauty of a happy wedding. Hence don't fall prey to this extremely annoying system and act smart by daring to stand out of the crowd because it takes nothing to join the crowd but it takes everything to stand alone.

Unexpected Holidays

Woke up one fine morning
And fine it was because it was just
the beginning
Not like those regular days of
slogging and work
And neither like those days of fatigue
and sulk

It was the day of an unexpected
holiday
Unexpected it was, though we pray
for one every day
Once in a blue moon does
somebody heed
To our most absurd demands and
need

So back to the morning, which was
just the beginning
Of a long, long day without any
complaints and whining
A day to just hang out and slack off
Or blissfully, calmly doze off

But that day was different, clearly
As I ended waking up way too early
Earlier than I do even during an exam
And for the first time, I didn't need an
alarm

Seeing this as an opportunity to have breakfast
Because heck, who wakes up on a holiday so fast
But my hopes eventually gave way to resentment
Because everything was a huge disappointment
Thinking a movie would be good enough
To drive away the gloom and cheer me up
But as luck would have it, my hopes were dashed
As soon as I switched on the laptop, it crashed
"Third time is the charm," I told myself "Let's try something new, something for thyself" And so I took a paper and a pen And started drawing lines now and then

Athira Anil Kumar,
II Year, AERO

But slowly, it started to transform
Into something resembling a modern
art form
Though it was just a bunch of artistic
strokes
It was enough to slowly raise my hopes

And thus, I started to doodle
I do it all the time, especially when my
head's in a muddle
And though I'm just a newbie, a rookie
This is what makes me happy and free

Tides of Time

On a mundane Friday evening
The sound of ID cards swiping
Admits the weekend buzz, plans and rush
I sit cold and lonely in my cubicle

Cracking my knuckles
My tired eyes did close
As I slurped my mandatory tea
Letting my mind wander
Wherever it chose

Lots have changed
In a very less time
leaving me bereft in the present
With just memories of the past
& hopes for the future

School became College
Teachers became professors
College became corporate
and Friends became colleagues

Home used to be warm and welcoming
With the smell of home cooked food

Gokul Murali,
Alumni

And my big fat bed
With a Ma, dad and a dog to love
Now it's a cold room
With just old cots and mess food

Friends bid farewell
With hopes and promises
Some to work and Some to study
Some got engaged & a few even
married

Now I have a job
and I have joined the relay with my dad
I have already started running
Waiting for the baton of my family

That's my last sip
And it's too late
I got work to do
So talk to you soon

రాజకీయం

తప్ప చేయడం మానవ సహజం
చేసిన తప్ప ఒప్పుకోవడం మహాత్ముడి
లక్షణం

తప్ప చేసి చేయలేదనడం మూర్త్వం
చేసిన తప్ప ఎదుటోడి మీద రుద్దడం
రాజకీయం

వందర్మాజీ,
III Year, ECE

అన్యేషణ

నెవరనే ప్రశ్న
అంతు తెలియని అన్యేషణ
సంతోషంతో సరిపెట్టే ప్రయత్నం
కాలం వేగానికి క్షణంలో మాయం
వేడుకలతో వేసే ముసుగు
లోలోపల ముసు నిజమెరుగు
కుటుంబంతో పయనం
మునుఘుల తో అనుబంధాలు

శ్రీకృష్ణ,
II Year, ECE

మనసుకి తప్పని గాయాలు
ఆశలు నిరవేర్చకుంటూ బ్రతకడం
నూతన పరికరాల అనుభవం
పాత బడ్డాక జూపకం
ఈ చట్టం నుండి బయటపడాలన్న
ఆశ
శివుని ఆరాధనలో నా తుదిశ్యాస

ఆలోచన

సందక్షేప్ ,
III Year, ECE

పుట్టినప్పటి నుండి తినడం, తాగడం, నడవడం, మాట్లాడటం అమ్మ, నాన్న నేర్చిస్తారు. చదవడం గురువులు నేర్చిస్తారు. ఈ పనులన్ని చేయాలంటే కీలకం ఆలోచన. ఎలా ఆలోచించాలో ఎవరూ చెప్పరు. కానీ అది తెలీకుండా ఈ ప్రపంచంలో బ్రతకలేము. మన ఆలోచన విధానం మన వ్యక్తిత్వానికి కారణం. మంచి వ్యక్తిత్వం కలిగి ఉండటమంటే ఉన్నతంగా ఆలోచించగలగడమే. అనేక పుస్తకాలు, ఎన్నో ఇతిహసాలు, కావ్యాలు, అన్నిటి కన్నా ముఖ్యంగా ఈ ప్రపంచం ఏటన్నిటిని చూసి మనము మన ఆలోచన విధానాన్ని తీర్చిదిదుకోవాలి. మంచి వ్యక్తిత్వమున్న మనములతో కూడిన సమాజమే మంచి దేశము.

సందక్షేప్ ,
III Year, ECE

అలుసు

నచ్చింది పోయిందని వెంటపోలేను
నచ్చనిది వెంటున్నా నిద్రపోలేను
పోయింది తిరిగిరాదని, వచ్చేదాకా
ఎదురుచూడలేను
అని తెలిసినా, తెలివిలేని మనసుకు నేను అలుసే

డైర్కం – ఆత్మవిశ్వాసం

సెలవలకు ఇంటికెళ్లిన విద్యార్థి తన గదిలో ఆత్మహత్య లేఖ రాస్తున్నాడు. “అమ్మా...! నాన్నా...! ఇక నేను చదవలేను. మీరు, మా కళాశాల రెండూ రెండు చేతులె కొట్టే చప్పట్ల మధ్య పడి నేను నలిగిపోతున్నాను. ఈ ఒత్తిడి భరించలేను. నాకు ఇంతవరకు పెట్టిన ఖర్చు చాలు. ఇక పెటునక్కరలేదు.

ఇట్టు, మీ కుమారుడు, కుమార్.” అన్ని ఉత్తరం వ్రాసి పెట్టిన కుమార్, చేయి కోసుకుందామని కత్తి తీసుకున్నాడు. ఇంతలో ఒక దోషు వచ్చి కుమార్ ఒంటి మీద వాలి రక్కం పీలుస్తోంది. చేయతో దోషుని విదిలించాడు. ఆ దోషు మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చి తనని కుడుతోంది. తను తన ఆత్మహత్యాప్రయత్నంతాత్మాలికంగా విరమించుకొని ఆ దోషుని చంపాలని నిర్ణయించుకున్నాడు కుమార్. చాలా నిష్పలంగా నిలబడి తన రెండు చేతులు మధ్యగా దూరిన దోషుని ‘టప్’ మని కొట్టాడు. పెద శబమయితే వచ్చింది కానీ దోషు చీవలేదు. తను మళ్ళీ మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు. దోషు మళ్ళీ మళ్ళీ తప్పించుకొని పోయింది. ఓపిక నశించి కుర్చులో కూర్చున్న కుమార్ కి ఒక విషయం

బాలాజీ,
III Year, ECE

బోధపడింది. అంత చిన్న దోషు తన చేతులని తప్పించుకొని బ్రతకడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది కదా, ఇంత పెద శరీరం, బుద్ధి ఉన్న తను చద్దివు ఒత్తిడికి భయిపడి ఆత్మహత్య చేసుకోవటం ఏమిటని, తనని తానే ప్రశ్నించుకున్నాడు. అంటే దోషుకి ఉన్న డైర్కం, ఆత్మవిశ్వాసం కూడా తనకి లేవు అని గ్రహించి, అవి సాధించి జీవితంలో గెలవాలి అనే స్వార్థితో, తన గది తలుపులు తీసి బయటకొచ్చాడు. అప్పుడే తన పుట్టిన రోజుకని కొత్తబట్టలు తెచ్చిన తన తీల్లి గుమ్మం ముందు నుంచొని ఉంది.

ఆ ఆలోచన

ఆకాశంలో ఆయువు
పోసుకుని సముద్రంలో
శ్యాస విడిచే ఆ వర్షపు
బిందువు యొక్క
ప్రయాణం వంటిదే
మన ఈ జీవితం. అమ్మ
వడిలో రూపుదిదుకున్న
మన జీవితం చివేరకు
చీతిలో కాలే వరకు ఎన్నో
ఎడబాటులు, మరెన్నో
మధుర స్పృతులు

దక్కిణాన అస్తమించే
భానుడు, తూర్పున మళ్ళీ
ఉదయించడం ఎంత
నిజమో బాధలో బరువెక్కే
కన్నీళ్లు, ఆనందంలో
అందంగా మారతాయి
అన్నది అంతే నిజం. శ్యాస
తీసుకునే ప్రతి

ఒక్కరి జీవితంలోను ఆత్మహత్యకు పాల్పడలేదు.

హర్షవర్ష ,
IV Year, ECE

కన్నీళ్లుంటాయి.
ఆనందంలో అందంగా
ఉండే కన్నీళ్లు బరువెక్కితే
ఆయువు అర్థాంతరంగా
ఆపేయదంఠిలో అరం
ఏముంది?

నిండు సభలో, అందరి
మధ్యలో ప్రపంచన్నే
జయించగల పాండవులు
భర్తలుగా కలిగిన ద్రోపది
పడినే అవమానం ముందు
మన కష్టాలు ఏ మాత్రం?
పేట్టుకతోనే సకల
రాజభోగాలు కలిగిన ఆ
మహారాణి తనకు జరిగిన
అవమానాన్నే

తలచుకుని ఏ నాడు

ఆత్మహత్యకు పాల్పడలేదు.

అలానే రామాయణంలో
 నీతమ్మ పడిన కష్టాలు
 మనకు తెలియనివో?
 ఆ నాడు ఆ ఇరువురిలో
 ఏ ఒక్కరు మరణించినా
 రామాయణం, మహాభారతం
 వంటి ఇతిహసాలు మనకు
 జీవన విధానాలను బోధించే
 గ్రంథాలుగా కాక కేవలం
 ఒక సాధారణ పుస్తకాలుగా
 మిగిలేవి

బైబిల్, కురాన్,
 మహాభారతం వంటి
 అపురూప గ్రంథాలలో మన
 జీవితంలో ఎదురయ్యే ప్రతి
 చిక్కముడికి

సమాధానం ఉంటుంది
 అని పెదలు చెప్పారు.
 ఉదాహరించాడు ఆనాడు
 ద్రౌపది మనోబలాన్ని అర్థం
 చేసుకుంటే, ఆత్మహత్య
 అనే ‘ఆ ఆలోచన’

ఎప్పటికీ మన మెదడులో
 ప్రాణం పోసుకోదు.
 తొందరపాటులో ఆవేశంలో
 చేసే పనులు అనరాలకు
 దారితీస్తాయనే విషయం
 మనం మరువకూడదు.
 ఓర్పుతో వేసే ముందడుగే
 మనకు పునర్జన్మనిసుంది
 అనే విషయం మనకోసం
 కాకపోయినా జన్మనిచ్చిన
 తల్లి జీవితాన్నిచ్చిన తండ్రి
 గురించైనా ఏ నాడు
 మరువకూడదు.

வேடிக்கை மனிதர்கள்

வேடிக்கை வேடிக்கை வேடிக்கை
எங்கும் வேடிக்கை எதிலும்
வேடிக்கை
உடை இன்றி ஒரு உயிர் தவித்தாலும்
வேடிக்கை
உணவு இன்றி ஒரு உயிர்
விடுத்தாலும் வேடிக்கை
உலகில் ஒரு உயிர் பிறந்தாலும்
வேடிக்கை
மாண்டாலும் வேடிக்கை வேடிக்கை
வேடிக்கை

வேடிக்கை மனிதர்கள் வாழும்
இவ்வுலகில்
பிறக்கும் குழந்தையின் முதல்
அழுகைக்கு காரணம் ???
உலகில் எப்படி வாழ்வோம் என்றா ?
உலகை எப்படி ஆழ்வோம் என்றா ?
வேடிக்கை வேடிக்கை வேடிக்கை
எங்கும் வேடிக்கை எதிலும்
வேடிக்கை

Kavirajan.S,
I Year, MSW

வீதிவரை வீடு கட்டுவதும் நம்
நாட்டில் தான்
சிலர் வீதியை வீடாக
காட்டுவதும் நம் நாட்டில் தான்!!!!

நான் பாவி

வித்தாக விதைத்தேன்
விருட்சமாய் வளர்ந்தாய்
நிம்மதியை சுவாசித்தேன்
உன் அருகில்
நிதானத்தை உணர்ந்தேன்
உன் அடியில்
புத்தரின் குருவாக நீ
மனிதனின் தாயாக நீ
காற்றோடு நீ ஆடும் நடனம்
ரசித்தேன் நான் தினமும்

Gowri Shankar.V,
II Year, CIVIL

உன்னிடம் நான் கண்ட இன்பம்
கற்ற கல்வியிலும் காணவில்லை
நான்
உன்னை அழிக்க முன்வந்தாலும்
மன்னித் தருளினாய் நீ எந்நாளும்
வாழ்நாள் முழுதும் வளம் தரும்
இயற்கை அன்னையே
சுயநலத்திற்காக அழிக்க
துணிந்தேன் உன்னையே!!

அறம் செய்

அன்பை அன்னையாக்கு
ஆத்மாவை அமைதியாக்கு
இரக்கம் கொண்டு வாழ்
ாகை செய்ய தாழ்
உதிக்கும் சூரியனாய் இரு
ஊக்கத்துடன் காத்திரு
என்னுவதை உயர்வாக்கு
ஏனயவற்றை எளிதாக்கு
ஜயம் தவிர்
ஒற்றுமையை பகிர்
ஒய்வை ஓரமாக்கு
ஒளவை மொழியை வேதமாக்கு
அஃதயே உனக்கு வெற்றியாக்கு!!!

Nivedha.B,
Alumnus, Physics

Kirithika,
I Year, ECE

நீர்துளி

காற்றில் கலந்த நஞ்ஞாய்
ஊரெங்கும் பரவிய பஞ்சப்பாட்டு
பார்க்கும் திசை எங்கும்
பாலைவனமாய் மாறிய நம்நாடு
அப்பாலைவனத்தின் வரட்சியிலும்
கீழே விழுந்த சிறு துளிநீர்
ஆகாயத்தைப் பார்த்தேன் நான்
மேகத்திலிருந்து வழிந்த
நீர்த்துளியோ என்று
விழுந்தவையோ வெறும்
நீர்த்துளிகள் அல்ல
ஏழையின் வேதனையாய்
விழுந்த கண்ணீர்த்துளிகள்!!!!...

இறை

பொன் காக்கிறோம்

அது அன்பின் குணத்தைத் துரத்திவிடுகிறது ..
புகழ் தேடுகிறோம்

அது நிலவின் அழகை அழித்துவிடுகிறது ....

அறிவை ஆய்கிறோம்

ஆனால் நம் இறைமையின் உயிரை
உணர்வதில்லை....

நிலமோ ....

விதையைக் காக்கிறது

அது நிழல்கண் ஒளி போல் பெருகிவிடுகிறது ...

அமைதியைத் தேடுகிறது

வியப்பினிய ஆற்றலை ஆறாய்ப் படைக்கிறது

....

கரியின் உள்ளத்தை உணர்கிறது

அதன் தேர்வ ,வைரம் தன்னைச் சுற்றிய

எழிலையும் இறையோடு இணைத்துரைக்கிறது

....

ஓர் நிலையில் பிடிவாதிக்கிறோம்

அற்பத்தால் அற்புத மெய்யறியாதழிகிறோம்...

நான் எனச் சொல்கிறோம்

நாம் அதைக் கொல்கிறோம் .....

ஆத்திரம் செய்திட

பம்பரமாய் நம்முள் முள்ளில் சுழல்கிறோம் ...

நீரோ....

நிலையின்மை உணர் பிறவிப் பெருங்கடல்

கடக்க காற்றிலையில் பிறக்கிறது...

ஒவ்வொரு நொடியும் புதிதாய்..

நானை இறைக்கு இரையாக்கி

யாதும் கேளிரென தேனாய் ஆருயிரில்
இணைகிறது.....

பாசம் செய்திட

பாக்கம் வாழ்ப் பாருக்கு

முள்ளி வாய்க்கால் வழியே

தன்னுயிரை மெய்க்கு அளிக்கிறது..

பொறாமை-பெருமை , சிறுமை ,

கல்வியில் கலந்தோம் கள்வராய்

இயலாமை- முயலாமை,செயலாமை

கனவுகளைச் சிதைத்தோம் சமுகமாய்

வஞ்சம் - வளத்தாகம், சினம்

Ilam Bharathi. G,
I Year, MECH

வெற்றுணர்வில் வீணானோம் வாய்ச்சொல்லாய் ...
காற்றோ

இலை,துளை இசையில் கற்பிக்கிறது
இறைமையின் மெய்மையை
மனம் தேடும் மேன்மையை.....

இயலாமை இடம் தாவி
நுழையாத இடம் இல்லை இயல்பாய் .....
வளத்தை உருவாக்குகிறது
அளவற்று உருக்குவதில்லை .....

மீனைப் போல வீணை ஆட
அன்பற்ற காதலாய் அல்ல
அழிவற்ற அன்பாய்ப் பழகுகிறது .....

தன்னை மட்டும் ஒளியாக்க
நினைக்கிறோம்

நெருப்போ இருளையே சமமாய்
விலக்க நினைக்கிறது .....

அனைத்தும் தாங்கும் ஆகாயம்
வெற்றிடமாக வெளிக்கொள்கிறது ...
நாமோ வெற்றிடத்தை
அனைத்தும் அடைந்த பெரு வெற்றியாய்
ஆர்ப்பரிக்கிறோம் .....

விந்தை !!!! இறைமையின் விந்தை!!!!

ஜம்புதம் இணைந்தும்
இயற்கையின் படைப்பில்
மனிதன் பெரும் விந்தை!!!
இல்லை!!...சிந்தை உணராமையின் வினையே..
இந்த விந்தை!!

தந்தை

கண்ணின் இமையை போல்
காக்கிறாய்

மரமாக இருந்து நிழலை
அளிக்கிறாய்

இருள் வரும்முன் நிலவாக
ஒளிக்கிறாய்

பூமியின் பொறுமை போல்
மழையின் பெருமை போல்
பொருளின் ஆற்றல் போல்
எம்மொழியின் இனிமை போல்
பவித்திரமான அன்பை
அளிக்கிறாய்

இதற்கு ஈடாக என் செய்வேன்?
என்று ஏங்கும் உன் மகள்!!!!

R.Harini,
IV Year, Physics

Srinath.R
IV Year, ECE

அமில உணவு

அழுகின்ற வேளையிலேயே
அழுதளிக்கும் அன்னை
மார்பில்

பல விஷங்கள் பாய்ச்சி
அவளை கழுவேற்றுதல்
நியாயம் தானா?

நீரை நீக்கி நிலத்தை
மலடாக்கி

பசுந்தொலில் புலிபோன்று
பல பெயர்கள் சூட்டினாலும்
உழவின் உயிர்நாடியை
வைட்ரோகார்பன் உலுக்கி
பாலாறு ஒடுகின்ற சோலை
பாலையான பின்பு
உயிர் வாழ நீ இங்கு
அமிலமா உன்ன
போகிறாய்?

நிழலும் நிஜமும்!!

சில்லரை இல்லாமலும்
சட்டைப்பை உறுத்தியது
கடந்து சென்ற
பிச்சைக்காரனைக்
கண்டு...

அடுத்தவனின் பசி தீர்த்து
தன் இறுதிச்சடங்கில்,
வாய்க்கு இடக்கூட
அரிசியின்றி,
மாண்டான் விவசாயி...

ஓர் அணா காசிற்கு,
கையேந்தி நின்றாள்-அந்த
தாய்,
தெருவிற்கு துரத்திய
பிள்ளையை,
ான்ற பாவத்திற்கு...

குடிக்க தண்ணீர்
கிட்டாமல்,
தண்ணீர்க்கும் கானல்
நீர்க்கும்,
வித்தியாசம் தெரியமால்
போனது,
வெயிலில்
களைத்து போன,
அந்த முதியவனுக்கு...

வாழ்க்கை என்னும்
சாலையில்,
ஒடுகிறேன்,
எனக்கென ஓர்,
முகவரியை தேடி...

கலங்கிய கண்களும்,
காயம்பட்ட நெஞ்சமும்
ஒன்றுதான்,
தேடி அலையும்,
அரவணைப்பு என்னும்
அன்னையை...

Rohan. N,
II Year, MECH

Mani Kumaran. K,
IV Year, EEE

அனாதை

அன்போடு காலையில்
அரவணைத்து எழுப்பிட
தாயும் எனக்கிங்கு இல்லை
தவறு செய்தால் கண்டித்திட
தந்தையும் எனக்கிங்கு
இல்லை
என் உணர்வுகளை மதித்து
என்னொடு உரையாட
உடன்பிறப்பும் எனக்கிங்கு
இல்லை
என் வாழ்க்கை மீது அக்கறை
கொள்ள
நண்பர்களும் எனக்கிங்கு
இல்லை
விடுமுறை நாட்களில் வந்து
செல்ல கூட
சொந்தம் எனக்கிங்கு இல்லை
“அனாதை” என்ற உலகத்தார்
சொல்லோடு
அன்பிற்கு ஏங்கி தவிக்கும்
“ஓர் மானுடப் பிறவி” நான்!!

போர் வீரன்

P. Saran Pandian,
III Year, ECE

ஆடை உடுத்திய பொழுதிலே
நாங்கள் ஆவி துறந்து
விட்டோம்

படை புகுந்த நொடியிலே
எங்கள் பந்தம் மறந்து
விட்டோம்

தடை வந்த வேளையிலும்
எங்கள் தாய்நாட்டையே
நித்தம் நினைத்தோம்

நடை போடும் பாதையிலும்
நாங்கள் சுவர்க்கக்தின்
வாசலைக் கண்டோம்

எல்லையில் எழுந்த
எச்சங்கள்

எங்கள் குருதியைக் குடித்தன
வானில் பறந்த கழுகுகள் -
அங்கே

எங்கள் வீரப் பிணங்களைப்
புசித்தன

மறைவுக்குப் பின் வரும்
மரபுகள்

எம்மை மண்ணைக்குள்
புதைத்தன

ஆயினும் உயரப் பறக்கும்
கொடி

எங்கள் உயிர்த்தியாகக்தில்
நிமிர்ந்தன.

ரசಿಕ್ಕ ಮರ್ನಂತೋಮ್

ತುಳಣಿತ ತಿರಿಯುಮ್ ಪಟ್ಟುಪ್
ಪ್ರಸಚಿಕ್ಕಣಾಯ್...

ಪ್ರತ್ತತುಕ್ ಕುಲುಂಗುಮ್
ರೋಜ್ಬಾ ಮೊಟ್ಟುಕ್ಣಣಾಯ್

ಹಟ್ಟಿತ್ ತಮ್ಮವುಮ್
ತೆನ್ನರಲ್ ಕಾರ್ಖಾಯ್

ಇನ್ನರೈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮ್ ರಚಿಕ್ಕ
ಮರ್ನಂತವೈ ಪರ್ಪಲ್ಲ!!

ಅಂಣಿ ಅನೆಣಕ್ಕುಮ್
ಅಣಣೆಯಿಮ್ ಅಂಪುಮ್
ಹಟ್ಟಿಕ್ ಕೊಟ್ಟುಕ್ಕುಮ್
ತನ್ನತೆಯಿನ್ ನಟ್ಪುಮ್
ಹೀಚ್ಚೆಟ್ಮುಮ್ ಪಾಚ್ಚಿಲಾನ್
ಕುಮ್ಮಂತೆಯಿನ್
ಅಫ್ಫಿಕ್ಯುಮ್
ಇನ್ನರ್ಮಂ ನಮ್ಮುಳ್ಳ
ಪಲ್ರಾಲ್ ರಚಿಕ್ಕ
ಮರ್ನಂತವೈ

ಅನಳ್ ಪರ್ಕುಮ್ ಉನ್ರ
ಪ್ರಮುತಿಕ್ ಕಾರ್ಖರ್ಮ
ಮಾಹಿಕ್ಕುಪ್ ಪಿನ್ ವರ್ಗುಮ್
ಮಣಿ ಮಣಿಮ್
ಇಲೆಯತಿರ್ ಕಾಲತ್ತಿಲ್
ವಿಮ್ಮುಮ್ ಇಲೆಯೆಯುಮ್
ಪುತಿಯತ್
ತಲೆಮುರೈಯಿಲ್ ರಚಿಕ್ಕ
ಮರ್ನಂತೋಮ್
ಪಣಣಿಪ್ ಪರ್ಗುವ
ಶುಚಿರಿಯರಿನ್ ಅಧಿಯುಮ್

ತೇರ್ವಿಲ್ ವಾಂಗ್ಕಿಯ
ಒರ್ರರೈ ಎಣಣೆಯುಮ್

ಮಣಣಿಯಿಟ್ಟ
ಪಣಣಿಯಿನ್ ತನಿಮೆ
ಮೆತಾಣತೆತ್ಯುಮ್

ಪಡಿಕ್ಕುಮ್ ಶಿಂಬರ್ಕಣಾಯ್
ರಚಿಕ್ಕ ಮರ್ನಂತೋಮ್

ವಿರೆನ್ತೋಟ್ಮ
ಮೋಟಾರ್ ವಣಣಿಕಗ್ಗುಕ್ಕು
ನಟ್ವೇ

ಯಾರ್ ವೇಕಮ್ ಎನ್ನರ್
ಪೋಟ್ಟಿಯಿಟ್ಟ
ಮತಿವಣಣಿಯೆಯುಮ್

ಕವಲೆಯಿನ್ನರಿ
ಅಮೆತಿಯಾಯ್ ಉರ್ಙುಕ್
ಎಮುನ್ತ

ಪಿಂಣಣಾಪ್
ಪರ್ಗುವತೆತ್ಯುಮ್ ರಚಿಕ್ಕ
ಮರ್ನಂತೋಮ್

ಕೂಡಿ ಉಣಣ್ಣುಮ್ ತೇಡಿ
ಉಣಣ್ಣುಮ್ ಕಾಕ್ಕಣೆಯುಮ್

ಇಟ್ಟ ಔರ್ ಪಿಡಿಕಾಕ
ಶ್ಯಾಯಣಿವರ್ಗ
ನಣರಿಯಣಿನ್ ನಾಯೆಯುಮ್
ಎಂಕ್ಕುಮ್ ಕಳೆಯಾಮಲ್
ವರ್ಗಿಷೆಯಿಲ್ ಚೆನ್ನರ
ಎಗುಮ್ಪೆಯುಮ್

ಇನ್ನರ್ ವರ್ಗ ನಾಮ್
ರಚಿಕ್ಕ ಮರ್ನಂತೋಮ್
ನಮಕ್ಕಾಕ ಪತ್ತರುಮ್ ಅಂಪು
ತಾಯೆಯುಮ್

Rajeswari.M,
II Year, Mass Comm

ಉರ್ವಾಕಣಣ ವಿಟ್ಟು
ವರ್ಂತ ಮಣಣವಿಯೆಯುಮ್

ಹತ್ತೆಹಣಣ ಪಲ
ಚೊಲ್ಲಿಯ
ಪಾಟ್ಟಿಯೆಯುಮ್

ಇಂತ ಇಣಣಯತಣ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯತ್ತಿಲ್ ರಚಿಕ್ಕ
ಮರ್ನಂತೋಮ್

ಇಪ್ಪಡಿ ಅಂಪಿಲ್
ತೊಟಂಗ್ಕಿ ವೀರ್ಮ
ವರ್ಗಾಯಿಲ್

ನಮ್ ಮಕ್ಕಣ
ರಚಿಕ್ಕ ನೇರಮಿನ್ನರಿ
ಕ್ಷಮ್ಲುಕಿರೋಮ್

ಹಣಣಿನಿಯಾಲ್
ಮಣಿತಣ ಆರ್ಕುಮ್
ವಿತ್ತತೆ

ಹತ್ತೆಚಿಯಿಲ್
ಇಯರ್ತಕೆಯುಮ್ ರಚಿಕ್ಕ
ಮರ್ನಂತೋಮ್!!!

அண்ணன் தம்பி

365 ஆதி அந்தமில்லாத
கால வெள்ளத்தில் இந்த
பிரபஞ்சத்தை போல
சிக்கிக் கொண்ட ஒரு எண்.
நம்முடன் ஒரு வருடம்
என்று பயணிக்கும் நாட்கள்
இவ்வொரு நாளும் சிறப்பு
என்று எண்ணினாலும்,
சிறப்பான நாட்கள் என்றதும்
கடுகளவு கதாபாத்திரங்களும்,
எண்ணங்களும் சிறியதொரு
சம்பவங்களுமே நம் கண்முன்
கோண்றி மறைகின்றன.
இலட்சிய மனிதர்களும்
இலட்சண மனிதிகளும் தத்தம்
கனவுகளை நிறைவேற்றும்
நாளே சிறந்த நாள் என்ற
வெராக்கியத்துடன்
வாழ்கின்றனர்.

எனக்கும் ஒரு சிறந்த
நாள் உண்டு. அது அன்று
ஒரு நாள் அமைந்தாலும்
என்றும் அமையும் என்ற
ஒரு எண்ணில் அடங்காத
நம்பிக்கையை உடையவன்
நான். அன்று, எனது தாயார்
மருத்துவமனையில்
இருந்தார். தந்தை வெளியில்
சென்று மருந்து வாங்கிக்
கொண்டு வந்தார். ஞாபகம்
இருந்தது எல்லாம் ஒரு
சொல் மட்டுமே 'தம்பி'.
ஆம், பெண்ணியம் பேசுவர்
சிலர். சுய மரியாதையையும்
சுயபுத்தியையும் இழந்தது
போல இன்று பெண்
ஆதிக்கத்தைப் பற்றி பேசுவர்
பலர். இருப்பது வெகு
சிலரானாலும் சுத்த வீரராய்

Vivekanandan.T,
IV Year, EIE

இருப்பவர்கள் இந்த பெண்
ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக
போர் புரிபவர்கள். அந்த
காலத்திலே நான் ஒரு
சுத்த வீரன். அம்மாவிடம்
கூறினேன், "பிறந்தால்
சிரிக்கும் தம்பி, இல்லையேல்
அழுவேன் வெம்பி". நல்ல
வேளை பிறந்தது அன்று
ஒரு ஆண் குழந்தை தான்.
கையில் தம்பியுடன் வந்த
வெள்ளை நிற செவிலியர்
சிரித்துக் கொண்டே தம்பியை
தந்தார். என்னிடம் அல்ல,
எனது பாட்டியிடம். பிறகு
என்னிடம் தரவில்லை, எனது
தந்தையிடம். அன்று கையில்
அகப்படவில்லை அதனால்
தான் என்னவோ இன்று
முதல் அகப்படவில்லை
அவன். பாசத்தில் போடுவோம்
கட்டு என்ற எண்ணிய
அம்மாவிற்கு காண கிடைத்தது
என்னவோ எங்களின்
மல்லுக்கட்டும் அதனால்
அமைந்த மாவுக்கட்டும்
தான். அந்த கால வெள்ளம்
எங்கள் நேரத்தை அடித்துக்
கொண்டு போய்விட்டது,
இன்றும் நேரத்தை எடுத்துக்
கொண்டு தான் இருக்கின்றது.
விதவிதமான வகையிலே
வளரும் விஞ்ஞானம் நமது
மெய் ஞானத்தை வீழ்த்தி
வருகின்றது. முதலில்
தொலைக்காட்சிக்கு

இட்ட சண்டையெல்லாம்
இப்பொழுது தொலைந்த
காட்சியாகிவிட்டது.

தினமும் போர்
என்பதினால் என்னவோ,
அன்றே அவர்கள் “தம்பி
உடையான் படைக்கு
அஞ்சான்” என்று கூறினார்
போலும். தான் இயங்கிய
இயந்திரங்களும், அதை
எடுத்துக் கொள்ளும்
தமபிகளாலும், உலகம் தனித்து
வளர்ந்தாலும், தனிமையாகவே
இருக்கின்றது. தகவல்
தொழில்நுட்பம் வளர்ந்ததும்
அதனுடைய வளர்ந்துவிட்டது
இந்த தனிமையும், தன் (அவு)
நமபிக்கையும். சிறந்த நாளை
உருவாக்க சிறந்த செயலிகள்
தேவையில்லை சிறந்த
செவிகளே தேவை. நமது
பேச்சைக் காது கொடுத்து
கேட்பார் ஆள்ளில்லை.
கேட்டாலே போதும், அன்று
மனம் நிம்மதி அடைந்துவிடும்.
அன்பு பாராட்ட எனக்கு ஒரு
தம்பி உண்டு, அனைவரும்
அனைவரையும் அண்ணன்
தம்பி போல எண்ணினால்
அது படியே நெறி தவராமல்
நடந்தால், இந்த அன்பு என்ற
பெரிய படகைக் கொண்டு
அந்த கால வெள்ளத்தையும்
கூட நாம் கடந்து விடலாம்.
மறைந்துவரும் மகிழ்ச்சியை
மீட்டெடுக்கச் சென்ற
பயணத்தில் கற்றது ஓரே
பாடம் தான். நமக்கு நாமே
என்ற எண்ணம் கலைந்து
அனைவருக்கும் அனைவரும்
என்ற தத்துவம் அனைத்து
உள்ளங்களிலும் பதிய
வேண்டும்.

ஏனோ...

மூன்று வேளை உண்ணவே
மூன்று திங்கள்
உழைக்கிறான்
பசிக்கு உண்பதை
மறந்துவிட்டு
ருசிக்கு உண்ணப் பழகினோம்
சிறிகே வாயில்
போட்டுவிட்டு
உதறி விடுகிறோம் மீதியை
உழைப்பின் உயர்வை
உணராமல்
உழைப்பவன் நிலையை
அறியாமல்
எர் பூட்டி உழவு ஓட்டி
சேடை கட்டி நாத்து நட்டு
வியர்வையும் உரமாகச்
சேர்த்து
மூகில் பணிந்து மாரி
வேண்டி
கதிர் முதிரக் காத்திருந்து
கண்ணாய் அறுத்துக்
கொடுப்பானே
அந்தக் கோமகனும் கயிறு
கட்டி
கழுதைக்கு கொடுப்பது ஏனோ
ஊருக்கே உணவளிக்கும்
உத்தமர்
பாசக்கயிறுக்கு பலியாவது
ஏனோ

Karthikeyan. V,
II Year, Civil

பெண்

கேள்டி பெண்ணை
இந்த உலகம்
மனிதர்களால் ஆனதல்ல
உணர்வுகளால் ஆனது
நீ ஒரு காகிதம்
வேண்டுமென்றால் நீ
கவிதை
இல்லை என்றால் குப்பை
கலங்கிவிடாதே

உன் வாழ்வு என்பது
ஒரு போராட்டம்
துன்பத்தைக் கண்டு
வலிமை படுத்திக்கொள்
பயந்துவிடாதே

உன் உரிமைக்குப்
போராடு அஞ்சிவிடாதே
உன் வாழ்க்கைக்கு
நீ தலைவி
புரிந்துக்கொள்
இருட்டில் அடைந்து
கொள்ளாதே
வெளிவந்து காட்டு

Annapoorani V,
II Year, CSE

காவலனின் காவியம்

Meenakshi Sundaram P L,
II Year, Civil

மனித இனம் தோன்றிய நாள் முதல் வாழ்க்கை முறையை மேம்படுத்திக் கொண்டே சென்றது. கர்க்கால் காட்டு வாசியாக தோன்றியவன், ஆசை கொண்டு நாகரிகம் நோக்கி நகரத் தொடங்கினான். நாகரிகத்தின் முதல் படியாக விவசாய அறிவியல் கண்டு அறிந்தான். விவசாயம் செழித்திட வீரமாந்தர் “காவலனை” பயன்படுத்தினர். ஒவ்வொரு காவலனும் அந்த நிலத்தின் கௌரவ சின்னமாகவும், பாரம்பரியத்தின் அடையாளமாகவும் ஆனார். வீரமாந்தர் அக்காவலனை கடவுளாய் பாவித்து, வழிபட்டு, விழா எடுத்து, போற்றி பாடல் பாடி கௌரவிக்கத் தொடங்கினர். காவலனும் வீட்டின் அங்கமாகவும் நாகரிகத்தின் அடையாளமாகவும் மாறினான். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் இந்த நாகரிகம் செழித்து, நாடே அமைதி பூங்காவாக திகழ்ந்தது. ஆனால் சகால செளபாக்கியத்தையும் ஒர் நாள் கிரகணம் பிடித்தது. விவசாயம் அழிவின் விழும்பில் நிற்கும் நிலை வந்தது. ஆபத்து காவலனுக்கு! பசுத்தொல் போற்றிய அண்டை நாட்டு புலிகள் மூலம்.

காவலனை காக்க வேண்டியவர்களே அவனுக்கு காலனாய் மாறின. மன்னர்களும், அதிகாரிகளும் கிரகணத்தின் ஆடசி கோட்டைக்குள் தஞ்சம் கொள்ள, காவலனை காக்க யாரும் இல்லை என்ற நேரத்தில், நாகரிகத்தின் கடைசி நம்பிக்கை துளியாக மாறின, “மானகள்”.

சூரியனுக்கு கதிர்கள் அழகு சேர்ப்பது போல, சந்திரனுக்கு குளிர்ச்சி பொழிவு சேர்ப்பது போல, மதிமனிதனுக்கு மாண்பு சேர்ப்பது போல, போராட்டத்திற்கு நாட்டின் இளைய மான்கள் அழகும், கௌரவும் சேர்ந்தன. ஒரு நாட்டின் பெருமையும், ஒரு நாகரிகத்தின் அடையாளமும், தன் பாரம்பரியத்திலும், கலாச்சாரத்திலும் தான் உள்ளது என் உணர்ந்த மான்கள், விவசாயத்தின் காவலனை காக்க ஆறுநாட்கள் போராடி வெற்றியும் பெற்றனர். காக்கப்பட்ட காவலன், “நாட்டு மாடுகள்”. காப்பாற்றிய மான்களோ, ‘மாணவர்கள்’, வீர மாநதர்களோ, ‘விவசாயிகள்’, பூந்தோட்டமோ நம் ‘தமிழகம்’.

எறுதழுவதல் நம் உரிமை/கடமை

கண்ணீர்(வகுப்பறை)

பிறப்புக்கு முன்பே
சந்தோஷத்தின் அர்த்தம்
அறிந்தேன, கருவறையில்..
பிறப்புக்கு பின் அந்த
சந்தோஷத்தைப் பற்றி
புத்தகம் எழுதினேன்
வகுப்பறையில்.

என்னை தன் உயிராக
ஏற்றுக் கொண்டால் தாய்,
கருவறையில்.

என்னை தன் உறவாக
ஏற்றுக் கொண்டான்
நண்பன், வகுப்பறையில்.

நான் வளர் ஒர் உயிர்
எனக்கு உயிர் கொடுத்தது,
கருவறையில்.

நாங்கள் வளர்வதைப்
பார்த்து உயிரற்றவை
உயிர்பெற்றது,
வகுப்பறையில்.

இருளின் இன்பம் அறிந்தது,
கருவறையில்.

நட்பு என்னும்
வெளிச்சத்தை உணர்ந்தது,
வகுப்பறையில்.

தாயின் எச்சில் சோறு
என் பசி போக்கியது,
கருவறையில்.

நண்பனுடன் எச்சில் சோறு
என் பசி போக்கியது,
வகுப்பறையில்.

Vignesh.P,
Alumnus, ECE

கருவறையில் இருந்து
என்னை வெளியே அனுப்பும்
பொழுது வேண்டாம் என்று
கதறுகிறான் தாய்.

வகுப்பறையில் இருந்து
என்னை வெளியே அனுப்பும்
பொழுது வேண்டாம் என்று
கதறுகிறான் நண்பன்.

கருவறை மீண்டும் அமர
முடியா சிம்மாசனம் தான்.

உனக்கு மீண்டும் ஒரு
ஜென்மம் இருக்குமெனில்

உனக்கு ஒரு கருவறை
நிச்சயம் உண்டு. ஆனால்
வகுப்பறை???

Sketch: Arun T

தற்காலை அல்ல கொலை

Geethanjale.L,
II Year, Physics

கருவேலங்காட்டில் கதறி அழும்
சத்தம்
பறவைகள் பறக்க மறந்தது போல்
சூரியன் உதிக்க மறந்தது போல்
ஜீவராசிகள் ஜீவிக்க வழி தெரியாதது
போல்

காற்று இலைகளை தீண்ட மறுத்தது
போல்
தாயின் தனிமை தன்னை மறந்தது
காரணம்.....கன்னி அவளின் காதல்
மரணம்
காலங்கள் பல பேணிய தாயை
எங்குனம் மறக்க முடிந்தது தோழி
பெற்ற கடனிற்காக “அம்மா”
என்றழைத்தாயோ?????

அவளை மறந்து உன்னை காத்தாலே
?????

அன்பை காட்டவில்லை கொட்டினால்
உணர்வுகளை உணர்த்தவில்லை
ஊட்டினாள்
சாவது அல்ல தோழி காதல்
வாழ்வது தான்.....

“நிமிர்ந்த நன்னடையும் .....நேர்கொண்ட
பார்வையும்”
என்றான் பாரதி.....
அவன் கனவு பலிக்கும் முன்னே
நீ வாழ்க்கையை முடித்து கொண்டாய்
இப்போதாவது உன் தாயின்
கருவறையின் அருமையை
உணர்ந்தாயா

அவனுக்காக தானே இந்த தற்காலை
சென்று பார் அவன் அங்கே
தன்னையே மறந்து வேறொருவனாக
இருப்பதை

கொலை செய்து தாயிடம் இருந்து
மகளை பிரித்த
கொலையாளி ஆனாய்.....
அவளின் கண்ணீருக்கு என்ன பதில்?????
உன் வாழ்வும் சாவும் இனி பாடம்
ஏவரும் ஏதையும் செய்யும் முன்பு
தன்னலம் அற்ற தாயையும்
தனக்காக ஏதும் கேட்காத தந்தையையும்

தோழன் போல தோள் கொடுத்த
தமியனையும்
அத்தினாலும் அனைத்துக் கொள்ளும்
அக்காவையும்
அன்னப்பறவை போல் அன்பை மட்டும்
கொடுத்த அன்னனையும்
ஆறை நொடி நினைவில்
கொள்ளுங்கள்.....

பெற்றேடுத்தவளின் வலிக்கு முன்
இதென்ன????
தந்தையின் மனவழிக்கு முன்
இதென்ன????
துணிந்து செல் துன்பங்களை
வென்றிடு.....

உணவிடும் இனம்...

பூமித்தாயின் மடிகீறி..
பக்குவமாய் விதைநெல்
புதைத்து..
நாற்றெடுத்து நட்டுவைத்து..
நன்னர் பாயச்சி விட்டு..
கட்டுக்கட்டாய்
அறுப்புச்செய்து..
களத்தில் களைப்பான
கைகளெங்கே?..
மாடுகட்டிப் போரடித்தால்..
மாளாது என்றுசொல்லி..
யானைகட்டிப் பாடுபட்டார்-
இங்கே
அவர் எங்கே...!!
நிலமகஞும் வெறுமையாக..
நிற்கின்றானள்
கோலங்கெட்டு..!
இயற்கையைச் செதுக்கிய
சிற்பியாம்..
பாரைப் பக்குவமாக்கிய
பிரம்மாவாம்..
பாங்குற படைத்திட்ட
ஒவியனாம்..
பாருக்கு பசிநோய்த்தீர்த்த
தெய்வமாம்..
ஊருக்கே உணவிடும் உன்
இனம்..
உயிர்விடப் பொறுக்குமோ
என் மனம்?
பாரத நிலமகளே நீ
பச்சைப்பட்டு உடுப்பதெப்போ!
பாசத்துளிகள்
உன் கண்ணீரைத்
துடைப்பதெப்போ..
உயிரின்றி நான் கிடக்க
உங்ககன்ன சம்மதமா?
உணர்வின்றி மானிடன்
மரிக்க உனமனம் என்ன
கல்லா?.....

Karthikeyan.B,
II Year, EIE

L.R.GOWTHAMAN,
IV Year, Civil

அறிமுகம்

எங்கும் அறிமுகமில்லா முகங்கள்,
எனக்கு என்னையே யாரென்று
அறிமுகம் செய்தனர்!
வெவ்வேறு இடம் வெவ்வேறு மொழிகள்
வெவ்வேறு என்னங்கள்,
ஒரேயொரு நட்பென்னும் போர்வையில்
அடைக்களம் ஆனோம்!
தோல்விகளால் துவண்டு நின்றேன்,
தோள்கொடுத்து வெற்றிக்கு
வழிவகுத்தாய்!
என்னற்ற பொன் நொடிகள் என்னை,
கண்கலங்கி சிரிக்க வைத்தன!
சமயங்களில் பூமியும் பொறுமையிழந்து
கொந்தளிப்பதுண்டு,
சாமான்யமாய் என்னை நீ
பொறுத்துக்கொண்டது வியப்போ!
என்மீது நீ வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை
விண்மீது பூமியின் நம்பிக்கைபோல்
என்றும் வீணாகாது!
நாம் உடலால் பிரியும் தருணம்
நெருங்கிவிட்டது
ஆனால், நாம் உயிரால்
ஒன்றினைந்திருப்பதை இறைவனாலும்
பிரிக்கமுடியாது!!

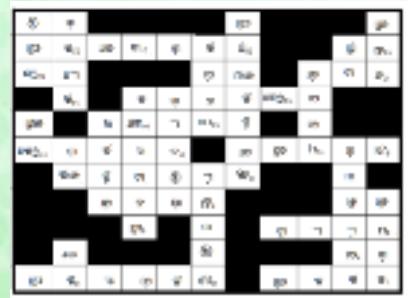
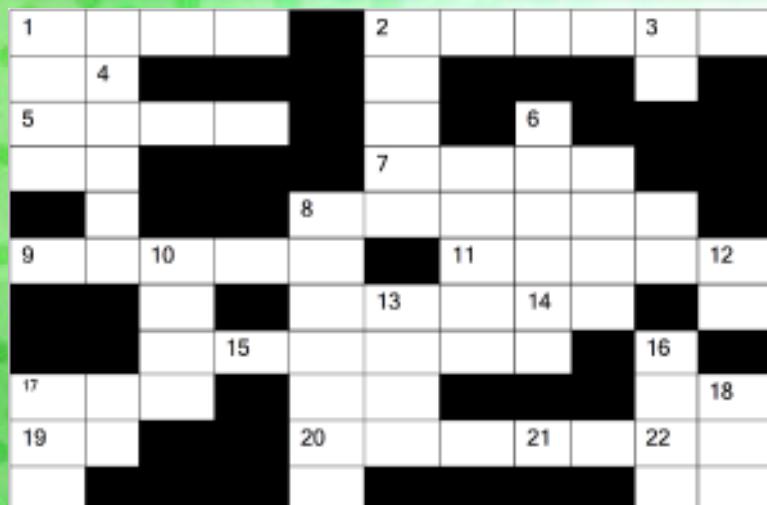
குறுக்கெழுத்துப் புதிர்

இடமிருந்து வலம்

1. கதை சொல்லி ஆடும் நடனம் (4)
2. உயிர் காக்கும் உபகாரம் (3,3)
- 5.படித்தும் வாங்கலாம், வானில் பறக்கவும் விடலாம்(4)
- 7.சந்திரன்- வேறுபெயர்.(4)
- 8.முட்டாளின் கூட்டம் (3,3)
- 9.பிள்ளைத் தமிழ் சொல்லும் பருவம். (4)
- 11.ஊருக்கு சென்றுடன் 'இது' போடு (4)
- 14.மேல்தளம். (2)
- 15.பூரண கொழுக்கட்டை- வேறுபெயர். (4)
- 17.விண்ணஞ்சலகத்திற்கு கொண்டு செல்ல வருபவன். (3)
- 19.பவுர்ணாமி அன்று 'இந்த' வலம் வருவது வழக்கம். (2)
- 20.மூல்லைக்கு 'இது' குடுத்தார் பாரி (3)
- 21.பாரதி(4)
- 22.எழுதியவரும், எழுதியதும். (2)

மேலிருந்து கீழ்

- 1.கவிபாடும் கட்டுத்தறி வைத்திருந்த கவிஞன். (4)
- 2.பெளர்ணமியாய் பளிச்சென்று தொடங்குவது(4)
- 3.தான் ஆடாவிட்டாலும் 'இது' ஆடும். (2)
- 4.முன்னேற தேவையானது.(5)
- 6.அதிகமாக(2)
- 8.மகிழ்ச்சி தரும் ராகம்.(4,3)
- 10.அரசவையில் கவி பாடுபவன். (4)
- 11.பானை வடிவான இசைகருவி. (3)
- 12.சணலால் நெய்யப்படும் பை.(2)
- 13.பாகற்காம்- வேறுபெயர் (3)
- 14.அசுத்தம் (2)
- 16.குளம்.(4)
- 18.கேட்காது.(3)
- 19.சொன்னதை சொல்லும் பிள்ளை. (2)

रिश्ते

यह सुन्दर कविता, हर रिश्ते के लिए,
मैं रुठा, तुम भी रुठ गए,
फिर मनाएगा कौन।
आज दरार है, कल खाई होगी,
फिर भरगा कौन।
मैं चुप, तुम भी चुप,
इस चुप्पी को फिर तोड़ेगा कौन।
छोटी बातों को लगा लोगे दिल से,
तो रिश्ता फिर निभाएगा कौन।
दखी मैं भी और तुम भी बिछड़कर,
सौचो हाथ फिर बढ़ाएगा कौन।
न मैं राजी, न तुम राजी,
फिर माफ करने का बड़प्पन दिखाएगा कौन।
झब जाएगा याटों में दिल कभी,
तो फिर धैर्य बंधाएगा कौन।
एक अहम् मेरे, एक तेरे भीतर भी,
इस अहम् को फिर हराएगा कौन।
जिंदगी किसको मिली है सदा के लिए,
फिर इन लम्हों में अकेला रह जाएगा कौन।
मृद ली दोनों में से गर किसी दिन एक ने आँखें,
तो कल इस बात पर फिर पछतायेगा कौन।

Harshal Khanderia,
IV Year, CSE

Sketch: Priyamvada

Shashank Chamoli,
IV Year, CSE

सच्ची दोस्ती

भटके जब भी दोस्त संसार के मायाजाल में,
खींच लाता है सच्चा दोस्त उसे अच्छाई के प्रकाश में,
छोड़ देता है जग सारा जब मुश्किल भरी राह में,
सच्चा दोस्त साथ देता है तब जिंदगी की राह में॥

बने चाहे दुश्मन क्यों न ज़माना सारा,
सच्चा दोस्त साथ देता है सदा हमारा,
दोस्त के लिए कुर्बान होता है जीवन सारा,
हर मुश्किल में बनता है वो सहारा॥

सच्ची दोस्ती को वक्त परखता हर बार है,
वक्त की हर परीक्षा को हसते हुए सफल करना ही दोस्ती की पहचान है,
दुनिया की किसी शौहरत की न जिसे दरकार है,
सच्चा दोस्त रखने वाला संसार में सबसे धनवान है॥

अर्थ, एक दोस्त का ।

है क्या एक दोस्त, आज मैं आपको समझाती हूँ,
दोस्ती के वास्तविक अर्थ से मैं, आपको परिचित कराती हूँ,
पड़ी हो भारी भीड़ या कोई विकट आपत्ति,
साथ न हो जब जीवन में, कोई भी साथी संगी,
ऐसी अवस्था मैं दोस्त आगे बढ़कर आता है,
भरी विपत्ति से भी, अपने दोस्त को आजाद कराता है,
किसी जाति, धर्म या वंश से उसकी पहचान ना होती है,
उस दोस्त की सच्ची दोस्ती ही एक मिसाल होती है।
हर खूनी रिश्ते से ऊपर होता है औहदा जिसका,
गंगा जल के जैसा पवित्र होता है सच्चे दोस्त का रिश्ता,
बहती रहती है सदा जिसकी निर्मल पवित्र धारा,
होता है वो दोस्त जग में सबसे निराला,
पग-पग पर दोस्ती निभाने के लिए मचलता हो दिल
जिसका,
होता है वो दोस्त वास्तव में मन का सच्चा,
ऐसा दोस्त मिलना जग में एक मुकाम पाने के समान है,
थाम लो ऐसे दोस्त का हाथ अगर वो आपके साथ है॥

Srishti Raj,
IV Year, CSE

Sketch: Gayathri M

माँ

कौन मुझे इस जग में लाया
किसने अपना दूध पिलाया
किसने मुझे चलना सिखाया
किसने मेरा दर्द अपनाया
कौन करे मुझ पर सब बरबस
कौन मनाये मेरा जन्म हर बरस
कौन चाहे मेरी मुस्कान सदा
कौन जाने मेरी सही सजा
कौन खुश होगा देख मेरी तरक्की
कौन चाहेगा मेरी नौकरी हो
पक्की
कौन रोयेगा जब मैं रोऊँ
कौन हसेगा जब मैं हंसु

कौन कहेगा करो पढ़ाई
कौन कहेगा कहानी है पिटाई
कौन खिलायेगा मुझे रोटी
कौन सुनाएगा कहानियां छोटी
कौन खिलायेगा मीठी खीर
कौन अपनाएगा मेरी पीर
कौन करेगा मेरी चिंतन
कौन करेगा मेरा हऱ्य मंजन
जब से जग में आया हूँ
जब इस जग से जाँऊगा
तेरा नाम लेकर ही माँ
मन मंदिर मे तुझे सजाऊंगा ।

Vivek Saini,
IV Year, MECH

जिंदगी

कभी गम, तो कभी खुशी है जिंदगी
कभी धूप, तो कभी छाँव है जिंदगी
विधाता ने जो दिया, वो अद्भुत उपहार है जिंदगी
कुदरत ने जो धरती पर बिखरा वो प्यार है जिंदगी
जिससे हर रोज नये-नये सबक मिलते हैं
यथार्थों का अनुभव कराने वाली ऐसी कड़ी है जिंदगी
जिसे कोई न समझ सके ऐसी पहेली है जिंदगी
कभी तन्हाइयों में हमारी सहेली है जिंदगी
अपने-अपने कर्मों के आधार पर मिलती है ये जिंदगी
कभी सपनों की भीड़, तो कभी अकेली है जिंदगी
जो समय के साथ बदलती रहे, वो स्स्कृति है जिंदगी
खट्टी-मीठी यादों की स्मृति है जिंदगी
कुछ ना जान कर भी जान लेता है सबकुछ, ऐसी है जिंदगी
तो किसी के लिए उलझी हुई पहेली है जिंदगी
जो हर पल नदी की तरह बहती रहे ऐसी है जिंदगी
जो पल-पल चलती रहे, ऐसी है जिंदगी
कोई हर परिस्थिति में रो-रोकर गुजारता है जिंदगी
तो किसी के लिए गम में भी मुस्कुराने का हौसला है जिंदगी
कभी उगता सूरज, तो कभी अंधेरों निशा है जिंदगी
ईश्वर का दिया, माँ से मिला अनमोल उपहार है जिंदगी
तो तम यूँ हीं न बिताओ अपनी जिंदगी
दूसरों से हटकर तुम बनाओ अपनी जिंदगी
दुनिया की शोर मैं न खो जाए ये तेरी जिंदगी
जिंदगी भी तुम्हें देखकर मुस्कुराए, तुम ऐसी बनाओ ये जिंदगी ।

Shubham Saboo,
IV Year, CSE

हौसले मिटते नहीं अरमाँ बिखर जाने के बाद

हौसले मिटते नहीं अरमाँ बिखर जाने के बाद
मंजिलें मिलती हैं कब तूफां से डर जाने के बाद
कौन समझेगा कभी उस तैरने वाले का गम
झब जाये जो समंदर पार कर जाने के बाद
आग से जो खेलते हैं वे समझते हैं कहाँ
बस्तियाँ फिर से नहीं बसतीं उजड़ जाने के बाद
आशियाने को न जाने लग गई किसकी नज़र
फिर नहीं आया परिंदा लौटकर जाने के बाद
ज़लज़ले सब कुछ मिटा जाते हैं पल भर मैं
मगर

Sudhir Kumar Rai,
IV Year, ECE

ज़ख्म मिटते हैं कहाँ सदियाँ गुज़र जाने के बाद
आज तक कोई समझ पाया न यह राजे-ह्यात
आदमी आखिर कहाँ जाता है मर जाने के बाद
प्यार से जितनी भी कट जाए वही है जिंदगी
याद कब करती है दुनिया कूच कर जाने के बाद।

जिस-जिस से पथ पर स्नेह मिला, उस-उस राही को धन्यवाद

जीवन अस्थिर अनजाने ही, हो जाता पथ पर
मेल कहीं,
सीमित पग डग, लम्बी मंज़िल, तय कर लेना
कुछु खेल नहीं।
दाएँ-बाएँ, सुख-दुख चलते, सम्मुख चलता पथ
का प्रसाद
जिस-जिस से पथ पर स्नेह मिला, उस-उस राही
को धन्यवाद।

साँसों पर अवलम्बित काया, जब चलते-चलते
चूर हुई,
दो स्नेह-शब्द मिल गये, मिली नव स्फुर्ति,
थकावट दूर हुई।
पथ के पहचाने छूट गये, पर साथ-साथ चल रही
है याद
जिस-जिस से पथ पर स्नेह मिला, उस-उस राही
को धन्यवाद।

जो साथ न मेरा दे पाये, उनसे कब सूनी हुई
डगर?

Subham Panda,
IV Year, EEE

मैं भी न चलूँ यदि तो क्या, राही मर लेकिन
राह अमर।
इस पथ पर वे ही चलते हैं, जो चलने का पा
गये स्वाद
जिस-जिस से पथ पर स्नेह मिला, उस-उस राही
को धन्यवाद।

कैसे चल पाता यदि न मिला होता मुझको
आकुल अंतर ?
कैसे चल पाता यदि मिलते, चिर-तृसि अमरता-
पूर्ण प्रहर !
आभारी हूँ मैं उन सबका, दे गये व्यथा का जो
प्रसाद
जिस-जिस से पथ पर स्नेह मिला, उस-उस राही
को धन्यवाद।

आज तिरंगा फहराता है शान से

आज तिरंगा फहराता है अपनी पूरी शान से।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से॥
आजादी के लिए हमारी लंबी चली लड़ाई थी।
लाखों लोगों ने प्राणों से कीमत बड़ी चुकाई थी॥
व्यापारी बनकर आए और छल से हम पर राज
किया।
हमको आपस में लड़वाने की नीति अपनाई थी॥
हमने अपना गौरव पाया, अपने स्वाभिमान से।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से॥
गांधी, तिलक, सुभाष, जवाहर का प्यारा यह देश
है।
'जियो और जीने दो' का सबको देता संदेश है॥
प्रहरी बनकर खड़ा हिमालय जिसके उत्तर द्वार पर।

Subham Panda,
IV Year, EEE

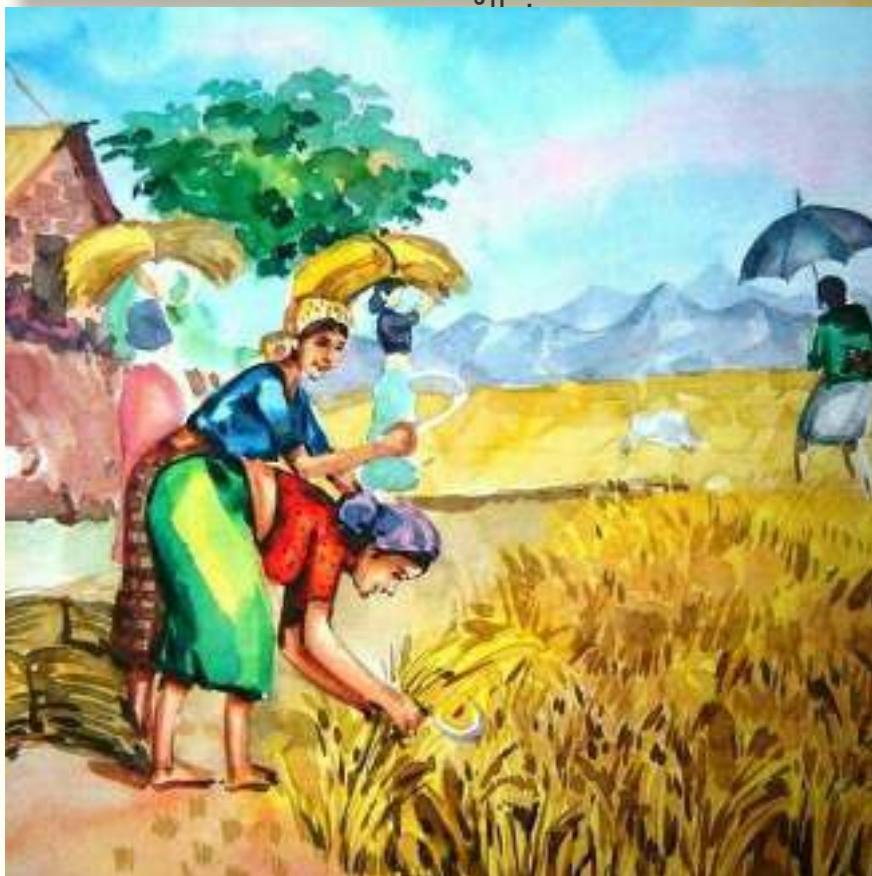
हिंद महासागर दक्षिण में इसके लिए विशेष है॥
लगी गूँजने दसों दिशाएँ वीरों के यशगान से।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से॥
हमें हमारी मातृभूमि से इतना मिला दुलार है।
उसके आँचल की छाया से छोटा ये संसार है॥
हम न कभी हिंसा के आगे अपना शीश झुकाएँगे।
सच पूछो तो पूरा विश्व हमारा ही परिवार है॥

तुमने आशा से उम्मीद लगाई

तुमने आशा से उम्मीद लगाई,
 उसने तुम्हें पीठ दिखाई,
 लड़कपन में चलता है ये सब,
 दिल पर नहीं लेने का भाई ।
 आशा मुई होती हरजाई,
 कभी आए, तो कभी जाए,
 पर जाते जाते सहेली किरण को,
 भी पास तुम्हारे छोड़ती जाए,
 किरण दिखे छोटी बच्ची सी,
 मगर है यह बड़ी अच्छी सी,

आशा नहीं तो न सही,
 किरण से ही दिल बहलाओ
 ।

सुबह होने को दीपक बाबू
 कुछ देर और निभाओ,
 बहुत मिलता है जीवन में,
 और बहुत कुछ खोता है,
 चलता रहता खोना पाना,
 होना होता, सो होता है ।
 निराशा के पल भी प्यारे,
 बहुत कुछ सिखला जाते हैं,
 रुकता नहीं कभी भी, कुछ भी .

Sketch: Priyamvada

Prathik Anand,
IV Year, Civil

ये पल भी बढ़ जाते हैं ।
 ख्वाब मिले, उम्मीद मिले,
 अवसाद, या धड़कन दीर्घा,
 सपना मिले, किरण मिले,
 मिले आशा, या प्रतीक्षा,
 जो भी मिले बिठालो उसको,
 गाड़ी आगे बढ़ाओ,
 सुबह होने को दीपक बाबू,
 कुछ देर और निभाओ ।
 मिले प्रेम या मिले ईर्षा,
 मन न कड़वा रखना,
 सारी चीज़े हैं मुसाफिर,
 राह में क्या है अपना ?
 सीखते जाओ जीवन से,
 अनुभवों को अपने बढ़ाओ,
 आशा के जाने से पहले,
 एक सपना और बनाओ
 नसीब हुआ जो भी तुमको,
 उसी में जश्न मनाओ
 सुबह होने को दीपक बाबू
 कुछ देर और निभाओ ।

खूबसूरत कश्मीर

धरती पर स्वर्ग कहे जाने वाले जम्मू कश्मीर का एक अनदेखा हिस्सा "लेह - लदाख" जहाँ काफी कम लोग जाते हैं, और हम में से कुछ को तो इस जगह के बारे में पता भी नहीं

है। सही मायनो में देखा जाये तो यह सच में धरती पर स्वर्ग है। पर इस जगह की बात कुछ अनूठी है। एक ओर जब भी हम सभी कहीं घूमने जाते हैं तो हरियाली और प्रकृति की तलाश में या उसकी आस में घर से निकलते हैं। जब मैं अपने घर से निकली तो मैंने भी कुछ ऐसा ही सोचा। परंतु लदाख की तो काया ही उलट है। यह हरियाली नहीं अपितु अपने बियाबान चट्टानों के लिए जाना जाता है। जहाँ तक आपकी नज़र जाती है दूर दूर किसी पेड़ या पौधे को कोई नामोनिशान नहीं है। लदाख एक अत्यंत शात जगह है। यहाँ आकर आपको मन की शांति का एक अलग ही आभास होता है। यहाँ बौद्ध धर्म मानने वाले लोग हैं। इसलिए कदम कदम पर आपको शांति स्तूप देखने को मिल सकते हैं। यहाँ अधिकतर रहवासी यहाँ आने वाले पर्यटकों के माध्यम से ही अपनी जीवनी चलते हैं। यहाँ जीवन यापन अत्यंत कठिन है। यहाँ के लोग काफी भोले भले और

मददगार हैं। उनसे मिल कर काफी अच्छा लगा। रहवासियों के अनुसार नवम्बर के महीने से लेकर अप्रैल तक यहाँ जनजीवन ठप पड़ जाता है। चारों ओर बर्फ की चादर सी बिछ जाती है। उस समय वे लोग समतल जगहों पर आकर काम करते हैं। पहले दिन पूछते ही हम सभी को थोड़ी असुविधा क्योंकि वहाँ का ऑक्सीजन स्तर काफी कम था।

अगले दिन से हमारा घूमना शुरू हुआ। सबसे पहले हम जिस जगह गए थे "स्पितुक मोनास्ट्री", इसे लदाख की सबसे बड़ी मोनास्ट्री माना जाता है। यहाँ अनेक सीढ़ियां हैं, परंतु उन्‍हें सब को चढ़ के ऊपर पहुंचना सफल हो जाता है। जब आप वहाँ से लदाख की खूबसूरत वादियों को देखते हैं। अगले दो दिन मेरे जीवन के अविस्मरणीय दिन बनने वाले थे। हमने 'नुब्रा' के लिए अपनी यात्रा आरम्भ की। रास्ते में हम पहुंचे "खारदुंगला पास" जिसे विश्व की सबसे ऊँची "मोटरबेल रोड" यानि जहाँ वाहन जा सके ऐसी सड़क की ख्याति प्राप्त है। 'नुब्रा' तक का सफर काफी रोमांचक था। वहाँ पर हमने लदाख की

Akshita Paliwal,
II Year, CSE

पारंपरिक पोशाक पहन कर तस्वीरें भी खिंचवाई। यह मेरे जीवन की अनमोल स्मृतियों में से एक है। वहाँ से हम पांगोंग के लिए रवाना हुए। काफी खूबसूरत सफर था वहा। "चांगला पास" पर काफी ठण्ड और बर्फ थी। यहाँ पर हमने "थुपका" जो की लदाख में खाये जाने वाले पदार्थों में से एक है, उसे चखा। पांगोंग इसलिए अलग था क्योंकि यहाँ हम झील के किनारे एक टैंट में ठहरे थे और झील के उस पार चीन की सीमा थी। पांगोंग के रास्ते में हम "रन्चोस स्कूल" में रुके। यह वही विद्यालय है जहाँ मशहूर फिल्म "3 इडियट्स" फिल्माया गया था। पांगोंग में ही हमारे सफर की समाप्ति हुई। अपने परिवार के साथ इस खूबसूरत वादी में बिताये ये दिन मेरे जीवन के अविस्मरणीय पल बन गए हैं।

एक शायर की शायरी

1. फर्क होता है खुदा और फ़कीर में,
फर्क होता है किस्मत और लकीर में..
अगर कुछ चाहो और न मिले तो समझ
लेना..
कि कुछ और अच्छा लिखा है तकदीर
में।
2. इश्क़ सभी को जीना सिखा देता है,
वफ़ा के नाम पर मरना सीखा देता है,
इश्क़ नहीं किया तो करके देखो,
ज़ालिम हर दर्द सहना सीखा देता है!
3. जिस दिन बंद कर ली हमने आँखें,
कई आँखों से उस दिन आंसु बरसेंगे,
जो कहते हैं कि बहुत तंग करते हैं हम,
वही हमारी एक शरारत को तरसेंगे।
4. ज़िन्दगी लहर थी आप साहिल हुए,
न जाने कैसे हम आपकी दोस्ती के
काबिल हुए,
न मूलेंगे हम उस हसीन पल को,
जब आप हमारी छोटी सी ज़िन्दगी में
शामिल हुए।
5. लगे हैं फोन जबसे तार भी नहीं आते,
बूढ़ी आँखों के अब मददगार भी नहीं
आते,
गए हैं जबसे शहर में कमाने को लड़के
,
हमारे गाँव में त्यौहार भी नहीं आते।

Sudhir Kumar Rai,
IV Year, ECE

6. काग़ज की कश्ती से पार जाने की
ना सोच,
चलते हुए तुफानो को हाथ में लाने
की ना सोच,
दुनिया बड़ी बेदर्द है, इस से
खिलवाड़ ना कर,
जहाँ तक मुनासिब हो, दिल बचाने
की सोच।
7. एक जैसे दोस्त सारे नहीं होते,
कुछ हमारे होकर भी हमारे नहीं
होते,
आपसे दोस्ती करने के बाद महसूस
हुआ,
कौन कहता है 'तारे ज़मीं पर' नहीं
होते.
8. फूल बनकर मुस्कुराना जिन्दगी है,
मुस्कुरा के गम भूलाना जिन्दगी है,
मिलकर लोग खुश होते हैं तो क्या
हुआ,
बिना मिले दोस्ती निभाना भी
जिन्दगी है!

दो घड़ों की दास्तान

बहुत समय पहले की बात है, किंसी गाँव में एक किसान रहता था। वह रोज भोर में उठकर दूर झरनों से स्वच्छ पानी लेने जाया करता था। इस काम के लिए वह अपने साथ दो घड़े ले जाता था, जिन्हें वो डंडे में बाँध कर अपने कंधे पर दोनों ओर लटका लेता था। उनमें से एक घड़ा कहीं से फूटा हुआ था, और दूसरा एक दम सही था। इस वजह से रोज घर पहुँचते - पहुँचते किसान के पास डेढ़ घड़ा पानी ही बच पाता था। ऐसा दो सालों से चल रहा था। सही घड़े को इस बात का घमंड था कि वो पूरा का पूरा पानी घर पहुँचा है और उसके अन्दर कोई कमी नहीं है, वहीं दूसरी तरफ फूटा घड़ा इस बात से शर्मिंदा रहता था कि वो आधा पानी ही घर तक पहुँचा पाता है और किसान की मेहनत बेकार चली जाती है। फूटा घड़ा यह सोच कर बहुत परेशान रहने लगा और एक दिन उससे रहा नहीं गया, उसने किसान से कहा, मैं खुद पर शर्मिंदा हूँ और आपसे क्षमा मांगना चाहता हूँ। क्यों?, किसान ने पूछा, तुम किस बात पर शर्मिंदा हो?

शायद आप नहीं जानते पर मैं एक जगह से फूटा हुआ हूँ, और पिछले दो सालों से मुझे जितना पानी घर पहुँचाना चाहिए था बस उसका आधा ही पहुँचा पाया हूँ, मेरे अन्दर ये बहुत

बड़ी कमी है, और इस वजह से आपकी मेहनत बर्बाद होती रही है - फूटे घड़े ने दुखी होते हए कहा। किसान को घड़े की बात सुनकर थोड़ा दुःख हुआ और वह बोला, कोई बात नहीं, मैं चाहता हूँ कि आज लौटते वक्त तुम रास्ते में पड़ने वाले सुन्दर फूलों को देखो। घड़े ने वैसा ही किया, वह रास्ते भर सुन्दर फूलों को देखता आया, ऐसा करने से उसकी उदासी कुछ दूर हुई पर घर पहुँचते - पहुँचते फिर उसके अन्दर से औंधा पानी गिर चुका था, वो मायूस हो गया और किसान से क्षमा मांगने लगा। किसान बोला, शायद तुमने ध्यान नहीं दिया पूरे रास्ते में जितने भी फूल थे वो बस तुम्हारी तरफ ही थे, सही घड़े की तरफ एक भी फूल नहीं था। ऐसा इसलिए क्योंकि मैं हमेशा से तुम्हारे अन्दर की कमी को जानता था, और

Payal Tyagi,
MSW

मैंने उसका लाभ उठाया। मैंने तुम्हारे तरफ वाले रास्ते पर रग - बिरंगे फूलों के बीज बो दिए थे, तुम रोज थोड़ा-थोड़ा कर के उन्हें सींचते रहे और पूरे रास्ते को इतना खूबसूरत बना दिया। आज तुम्हारी वजह से ही मैं इन फूलों को भगवान को अप्रित कर पाता हूँ और अपना घर सुन्दर बना पाता हूँ। तुम्हीं सोचो अगर तुम जैसे हो वैसे नहीं होते तो भला क्या मैं ये सब कुछ कर पाता ?

दोस्तों, हम सभी के अन्दर कोई ना कोई कमी होती है, पर यही कमियां हमें अनोखा बनाती हैं। उस किसान की तरह हमें भी हर किसी को वो जैसा है वैसे ही स्वीकारना चाहिए और उसकी अच्छाई की तरफ ध्यान देना चाहिए, और जब हम ऐसा करेंगे तब फूटा घड़ा भी अच्छे घड़े से मूल्यवान हो जायेगा।

बदलाव

जिन्दगी में बहुत सारे अवसर ऐसे आते हैं जब हम बुरे हालात का सामना कर रहे होते हैं और सोचते हैं कि क्या किया जा सकता है क्योंकि इतनी जल्दी तो सब कुछ बदलना सभव नहीं हैं। और क्या पता मेरा ये छोटा सा बदलाव कुछ क्रांति लेकर आएगा या नहीं लेकिन मैं आपको बता दूँ हर चीज़ या बदलाव की शुरुआत बहुत ही ढंग से होती है। कई बार तो सफलता हमसे बस थोड़ी ही कदम दूर होती है कि हम हार मान लेते हैं जबकि अपनी क्षमताओं पर भरोसा रख कर किया जाने वाला कोई भी बदलाव छोटा नहीं होता और वो हमारी जिन्दगी में एक नीव का पत्थर भी साबित हो सकता है। चलिए एक कहानी पढ़ते हैं इसके द्वारा समझने में आसानी होगी कि छोटा बदलाव किस कदर महत्वपूर्ण है।

एक लड़का सुबह सुबह दौड़ने को जाया करता था। आते जाते वो एक बूढ़ी महिला को देखता था। वो बूढ़ी महिला तालाब के किनारे

छोटे छोटे कछुवों की पीठ को साफ किया करती थी। एक दिन उसने इसके पीछे का कारण जानने की सोची वो लड़का महिला के पास गया और उनका अभिवादन कर बोला "नमस्ते आंटी! मैं आपको हमेशा इन कछुवों की पीठ को साफ करते हुए देखता हूँ आप ऐसा किस वजह से करते हो?" महिला ने उस मासूम से लड़के को देखा और इस प्रकार जवाब दिया "मैं हर रविवार यहाँ आती हूँ और इन छोटे छोटे कछुवों की पीठ साफ करते हुए सुख शांति का अनुभव लेती हूँ।" क्योंकि इनकी पीठ पर जो कवच होता है उस पर कचता जमा हो जाने की वजह से इनकी गर्मी पैदा करने की क्षमता कम हो जाती है इसलिए ये कछुवे तैरने में मुश्किल का सामना करते हैं। कुछ समय बाद तक अगर ऐसा ही रहे तो ये कवच भी कमज़ोर हो जाते हैं इसलिए कवच को साफ करती हूँ। यह सुनकर लड़का बड़ा हैरान था। उसने फिर एक जाना पहचाना सा सवाल किया और बोला "बैशक आप बहुत अच्छा काम कर-

रहीं हैं लेकिन फिर भी आंटी, एक बात सोचिये, कि इन जैसे कितने कछुए हैं जो इनसे भी बुरी हालत में हैं जबकि आप सभी के लिए ये नहीं कर सकती तो उनका क्या होगा? क्योंकि आपके अकेले के बदलने से तो कोई बड़ा बदलाव नहीं आएगा ना।" महिला ने बड़ा ही संक्षिप्त लेकिन असरदार जवाब दिया - "भले ही मेरे इस कर्म से दुनिया में कोई बड़ा बदलाव नहीं आयेगा लेकिन सोचो इस एक कछुवे की जिन्दगी में तो बदलाव आएगा ही ना।" तो क्यों ना हम छोटे बदलाव से ही शुरुआत करें।

Shikha Rai,
MSW

जिंदिगी, एक प्रेरणा स्त्रोत

गरीब दूर तक चलता है
खाना खाने के लिए।
अमीर मीलों चलता है
खाना पचाने के लिए।
किसी के पास खाने के लिए
एक वक्त की रोटी नहीं है
किसी के पास खाने के लिए
वक्त नहीं है।
कोई लाचार है
इसलिए बीमार है।

कोई बीमार है
इसलिए लाचार है।
कोई अपनों के लिए
रोटी छोड़ देता है।
कोई रोटी के लिए
अपनों को छोड़ देते हैं।
ये दुनिया भी कितनी निराळी है।
कभी वक्त मिले तो सोचना
कभी छोटी सी चोट लगने पर
रोते थे
आज दिल टूट जाने पर भी

संभल जाते हैं।
पहले हम दोस्तों के साथ रहते थे
आज दोस्तों की यादों में रहते
हैं।
पहले लड़ना मनाना रोज़ का
काम था
आज एक बार लड़ते हैं, तो रिश्ते
खो जाते हैं।
सच में जिन्दगी ने बहुत कुछ
सीखा दिया,
जाने कब हमकों इतना बड़ा बना
दिया।

४ साल जन्नत के

राह देखी थी इस दिन की कब से,
आगे के सपने सजा रख्के थे न जाने कब से ।
बड़े उतावले थे यहाँ से जाने को,
ज़िंदिगी का अगला पड़ाव पाने को ।

पर ना जाने क्यों दिल में आज कुछ और आता है,
वक्त को रोकने का जी चाहता है ।
जिन बातों को लेकर रोते थे आज उन पर हँसी आती है,
ना जाने क्यों आज उन पलों की याद बहुत आती है ।

कहा करते थे बड़ी मुश्किल से चार साल सह गया,
पर आज क्यों लगता है की कुछ पीछे रह गया ।
न भलने वाली कुछ यादें रह गयीं,
यादें जो अब जौने का सहारा बन गयीं ।

मेरी टांग अब कौन खींचा करेगा,
सिर्फ मेरा सर खाने कौन मेरा पीछा करेगा ।
जहाँ २००० का हिसाब नहीं वहाँ २ रूपये के लिए कौन
लड़ेगा,
कौन रात भर साथ जग कर पढ़ेगा ।

कौन मेरी गाड़ी मुजसे पूछे बिना लेजाएगा,
कौन मेरै नए नए नाम बनाएगा ।
मैं अब बिना मतलब किससे लड़ूँगा,
बिना टॉपिक के किससे फालतू बात करूँगा ।

कौन फ्रेल होने पर दिलासा दिलाएगा,
कौन गलती से नंबर आने पर गालियाँ सुनाएगा ।
टप्पी में चाय किस के साथ पीऊँगा,
वो हसीन पल अब किस के साथ जीऊँगा ।

ऐसे दोस्त कहाँ मिलेंगे जो खाई में भी धक्का दे आयें,
पर फिर तुम्हें बचाने खुद भी कूद जाएँ ।

Shashank Yadav,
IV Year, EEE

मेरे गानों से परेशान कौन होगा,
कभी मुझे किसी लड़की से बात करते देख हैरान कौन
होगा ।

कौन कहेगा “ भाई तेरे जोक पे हँसी नहीं आई ” ,
कौन पीछे से बुला के कहेगा, आगे देख भाई ।
मवीस मैं किसके साथ देखूँगा,
किसके साथ बोरिंग क्लास झ़लूँगा,
बिना डरे सच्ची राय देने की हिम्मत कौन करेगा ।

अचानक बिन मतलब के किसी को भी देख कर पागलों
की तरह हसना,
न जाने ये फिर कब होगा ।
दोस्तों के लिए अध्यापक से कब लड़ पाएंगे,
क्या हम ये फिर कर पाएंगे ?

रात को २ बजे मैंगी खाने स्टेशन कौन जाएगा,
तेज गाड़ी चलाने की शर्त कौन लगाएगा ।
कौन मुझे मेरी काबिलियत पर भरोसा दिलाएगा,
और ज्यादा हवा मैं उड़ने पर ज़मीन पर लाएगा ।

मेरी खुशी मैं, सच मैं खुश कौन होगा,
मेरे गम मैं मुझसे ज्यादा दुखी कौन होगा,
कह दो दोस्तों ये दोबारा कब होगा ।

കാനൽ

നക്ഷത്രചില്ലാത്ത മെതാനം
പുക്കളില്ലാത്ത വസന്തകാലം
നിശ്ചലമായ സമുദ്രതീരം
കിലുകം നിലച്ചേബേൻ കാലോച്ചകൾ
കത്തും കെടാതിരി നാളമെരിയവെ,
ഭൂതകാലമേ നീ ഉദ്ധസിക്കുന്നുവോ ?
ചുട്ടുപൊള്ളുന്നുവോ എൻകവിശ്രദ്ധം
തീക്കനലായിന് പെയ്ലിടുന്നോൾ
ശുന്യമാകുന്നൊരി ജീവിതവിമിയിൽ
ആയിരം അശ്വ പൊഴിക്കുന്നുവോ ?
കാപട്ടലോകങ്ങ ഇനി നിനക്കാകുമോ
പൊട്ടിച്ചേറിതെതാരി വിലങ്ങ് മുറുക്കുവാൻ
ആയിരം നഷ്ടങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നോഴും
നീ മാത്രമാണിനു പുർണ്ണസത്യം
ഈ ഇരുട്ടിയിലും ഉയരുന്ന ജ്യാലയായ
കത്തിജ്ഞലിക്കുന്നതെന്തിന് നീ?
ഹ്യോദയചില്ലാതെതാരി മായതന്റെ ലോകത്ത്
വിപ്പിവേഷം ഒരു സാന്ത്യനമോ?
മരവിച്ചുറതെതാരി മനസ്സുകളൊക്കെയും
ചിന്നിച്ചിതറിയോ എൻ്റെ ഇ സ്വപ്നങ്ങൾ
തേടുന്നു ഇത്തിരി ശാന്തിയിനേകയായ്
കാലചക്രത്തിന് ഇടനാഴിയിൽ.

Kavya S G,
II Year, Physics

வீமி

யாது துடன்றுவோச் லக்ஷ்ய அதைகலெ
உயரத்திற்க களை ஸிஂஹாஸனம் அதிருந்து.
அது ஸிஂஹாஸனம் தொங் மோஹிசு. அதுபே
மாதிரித் தனை அவ்விடெ எடுத்தாங் உழை
வழியும் தொங் கள்ளு. தட்டுணைச் செனும்
ஊழுத்த நேர்பாத களைவோச் மோஹங்
குடி வந்து. அதைகென ஸிஂஹாஸனம்
ஸுஷ்டத்திற்க எடுந்து அதிமியாயி. பகேஷ
ஒரிக்குற்போலும் ஸுஷ்டவும் மோஹவும் அதூதை
வோயாவஸ்யத்திற்க ஸிஂஹாஸனத்தை குரிசு
தொங் சினிச்சிலூ. (பயத்தமிலூதை தொங்
மோஹிசுகொள்கிருந்து. ஸந்தயம் வழுரை
அதிக்ரமிசுவோச் தொங் அரித்தை தொங்
களை நேர்பாத வெரும் நிமிய அதிருந்து.
உயரத்திற்க உழை எடுக்க மோஹத்திலேக்
ஏரு வழியும் ஊழு எடுந்தொங் திரிசுரிதை.
ஊதெநாழும் நிக்கீல் யாது எடுத்துப் புது அதன் எடுந்து
எடுக்கோட் பரியாதை பரிதை அது நேர்பாத
எடுக்க அஹகாரம் திருத்த பராஜய வீமி
அதிருந்து. திரிசுரிவிக் ஶேஷவும்
ஸுஷ்டம் எடுக்கென வெருதை விட்சிலூ. பகேஷ அது
ஸுஷ்டம் உள்ளவ் அதிருந்து. ஸுஷ்டத்திற்க
ஸிஂஹாஸனத்தின்க்கீல் ஸுக்ஷிண்புகாரன் எடுக்கோட்
பரிதை “ஊவிடெயூ உழை வழி கொடும்காட்டித் தீ
வெட்டிதெழிக்கூக. நீ களைத்தைய வழியிலுடை
நிக்கீல் ஸுஷ்டத்திலேக் நீ வரலென். நீ நிக்கீல்
வழி களைத்தை வரை நிக்கீல் பயத்தைத்தின்கீல்
பாத தாள்கி நீ ஊவிடெ எடுத்துநீ நிசிஷம்
வரை நிக்கீல் மோஹமாய ஸுஷ்டமாய ஸிஂஹாஸனம்
காத்தை ஸுக்ஷிக்காங் தொங் உள்ளகும்”.

Bhagyalekshmi Ajaikumar,
II Year, Math

അവൾ ശ്രൂർവ്വി

സൈലന്റ് വാലി പറമ്പത്
കമകളിൽ പകർന്ന ഓർമകളിൽ
പകരം വെക്കാൻ കഴിയാത്ത
ഒന്നാണ് ശ്രൂർവ്വി. അവളുടെ
കണ്ണുകളിൽ കണ്ടത് സ്വഘ്നങ്ങളുടെ
പ്രകാശമായിരുന്നു. യാത്രയുടെ
മുന്നാം ദിവസം സന്ധ്യയോടെയാണ്
ദേബത്ത് സ്നേഹ കൂട്ടികളുടെ
ഹോസ്പിൽ എത്തിയത്.

ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ തോന്ത്രിച്ച്
അക്ഷരങ്ങളെ തേടുന്ന ഒരു
പറ്റം ഉന്ന്യുകളോടായിരുന്നു
സംഖാദം. ഓരോ പുണ്ണിരിയും
ഒരു ഓർമയായി
ഹ്യൂമയത്തിൽ പതിഞ്ഞു.
പക്ഷേ എല്ലാവരിൽനിന്നും
വ്യത്യസ്തയായിരുന്നു ശ്രൂർവ്വി.
കൈകളിൽ മുറുകെ പിടിച്ച്
പുണ്ണിരിയോടെ അവൾ തേങ്ങളെ
അവരുടെ ലോകത്തേക്ക് കഷണിച്ചു.
തേങ്ങളുടെ വിശ്രാംങ്ങൾ
അറിയാനും അവളുടെ കമ
തേങ്ങളോട് പറയാനും ഉള്ള
താല്പര്യം തേങ്ങൾക്ക് അതുതുതം
ആയിരുന്നു. ചറ്റ് കൂട്ടിക്കൾക്ക്
തേങ്ങളോട് സംസാരിക്കാൻ എന്നോ
ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു.
പ്രായം പതിനേട്ടു പക്ഷേ
പഠിക്കുന്നത് ഒൻപതാം ഛാന്തിൽ
ആണ്. ചെറുതായിരിക്കുമ്പോൾ
വിണ്ണ കൈക്ക് വന്ന പരിക്ക്
കാരണം അവൾക്ക് സ്നേഹിലെ
കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ നഷ്ടമായി.
പക്ഷേ പഠിക്കുവാൻ ഉള്ള
ആഗ്രഹം അവളെ വീണ്ടും
വിദ്യാലയത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചു.
കാട്ടും ജീവിതവും എക്കിയ
ദുരിതങ്ങൾക്കും അപൂർത്താണ്
അവളുടെ കഴിവുകൾ. നന്നായി

Bhagyalekshmi Ajaikumar,
II Year, Math

പാട്ടും. തേങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി കുറേ
പാട്ടുകൾ പാടി. കൂട്ടികളുടെ
നാടകോൽസാവത്തിൽ
മികച്ച അഭിനയേത്രി ആണ്
ശ്രൂർവ്വി. ആഗ്രഹം എന്നെന്നു
ചോദിച്ചേണ്ട ഡോക്ടർ
ആകണം എന്ന് പറഞ്ഞു. അവൾ
തേങ്ങളോട് പറഞ്ഞു “നിങ്ങൾക്ക്
ജീവിതം സുവെമല്ലേ നാട്ടിൽ”. ആ
വാക്കുകളിൽ കൂടി അവളുടെ
ദുരിതങ്ങൾ ആഗ്രഹങ്ങൾ എല്ലാം
അവൾ പറയാതെ പറഞ്ഞു.
ശ്രൂർവ്വി ഒരു ഓർമ്മപ്പട്ടംതൽ
ആണ്.

പരാതികൾ പറയുന്ന പുതു
തലമുറയ്ക്ക് ഒരു ഓർമ്മപ്പട്ടംതൽ.
തേങ്ങളോട് യാത്ര പറയുമ്പോൾ
ആ കണ്ണുകൾ നന്നാത്തിരുന്നു.
പിന്നീട് കുറച്ചു നേരത്തേക്ക്
തൊൻ എന്ന മറന്നു.
അവളിലുടെ ലോകത്തെ
വികശിക്കുകയായിരുന്നു.

സർഗാത്മകയുവത

യൗവനകാലം ഉന്നുഷ്യരുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന ഭാവങ്ങളുടെ വസന്തകാലമാണ്. വേലിക്കളെയെല്ലാം തകർത്തു കൊണ്ട് അനീതികൾക്കും അധികാരപ്രമാണത്തിനുമെതിരെ ഒന്നേറാനും ഈ കാലം ശക്തിപകരുന്നു. യൗവനത്തിന്റെ സഹജവും നേന്നസർഭികവുമായ ഈ സവിശേഷതകൾക്കൊക്കെ സർഗാത്മകമായ ഒരു വളർച്ച സാധ്യമാവേണ്ടതുണ്ട്.

സർഗാത്മക യുവത്രും എന്നത് വരുംകാലത്തെ പറ്റിയുള്ള ഏറ്റവും മോഹനമായ സ്വഭാവം. അതിൽ കലയുണ്ട്, സാഹിത്യമുണ്ട്, ചോരയുണ്ട്, പ്രണയമുണ്ട്, നിറമുള്ള സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. സാമാജികത അശോളവത്കരണത്തിൽ നിന്നും വിടുതൽ നേടണമെങ്കിൽ അസാധ്യമായി തോന്നുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കാൻ യുവത്രത്തിന് സാധിക്കണം. സാമാജികതവും, മുതലാളിത്തവും, വർഗിയ ഫാസിസവും തങ്ങളാണ് ജോതാക്കൾ എന്ന അഫക്രിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് ചുഴിഞ്ഞുകൂട്ടവും സമത്പുർണ്ണവും അപ്രായോഗികം മാത്രമല്ല, ഭാന്താണെന്ന് സമൂഹം പരിഹസിച്ചുക്കാം. എന്നാൽ അനീതികളോട് പടപൊരുതാനും പ്രതിശേധികാനുമുള്ള കഴിവ് സർഗാത്മകയാവനത്തിന്റെതാണ്.

നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലാണെങ്കിൽ ലാഭക്കാതിയും സംസ്കാരശുന്നതയും അർത്ഥമില്ലാത്ത ദിംഡനിർജ്ജാണവുമാണ് കൊഴുക്കുന്നത്. അവയുടെ വ്യത്തിപ്പിനതയിൽ നിന്നും നമ്മുടെ മുല്യവത്തായ കലാസാഹിത്യ വിജ്ഞാനങ്ങളെയും ഭാഷാസംസ്കാരത്തെയും വിശദടക്കാൻ കഴിയണം. അല്ലെങ്കിൽ മതചാലികവാദങ്ങളും

Athira C,
I Year, Physics

വർഗിയകലാപങ്ങളും സ്വജിക്കുന്ന സംഘടനകളിലേക്ക് യുവത്രും ആകർഷിക്കപ്പെടും. ഉത്തരവാദങ്ങളുടെയും ഫാസിസ്റ്റു ശക്തികളുടെയും ഇടപെടലുകൾ യുവത്രത്തെ എപ്പകാരം ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ സമൂഹം തന്നെ നമ്മുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു. ഇത്തരം ഇടപെടലുകൾക്കെതിരെ പോരാടിയ നിരവധി യുവത്രങ്ങൾ നമ്മുക്ക് മുന്നിൽ കത്തി ഇല്ലിക്കുന്നു. സ്വന്തം ജീവൻ ത്രജിച്ചുകൊണ്ട് ദജിത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ജീവത്യാഗം ചെയ്യ രോഹിത് വെഞ്ഞുലയുടെ ഓന്നാം കത്തസാക്ഷി അനുസ്ഥാനത്തിന് സമകാലിക പ്രയോഗങ്ങളിലേക്ക് സർഗാത്മക യുവത ഉണ്ടന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത കുടി ചർച്ചാവിഷയമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾക്കനുകൂലമായ ഒരുമാനസികാവസ്ഥ സ്വജിക്കാൻ ഫാസിസ്റ്റു ശക്തികളും മുതലാളിത്തവും ശാമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ മേഖലയിൽ ഉള്ളിയുള്ള പ്രതിരോധപ്രവർത്തനം ശക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സമൂഹത്തിൽ നിന്നും വെളിച്ചും ഉറർജ്ജമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമേ സർഗാത്മക ശക്തിയായി മാറാൻ യുവത്രത്തിന് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കാലത്തിന്റെ അനീവാര്യതയാവണം സർഗാത്മകയുവത്രും.

മരുഭൂമിയിൽ പെയ്യ

അമ്മതവർഷം

Binoy Shivadasan,
Faculty, Comm

1992-ൽ ബഹമചാരി അദ്ദേഹം ചെതന്യ, അമ്മയുടെ നിർദ്ദേശവുമായി, ഇന്നത്തെ 'അമ്മത വിശ്വ വിദ്യാപിഠ'മെന്ന സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് വേണ്ടി, എടീമടയിൽ ആദ്ദോധി എത്തുനോശൾ ജൂന്നങ്ങൾ ശ്രാം വിട്ടു തുടങ്ങിയിരുന്നു. മരുഭൂമിയ്ക്ക് സമാനമായ, വരണ്ട ഭൂമികയായ എടീമട, അപുർവ്വമായി മാത്രം മഴ വന്ന് എത്തിനോക്കി പോകുന്ന 'മഴനിഴൽ' (പ്രദേശത്തിൽ പെട്ടതായിരുന്നു. ബൊളുവൻ പെട്ടി മലനിരകളിൽ നോയ അയ്യാമലയുടെ താഴ്വാരത്തിൽ മഴുവിന് ഇരയാകാതെ അവിശേഷിച്ചത് വിരലിൽ എണ്ണാകുന്നവ. പീനെ കുറെ മുഖചേടികൾ മാത്രം..വിജന്ത....

എന്നാൽ അതിന് 40 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ്, ഒരു സമൃദ്ധിയുടെ കാലം എടീമടയ്ക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. എടീമട മാത്രമല്ല, അടക്കത്തുള്ള ചിന്നപുതുർ, ചാവടി, നവകര തുടങ്ങിയ ശ്രാംങ്ങളൈക്കുമ്പോൾ എഞ്ചെരുത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ വന്ന നശികരണവും (പക്കതിചുംജണവും) അവിടം പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഉണക്കികളണ്ടു. കൃഷിയിടങ്ങൾ മരുഭൂമിയാക്കി. 43 ഡിഗ്രി വരെ കുതിച്ചുയർന്ന ചുടിൽ ഉന്നുച്ചുരും മുഗ്ഗങ്ങളും വെന്നുരുകി.

അങ്ങിനെയാണ്, ബഹമചാരി അദ്ദേഹം ചെതന്യയും മറ്റു ആശ്രമാന്ത്വവാസികളും പച്ചനിന്നു വേണ്ടി കിണ്ണിത്തു പരിശോഭിയ്ക്കുന്നത്. കൃഷിയിറക്കി. പക്ഷേ ഭൂമി പ്രതികരിയ്ക്കുന്ന മടിച്ചു. ഭൂമി വിറ്റു രക്ഷപ്പടാൻ കാത്തിരുന്നവർ, കോളേജിനു ഭൂമി നൽകി. ഈ ഉഷ്ണരഭൂമിയെ പച്ച പിടിപ്പിയ്ക്കുന്നുള്ള നിയോഗവുമായി 1998 -ൽ പട്ടാവി സ്വദേശിയായ ഡോ.എം.അവവിന്റാക്ഷൻ, ക്രാംപണിലെത്തി. രാജുത്ത് ആദ്ദോധി ഒരു എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിൽ അണ്ണിനെ ഒരു 'പരിസ്ഥിതി പഠന കേന്ദ്രം' സ്ഥാപിതമായത് 'അമ്മത'യിലാണ്. 1999-ൽ ഡോ.അവവിന്റാക്ഷൻ (നാളികേര വികസന ബോർഡിന്റെ ചെയർമാനായിരുന്നു, കേരള സർവ്വകലാ ശാലയിൽ പ്രഫസർ ആയിരുന്നു, ഗവേഷണ വിഭാഗം മേധാവിയായിരുന്നു, മനോഹരമായ കോഴിക്കോട് ഹൈ.എം.എം ക്രാംപണിനെ അതിന്റെ ശിൽജിമയിലേയേത്തിച്ചു ഇരുപ്പൊമ്പാണ് കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായി.

കഴിഞ്ഞ 16 വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഉൾക്കൊഴുയ്യും നിശ്ചയദാർവ്വവും കൊണ്ട് ക്രാംപണ് പുകാവനമായി. മരണശ്രാംം വലിച്ചിരുന്ന ശ്രാം, ഉടുത്തതാരുങ്ങി കന്യകയെന്നോലെ നിന്നു. വിരലിലെണ്ണാകുന്ന ആ പഴയ മരങ്ങൾക്ക് കുട്ടായി ഇന്ന് ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലെയിക്കം മരങ്ങളുണ്ട്. അന്നോധി പോയിരുന്ന കുറീചേടികളും, പുല്ലും, പുക്കളും, തണലുമൊക്കെ താഴ്വരയിലേയ്ക്ക് തിരികെടുത്തി. ഉടുവുകൾ മാത്രമണ്ണായിരുന്ന ഇവിടെ ഇന്ന് മാനും മുയലും കാട്ടുപന്നിയും കിരിയും ഉയിലും മെമനയും തത്തയും ദേശാടനക്കിളികളുമെല്ലാം യമേഴ്മുണ്ട്. കിണറുകളിലും കുളങ്ങളിലുമെല്ലാം തെളിനിർ നിറയെ വന്നു നിരഞ്ഞു.

ബഹമചാരി അദ്ദേഹം ചെതന്യയോടും ഡോ.അവവിന്റാക്ഷനോടുമൊപ്പം, കോളേജ് വിഭാഗത്തിന്റെ അദ്ദോധിപകരും ശ്രാംവാസികളും ജോലിക്കാരും (ബഹമചാരികളുമെല്ലാം കൂടി). ഈ കുട്ടായ്യും, കരിന (പ്രയത്നവും, ഭൂമിയാകുന്ന അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹവും, ഈ കാണുന്ന കുളിർക്കയുള്ള ക്രാംപണിനു പിറകിലുണ്ട്. പ്രതിബദ്ധതയും ഒരുപാടുണ്ടായിട്ടും തരണം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചുത് അമ്മയുടെ പിന്തുണയും (പ്രചോദനവും ആശാനം ശ്രീ. അവവിന്റാക്ഷൻ പറയുന്നു).

അമേരിക്കയിലെ വാർഷിക്കെട്ടിന് ജോർജ്ജ് അടക്കം 'ഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ക്രാംപണ്' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു 'അമ്മത'യുടെ വനവൽക്കരണം എല്ലാവരും മാത്രകയായി സ്ഥികരിച്ചാൽ, സഹ്യതയ്ക്കു വരണ്ട കിഴക്കൻ ചെരുവിൽ അവ തിരുക്കുന്നത് പച്ചനിന്റെ നിംബ ഇടനാഴികളാകും. അതിനായി മരുഭൂമിയെ പച്ചപണിയിച്ചു അനുഭവഭ്രംഗം പകരാൻ അമ്മതയിലെ പ്രക്കടി പഠന കേന്ദ്രം തയ്യാർ.

അരംബ

ഞാൻ ഉദരത്തിൽ വളരാൻ തുടങ്ങിയനോൾ
അമ്മ തലചുറ്റി വിണ്ണു,

മുഖം മുറിത്തിട്ടും എന്നേ അമ്മ അന്ന്
ആഹാരിച്ചതു?

പിന്നിട് ഞാൻ ചാസണ്ടലോളം ഉദരത്തിൽവെച്ചു
അമ്മയെ

കൈകളാൽ എത്രയോ അടിച്ചു,

കാലുകളാൽ എത്രയോ ചവിട്ടി,

തല കൊണ്ടിച്ചു;

എന്നിട്ടുമെന്നെ ഞാൻ ഇനിച്ചു വിണ്ണനോൾ

തലയിൽ തഴുകി നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചത്?

ഞാൻ ഇനിക്കുനോൾ അമ്മക്ക് ഉരണവേദന നൽകിയാണ് പുറത്തു വന്നത്,

എന്നിട്ടുമെന്നെ ഞാൻ ചാത്രം കരണ്ടു, 'അമ്മ പുഞ്ചിരിച്ചത്?

ഞാൻ കാരണം ഉറക്കം നഷ്ടപെട്ടിട്ടുമെന്നെ രാത്രികളിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങാതിരിക്കുനോൾ എനിക്ക് കുടായും,

ഉറങ്ങുനോൾ എനിക്ക് കാവലായും നിന്നത്?

എറ്റവും കടിനമായ വേദന ഞാൻ നൽകിയിട്ടും, ഞാനൊന്ന് വിണ് കാൽമുട്ട് ചെറുതായൊന്നു മുറിത്തപോഴേക്കും എന്തിനാണ് എനിലേരെ വേദന അമ്മക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്?

എന്നെ ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നാൽ അമ്മക്ക് വിശ്വസില്ലാത്തത്?

എന്നെ ഞാൻ ഉറങ്ങാതിരുന്നാൽ അമ്മക്ക് ഉറക്കം വരാത്തത്?

എന്നെ ഞാൻ ധാര പോയാൽ അമ്മയുടെ മനസ്സും കുടെ വണ്ണി കയറുന്നത്?

എന്നെ എൻ്റെ മുഖം വാടിയാൽ അമ്മയുടെ ഫ്രെഡയം മുറിയുന്നത്?

പറയു അമേ എങ്ങനെയാണ് ആ സ്നേഹവും ക്ഷമയും കിട്ടിയതെന്ന്..

അമ്മയുടെ കാൽപാദത്തിനടിയിൽ അല്ലാതെയെവിടെ സ്വർഗ്ഗമുണ്ടാവുക?

അമ്മയുടെ ചടിയിലല്ലാതെ പിന്നെവിടെയാണ് സുരക്ഷിതത്തെമുണ്ടാവുക?

ഇല്ലാ എവിടെയും...അമ്മയിൽ അല്ലാതെ!

Navneeth Vijay,
1 Year, MSW

കാട്ടിലെ മുറി

കാട്ടിലെ രാജ്ഞാവ് സിംഹമാണെന്നു
കരുതിയായിരുന്നു ആ കുറുക്കൻകുട്ടം ഇള
കാട്ടിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ ദെയരുപെട്ടത്.
ആദ്യാദ്യം ചെറിയ ചെറിയ കുട്ടങ്ങളായി
കുറുക്കാർ കാട്ടിലേക്ക് കടന്നുചെന്നു.

ഇടക്ക് മാത്രമേ അവർ കുവി ബഹളം
ഉണ്ടാക്കിയുള്ളൂ. അപ്പോൾപോലും സിംഹം
അവരെ പേടിപ്പെടുത്താൻ എത്തിയിരുന്നില്ല.
സിംഹത്തിന് തന്റെ ഭദ്രയിൽ ആവോളം
ഊസം എത്തിച്ചു കിടക്കുന്നതിനാൽ കാട്ടിലെ മറ്റു
കാര്യങ്ങളിൽ വലിയ ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയിരുന്നില്ല .

കുറുക്കൻകുട്ടത്തിന്റെ നേതാവ് അന്ന് പറഞ്ഞത്, “നഞ്ച് പല കാടുകളിലേക്ക്
പോവണ്ട്, ഒറ്റ കാട്ടിൽ നമ്മുക്ക് കേന്തികരിക്കാം”, എന്ന്.

“അതെന്നു നേതാവേ ?”, കൊച്ചുകുറുക്കൻ സംശയം കുറി. നേതാവ് കുവി
“മാണി, എല്ലായിടത്തുന്നും നമ്മളെ അകറുകയാണ്. ഓരോയിടത്തും നിയമങ്ങൾ
പലതാണെങ്കിലും നടപിലാക്കുന്ന രിതി എന്ന തന്നെയാണ്.”

“അതെന്നു നമ്മളെ അകറുന്നെന്നു ?”, കുട്ടത്തിലെ മുത്ത കുറുക്കൻ കയറി കുവി. “എടാ
ഉവ്വേ..നിന്നകിന്നഴും കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പുവശം പിടിക്കിട്ടിലേ, എന്നു കന്നംതിരിവ്
കണ്ണാലും നമ്മൾ കുവിലേ, ഒറ്റക്കല്ലു, എല്ലാരും ചേരുന്നലേ കുവുനേ; അത്
ചെലവഞ്ഞാർക്ക് പിടിക്കുന്നതില്ല.”

കൊച്ചുകുറുക്കൻ കണ്ണിഴിച്ചു കേട്ടുന്നു. അതേനെന്നയാണ് കുറുക്കൻകുട്ടം ഇള
കാട്ടിലേക്കെ കടന്നു വന്നത്. തന്റെപരവും സംഘടിതവുമായ നിലപാടായിരുന്നു ആദ്യം
മുതൽക്കേ കുറുക്കൻകുട്ടം സ്ഥിക്കിച്ചുപോന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സിംഹം
ഇവരുടെ കടന്നുവരവിനെ ഗൗനിച്ചില്ല, കണ്ണിൽപ്പെട്ടില്ല എന്ന് വേണെങ്കിൽ പറയാം.

സിംഹത്തിന്റെ ഒന്നാശയിൽ മനുഷ്യരാർ പോന്നിട്ട് മരംവെട്ടി കൊണ്ട് പോവുന്നത്
കുറുക്കൻകുട്ടത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവരാകെ ആവേശത്തിലായി,
“വിഷയം കിട്ടി..വിഷയം കിട്ടി, നമ്മുക്ക് കുവാൻ വിഷയം കിട്ടി”, അവർ
ആശയകുറിക്കുവി. കാടുമരങ്ങളിൽ ഇടിച്ചു ആ കുവൻ കാട്ടരുവികളെയും കടന്നു മറ്റു
കാടുമൃഗങ്ങളുടെയത്യും ചെവികൾ തുരന്ന് നാട്ടിലേക്ക് കടക്കുവെന്നായപ്പോൾ
സിംഹം കാണാമൃഗത്തെ ഏർപ്പാടാക്കി, കുറുക്കാരെ പുശാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

നാട്ടിലെ മരംവെട്ടുകാരെ എതിർത്ത് പോന്നിരുന്ന ചില മനുഷ്യരാവുമായി
കുറുക്കൻകുട്ടത്തിനു ചണ്ടാത്തമായിരുന്നതിനാൽ ആ നീക്കവും കുറുക്കൻകുട്ടം
തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കാണാമൃഗമാവട്ട, ഇത് മനസ്സിലാക്കാതെ കുറുക്കൻകുട്ടത്തെ
തപിയിറിഞ്ഞി. കുടെ ചില കാടുപോത്തുകളും ഉത്തരവിലും

“എനിക്ക് നിന്നെന്നെന്നയാകെ മണം തല വേണം.. സിംഹത്തിനു മുറിയിൽ സുക്ഷിച്ചു
വെക്കാനാ”, കാണാമൃഗം അമറി. ഉത്തേജിനം കിട്ടിയ സ്ഥിതിക്ക് കാടുപോത്തുകളും
കുടെ അമറി. കുറുക്കൻകുട്ടത്തിനു ഇത് കണ്ണങ്ങു രസമായി അവർ ആശയകുറി
കാണാമൃഗത്തെയും കാടുപോത്തുകളെയും നാടിച്ചു വിട്ടു. നാട്ടിൽ അറിയുമെന്നത്
കൊണ്ട് സിംഹവും കുടുരും ആ ശ്രമമുപേക്ഷിച്ചു. ഇതിനീടെ മറ്റു കാടുകളിലെ
കുറുകവിരുദ്ധ ഭരണകൂട നിലപാടുകൾ കുറുക്കൻകുട്ടത്തിന്റെ ചെവിയിലെത്തി.
അവർ അകലാസിലായി. തന്ത്രങ്ങൾക്കെതിരെ കുവുന്നവരെ കാടുമുറിയിൽ
കയറ്റി ഇരുട്ടത്തുട്ടി വെളിച്ചത്തു കിടത്തുക, ഇഷ്ടില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളുടെ കുടെ
കിടത്തിയുറക്കുക, കുവുന്ന കുറുക്കൻ ഇണയെ കൊണ്ടുചെന്നു സിംഹത്തിനു
കാഴ്ച വെയ്ക്കുക.. തുടങ്ങിയ ടീക്കര ശിക്ഷാനടപടികൾ വിവിധ കാടുകളിൽ
നടക്കുന്നതായി കേൾവിയുണ്ടായി.

വളരെ പുരോഗമനം മുന്തി നിന്ന കാട്ടിൽ പുതിയൊരു സിംഹമെത്തിയപ്പോൾ ഇണ
ചേരുന്നവരെ തിരഞ്ഞെടുപിടിച്ച് അസഭ്യം പറയാനും നിരീക്ഷിക്കാൻ കഴുകൻകളുകൾ

Ashwathi Haridas Menon,
II Year, Mass Comm

കാട്ടിലെ വിവിധയിടങ്ങളിൽ നിജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യു. അതിനു ശേഷം ആൺകുരങ്ങിനും പേടമാനും ഒന്നിച്ചൊന്നിരുന്ന സഖ്യദം പകിടാൻ പോലും വയ്ക്കായി.

ഇക്കമകളത്രയും കുറുക്കിൾക്കുട്ടത്തെ വിഷമസസ്യിലാക്കി. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രാകൃത നിയമങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടാവാൻ പാടില്ല എന്നവർ ചട്ടം കെട്ടി.

കാട്ടിലെ കുറുക്കിൾക്കു കുവിയാൻ ശീലം, സന്ദേശം വന്നാലും സകടം വന്നാലും ദേശ്യം വന്നാലും അവർ കുവും. കുവി കുവി സായുജ്യമണ്ണയും. അതായിരുന്നു പതിവ്. ഇത്തവണ കൊച്ചുകുറുക്കിൾ കയറി കുവാതെ മുത്തവരോട് ചോദിച്ചു, “അല്ലെ, നമ്മക്ക് കുവാതെ, ചിണ്ടാതെ, സിംഹമട്ടു മുന്നിൽ ഒത്തുകൂടാം ?”

“അയ്യു, ഉണ്ണൻ.. കുവാതെ എങ്ങനെ നമ്മുടെ ആവശ്യം അവർ അംഗീകരിക്കും ?”

“കുവാതിരുന്നാൽ അവർക്ക് സംശയം തോന്നും, നമ്മൾ എന്തിനുള്ള പുറപ്പാടാണെന്നു അവർ ചിന്തിക്കും, എന്തും സംഭവിക്കും എന്ന തോന്തർ അവഞ്ഞക്കുണ്ടാവും.. അവിടെ നമ്മുടെ സമരം വിജയിക്കും”

“ആഹ്വ, ഭേഷ്, ഈ കൊളളാം..പുതിയ തന്റെ !”

“ചിടുകൾ”

“ഹാ, പുതിയ കുട്ടികൾ ഉയർന്നുവരട്ട്...”

എങ്ങനിന്നും അഭിനന്ദനാദ്രോഷങ്ങൾ. കൊച്ചുകുറുക്കിൾ ചിരിച്ചു.

അങ്ങനെ കുറുക്കിൾ സമരമുവരെത്തത്തി. കുറുക്കിൾ കുവാതെ, ഉരിയാടാതെ, മാനസമരത്തിലാണു. “ഇതെന്തു മറിമായം”; കാണ്ടാമ്പുഗത്തിനും കാടുപോത്തുകൾക്കുമെന്നു വേണ്ട ചെന്നായ്യും കരടിക്കും കടുവയ്യും പോലും കാര്യമെന്തെന്നു പിടിക്കിട്ടിയില്ല. പക്ഷെ സിംഹം പൊട്ടിച്ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് കാട് മുഴുവൻ കേട്ടു

“ഹോ ഉണ്ണൻ കുറുക്കിൾക്കാരേ, നിന്റെയെങ്കിൽ കുട്ടത്തിലെ ഒരുത്തനെ കാണാതായിട്ടും നിന്നുണ്ടായിരുന്നും ഉതിയായില്ലോ?”, പൊട്ടിച്ചിരി തുടർന്നു.

അപോഴാണ് കുറുക്കിൾകുട്ടം അത് ശ്രദ്ധിച്ചത്, കൊച്ചു കുറുക്കാനെ കാണാനില്ല.

കുറുക്കിൾ മാനവ്യതം നിർത്തതി, അവർ ആത്മതു കുവി.

കൊച്ചു കുറുക്കാനെ കുട്ടത്തിൽ പരതി. അവൻ എങ്ങുമില്ല. പെട്ടന് സിംഹം തന്റെ വലതു കൈ പൊകി അത് കാണിച്ചു. കൊച്ചു കുറുക്കിൾ തലച്ചോറ്, ചുട്ടോട. കുറുക്കിൾകുട്ടം രോഷ്ടത്തിൽ ആണ്ടു കുവി.

“എടാ കുറുക്കിൾ.. ഈ കാട്ടിലത്രയും കഴുകുമാരെ തോൻ നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ നീക്കവും എന്ന അറിയിക്കാൻ. ഇവണ്ട് തലച്ചോറിൽ നിന്നാണ് ഈ ബുദ്ധി വന്നതെന്ന് എനിക്കിരിയാടാ ഉണ്ടാരോ...”, സിംഹം ആർത്തു ചിരിച്ചു.

“ഇങ്ങനെ വന്ന പല അവഞ്ചരുടേയും തലച്ചോറ് ദാ ഈ കൈ കൊണ്ട് വലിച്ചു കീറിയിട്ടുണ്ട് തോൻ. എഴുന്നേറ്റു പോടാ”

എവിടെ നിന്നാണ് അത് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതെന്നു തരച്ചില്ല, ആഹ്വാനം കേടുതുചില്ല. കുറുക്കിൾത്രയും ആ കാട്ടിലെ മുറി അടിച്ചു തകർത്തു. സിംഹവും കാടുപോത്തുകളും കാണ്ടാമ്പുഗവും ഓടിയെല്ലിച്ചു. വിവരങ്ങൾ മറ്റു കാടുകളിലേക്കും കാടുതിയായി പടർന്നു പന്തലിച്ചു.

കാടുകളിലെ മുറികളത്രയും അടിച്ചു തകർക്കപ്പെട്ടു. തലച്ചോറുകൾ അപോഴും ഉരുളുകയായിരുന്നു, ചുട്ടോട, ഇളം തലച്ചോറുകൾ.. മാനത്തിൽ..

കാലിയോസ്കോപ്

കാതുകളിൽ ചുഴങ്ങുന്ന ഉണിയടികളെ പ്രതിക്ഷിച്ചാണ് ശേഷവും അതു കലാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്. എന്നൊരു മാറ്റമാണ് ഈ ഇരുപതു വർഷങ്ങൾ ഇന്ന് കലാലയത്തിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പണ്ട് അച്ചുഞ്ചു പേം ഭാവണി ഉടുത്ത് ഒരു മെഡിക്കൽ സൈൻസ് വന്ന പോലെ ആരും ഇന്നു വരുന്നില്ല. എല്ലാവരും മോഡേസ്റ്റും ട്രേഞ്ചിയിയിച്ചായുള്ള വന്നേങ്ങളാണ് ധരിക്കുന്നത്. കലാലയങ്ങളുടെ മതിലുകൾ പണ്ട് ബഹുവർണ്ണത്തിൽ ചായം പുശ്രി ചുദാവാക്യങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നുകിലും ഇന്ന് അവയെല്ലാം ഫ്ലീസ്‌സുകൾക്ക് വഴിമാറി. പണ്ട് പ്രണയത്തിന്റെ ഹാസ്റ്റേൾ ലൈബറി ബുക്കുകളായിരുന്നുകിൽ ഇന്ന് അവയ്ക്ക് പകരം വിരൽ തുമ്പിലുടെ തന്റെ പ്രണയിനിൽ തന്റെ പ്രധാന തുറന്നു കാട്ടാനായി മാവെബൽ ഹോംസുകളുണ്ട്. ഇത്രയേറെ മാറ്റങ്ങൾ കടന്നു വന്നുകിലും മാറ്റം സംഭവിക്കാത്ത പലതും ഇവിടെ ഇന്നും ഉണ്ട്. കൂസ് റൂചിൽ നിന്ന് വായന ശാലയിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന വഴികളെ അലക്കരിക്കുന്ന ചുവപ്പും മണ്ണയും നിറമുള്ള ഗുണ്ണാഹരിൽ പുഞ്ജങ്ങൾ, വിളുവത്തിന്റെയും പ്രണയത്തിന്റെയും നിറമായ ചുവപ്പിൽ തിർത്ത തുണ്ണുകൾ. കാലം ഇത്രയേറെ കടന്നു പോയെങ്കിലും കലാലയ പ്രണയങ്ങളും രാഷ്ട്രീയവും ഇന്നും കലാലയദിനങ്ങളെ ഉന്നോഹരംകുന്നു.

ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു പോയ ചയുരമായ ദിനങ്ങളെ വീണ്ടും ഓർമ്മ പെടുത്താനായിരിക്കും ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷവും ഒരു ഒരു തുടങ്ങി സംഘടിപ്പിച്ചത്. തൊൻ അറിയാതെ തന്നെ എന്ന് കാർപ്പാദങ്ങൾ ചലിച്ചു തുടങ്ങി, അത് ചെന്നെത്തിയത് കെചിസ്ട്രി ലാബിനെറ്റത്തും. എല്ലാ ക്യാമ്പസ് സിനിമകളെ പോലെയും പ്രണയം വളരുന്നത് കെചിസ്ട്രി ലാബിൽ നിന്നാണ് കാരണം പ്രണയത്തിലെന്നോ ഒരു കെചിസ്ട്രി ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആരും ഇതുവരെ കണ്ണൂപിടിയ്ക്കാത്ത ഒരു കെചിസ്ട്രി.

എന്ന് പ്രണയത്തിനും നിമിത്തമായതും ഈ കെചിസ്ട്രി ലാബാണ്. അന്ന് ലാബുള്ള ഒരു ടിവസ്മായിരുന്നു. കൂസിനു പുറത്ത് എന്നൊക്കെയോ തർക്കങ്ങൾ നടക്കുകയാണ്. രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ തമിൽ എന്നോ ഒരു കാര്യത്തിൽ ഒരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസം അത് പിന്നീട് കലഹത്തിൽ അവസാനിച്ചു. ഈ കലഹങ്ങളാണും കെചിസ്ട്രി ലാബിനെ ബാധിക്കാത്തതിനാൽ തന്നെ അരും അതു ഭാഗത്തെയ്ക്കു പോയില്ല. അന്ന് പകേജ് കാര്യങ്ങൾ അല്ലം ഗുരുതരമായി കൂസുകളെല്ലാം അടച്ചു പുട്ടി കുട്ടത്തിൽ കെചിസ്ട്രിലാബും. ഈ തിരികെ വീട്ടിൽ പോകണമെങ്കിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് മാത്രമേ ബന്ധപ്പെട്ടു. ഈ എന്തുചെയ്യും? ബൈസ് വരാൻ ഇനിയും രണ്ടു മണിക്കൂർ ഉണ്ട് അന്നാണെങ്കിൽ എന്ന് കുട്ടകാരി സലിഗ് വന്നതുമില്ല. തൊൻ സമരക്കാരെ ഉന്നിപ്പിൽ ചീതു വിളിക്കുമ്പോഴാണ് ഹരിയേട്ടു വരുന്നത്. ഹരിയേട്ടെന്ന് പാർട്ടിയാണ് അന്ന് സമരം നടത്തിയത്.

ഹരിയേടുന്ന തോൻ പരിചയപ്പടുത്തിയില്ലല്ലോ. എല്ലാ ക്യാമ്പസുകളിലും ഉണ്ടാവും ഹരിയേടുന്ന പോലൊരു ഏട്ടൻ. തന്റെ ചിന്തകൾ, പ്രവർത്തനകൾ സംസാരം എന്നിവകൊണ്ട് മറ്റുള്ള വരെ തന്നിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വം. എനിക്ക് ഹരിയേടുന്ന പരിചയപ്പടണമെന്ന് വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെ വീടിനടുത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവങ്ങൾ വീട് അവിടത്തെ സ്ഥിരം സന്ദർശകനാണ് ഹരിയേടുന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവനായിരുന്നു തൈദളുടെ നാട്ടിലെ ലൈബറിയൻ അതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും വായനശാലയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അഭാവാനും ഹരിയേടുന്നും അവിടെയുണ്ടാകും. അങ്ങനെന്നും തോൻ ഹരിയേടുന്ന ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. പിന്നീട് കലാലയത്തിലെ ആഴ്ച വട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സജീവ സാനിധ്യംമായി സാഹിത്യത്രേഠനാടു അല്ലെങ്കിൽ ഉള്ളതിനാൽ ആഴ്ച വട്ടങ്ങൾ എനിക്കും പ്രിയങ്കരങ്ങളായിരുന്നു.

അങ്ങനെന്നും തോൻ മനസ്സിൽ എന്നും ഇഷ്ടത്രേഠനാടയും ബഹുമാനത്രാടയും കണ്ടിരുന്ന ആ വ്യക്തി ഇന്ന് എൻ്റെ അഭികിൽ. എന്നിട്ടും തോൻ ഒന്നും ചിണ്ടാതെയിരുന്നു. എന്നെ അതഭൂതപ്പടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു: “സമരം കാരണം ബുദ്ധിമുട്ടായല്ലോ ഈ ഉച്ചയ്ക്ക് അബ്ലൂ ബന്ധ് ഉള്ളൂ?” തോൻ എന്തു കൊണ്ടോന്ന് അഭിയില്ല ആ ചോദ്യത്തിനു ഒന്നു മുള്ളുക മാത്രമേ ചെയ്യതോള്ളു. അദ്ദേഹം തോൻ ഇരുന്നതിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അപൂരത്തായി ഇരുന്നു. അരുമണിക്കുരോളം തൈദളും പരസ്പരം ഒന്നും ചിണ്ടിയില്ല. അദ്ദേഹം എന്നോടു പുസ്തക വായനയിലായിരുന്നു. തോൻ ആ പുസ്തകം എത്തെന്ന് അഭിയാൻ ഒളിക്കുന്നിട്ടും നോക്കിയത് അദ്ദേഹം കണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. തന്റെ ഉള്ളം പെടിഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്നോട് പറഞ്ഞു “ഇത് പാലോ കൊയ്യലയുടെ ആൺകെച്ചിന്നുണ്ട്.”

“ആട്ടിന്റെപറ്റിയേണ്ട മേച്ചുനടക്കുമ്പോൾ സാൻറിയാഗോ എന്ന ഇടയ വാലനെ കൈ പിടിച്ച് ഒരു കൂട്ടി അവനെ ഇളഞ്ഞില്ലിലേയ്ക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. സാൻറിയാഗോയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ഇം സ്യാൾ ദർശനത്തിന്റെ പ്രേരണയിൽ അവൻ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു. ആൺകെച്ചിന്നും ആ യാത്രയുടെ കമയാണ്.” ആ കമയെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആ നീല കണ്ണുകളിൽ കുടുതൽ പ്രകാശം എനിക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

എന്തെങ്കിലും നേടിയെടുക്കണമെന്ന് രോൾ പുർണ്ണമന്നേഡ ആഗ്രഹിച്ചാൽ ആ ആഗ്രഹം സഹിതാക്കാനായി ലോകം ചുഴുവൻ അവന്റെ സഹായത്തിനെത്തും എന്നല്ലോ അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? തോൻ ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിയേടുന്ന കുടുതൽ ഉത്സാഹനായി. പിന്നീട് ബസ് വരുന്നത് വരെ തൈദളുടെ സംസാരം ആ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ആയിരുന്നു.

പിന്നീട് തൈദളുടെ കുടിക്കാഴ്ചകളിൽ അധികവും പുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു തൈദളുടെ സംസാരവിഷയം. ഹരിയേടുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു നല്ല ശേഖരം ഉണ്ടായി. അവയെല്ലാം പതിയെ എൻ്റെ സുഹൃത്തുകളായി. അങ്ങനെന്നും അഭേദ്യം വിനോദയാത്രയ്ക്ക് പോയ വന്നപ്പോൾ എനിക്കായി ഒരു സംശാനം തന്നു. തോൻ അത്

വളരെ ഉത്സാഹിച്ചു തുറന്നു നോക്കി. സമ്മാനം കണ്ണപോൾ തോൻ തെട്ടിപ്പോയി. അത് ഒരു കാലിയോസ്യാപ്പ് ആയിരുന്നു. അന്ന് ആ കാലിയോസ്യാപ്പിലുടെ എൻ്റെ വളപ്പൊട്ടുകൾ ഇട്ട് നോക്കിയപ്പോൾ തോൻ തെട്ടിപ്പോയി. കാരണം വളപ്പൊട്ടുകളുടെ നിറങ്ങളെ അതിമനോഹരമാക്കിയത് എനിയും ഹരിയേട്ടനോടുള്ള പ്രണയമായിരുന്നു. ആ പ്രണയത്തിന്റെ നിരം വളപ്പൊട്ടുകളുടെ നിറങ്ങളെ വിസ്താരത്താക്കി. അങ്ങനെ ഉന്ന്യൂലാക്കി ഹരിയേട്ടനോടുള്ള ആരാധന പതിയെ പ്രണയത്തിലേയ്ക്ക് വഴിമാറിയെന്ന്. എന്നാൽ തോൻ ഓക്കൽ പോലും തോന്ത് അദ്ദേഹത്തോട് തുറന്നു പറത്തില്ല. ഹരിയേട്ടന് എന്നോട് സഖ്യദാത്തിൽ അപൂർണ്ണ ഒന്നും ഉണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയില്ല. അതിനാൽ എൻ്റെ സഖ്യദാത്തെ തോൻ പ്രണയത്തിനായി ബലി കഴിച്ചില്ല.

അങ്ങനെ ഹരിയേട്ടൻ തന്റെ പോസ്റ്റ് ഗ്രാജ്യവേഷൻ പുർത്തിയാക്കി. പോകുന്നതിനു ശുന്നപ്പെ തന്റെ ഓട്ടോഗ്രാഫ് എഴുതാൻ തന്നു. കണ്ണുകളിൽ ഹ്രദയം തകർന്ന വേദന നിറങ്ങ്കു നിന്നതിനാൽ എനിക്ക് ഒന്നും തന്നെ എഴുതാൻ കഴിത്തെല്ലാം. യാന്ത്രികമായി എല്ലാവരും എഴുതുന്ന പോലെ "All the best wishes for your bright future" എന്ന് മാത്രം എഴുതി. പിന്നീട് തോൻ ഹരിയേട്ടനെ കണ്ടത് .....

എൻ്റെ നീം ചിന്തകളുടെ വിരാമചിട്ട് എൻ്റെ കൈകളെ ചേർത്തു പിടിച്ച ആ നീലക്കണ്ണുകൾ ആണ്. ആ കണ്ണുകൾക്ക് ഹരിയേട്ടൻ്റെ കണ്ണുകളുടെ അത്ര തന്നെ പ്രകാശമുണ്ട്. അതെ തോൻ ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹയർച്ചിനിയാണ്. ഈ അതഭൂതം എങ്ങനെ നടന്നു എന്നല്ല. ചില പ്രണയങ്ങൾ അങ്ങനെന്നയാണ് അവ വിവരിക്കാൻ വാക്കുകൾ വേണ്ട. അന്ന് തോൻ എഴുതിയ ആ വരികളിൽ ചിലത് കണ്ണുനിരിനാൽ മാത്തതിനാലാവാം ഹരിയേട്ടനെന്റെ പ്രണയം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. അതിന്റെ ആഴവും അർത്ഥവും അറിഞ്ഞുതന്നെ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായ ഒരുതൊഴിൽനേടിയ ശേഷം എൻ്റെ വിട്ടിൽ വന്ന വിവാഹം ആലോചിക്കുകയും എന്നെ സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. അനോളം ഇന്നുവരെ എൻ്റെ എഴുത്തിന് വഴികാട്ടിയും ജീവിതത്തിന് തണ്ടലുമാണദേഹം.

ഇന്ന് ഹരിയേട്ടൻ്റെ കൈപിടിച്ച് ഗുൽമോഹർ പുകൾ നിറങ്ങു ഇ വഴിയിലുടെ വായനശാലയിലേയ്ക്ക് നടക്കുന്നോൾ എൻ്റെ കാതുകളിൽ പ്രതിയുന്നിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ " എന്തെങ്കിലും നേടിയേടുകണമെന്ന് ഒരാൾ പുർണ്ണ മനസ്സുടെ ആഗ്രഹിച്ചാൽ ആ ആഗ്രഹം സഹലമാക്കാനായി ലോകം മുഴുവൻ അവൻ്റെ സഹായത്തിനെത്തും." എന്നിലെ പ്രണയം കാണിച്ചുതന്ന കാലിയോസ്യാപ്പിനു ഒരായിരം നന്ദി.

ജീവിതം

Sree Parvathi P.M,
III Year, Math

രാത്രിമഴയിൽ നന്നത്തു,
ആർദ്രയായ് ഞാൻ പടികളിറ്റേ,
രാവേഗരയായി, ഞാൻ തനിച്ചായി,
ഈ വലിയ ലോകത്തിലൊരു
ചെറു ഉംതുള്ളിയായ്,
കാറ്റിന്റെ ഗതിക്കൊപം ആടിയുലത്തു,
തോട്ടിലുടോഴുകി ആറിൽപ്പതിച്ചു
എക്കയായ് ഈ സമുദ്രത്തിലെത്തപ്പട്ടു,
വലിയോരു ലോകം തേടിപ്പോയി ഞാൻ,
അറിയാതെതാരി സമുദ്രത്തിലകപ്പട്ടു,
തനിച്ചാരു മുലയിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നു,
അലകളടിച്ചു കരണ്ടു,

തിരയുവതില്ലാരുമെന്ന
പറയാതെ പോന്നതല്ല,
കരയുമെന്നിക്കറിയാം,
അതു ചിഴിനിരൊഴുകിയെത്താറുണ്ട്,
പക്ഷേ തിരികെ ചെല്ലാൻ
കഴിയാതെതാരാ കുരുക്കിൽ,
പെട്ടുഴറി ഒഴുകിടുന്നു,
അറിയാ തീരങ്ങളിലേക്ക്....

പട്ടണത്തിലെ കുറുക്കൊർ

അർധരാത്രിയേണ്ടാലും ഉദ്യാഹനമാക്കിത്തീർക്കും
അതഭൂതാവഹവിദ്യുതിപിക്കളക്കാണ്ഡും ,
ആയിരം കാതം ദുരൈയുള്ള സംഗ്രിതത്തിൻ
അവനാഴികൾ നീട്ടും റേഡിയോകളെക്കാണ്ഡും
വായുവേഗത്തപോലും ഇയിക്കും യന്ത്രാര്ഥക-
വാഹനങ്ങൾ തന്ന് അടപാസത്തക്കാണ്ഡും
അംബരം ചുംബിക്കുന്ന മണിമാളികകൾക്കാണ്ഡും
മംബുദ്ധങ്ങളെപ്പുത്തകും യന്ത്രശാലകൾക്കാണ്ഡും
നാഗരികതയുടെ നൃത്തമണ്ണപമായി
നാമരിഞ്ഞിടും വന്നൻ പട്ടണങ്ങളിലെങ്ങും,
സ്വീം ഉദ്യാഹനത്തിലന്തിയിൽ, വിഭാതത്തിൽ
നിർഭയം സ്വത്രന്തരായെത്തേയോ കുറുക്കൊർ
സഞ്ചരിപ്പതുണ്ടനു ചൊല്ലിയാൽ പരിഹാസ-
പുഞ്ചിരിജനിച്ചേക്കാം നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കുള്ളാം.

റിസ്റ്റുവാച്ച് കെട്ടിയ കൈകളും അലക്കിത്തേച്ചിട്ടുള്ള
മെച്ചമാം വാദി ഷർട്ട് മേനിയിൽ കാണാം.
ധൂമപാനത്തില് തടിച്ചത്രയും മലർന്നുള്ള
ശ്രാംക്രായരങ്ങളിൽ കുളിർ പുഞ്ചിരി കാണാം,
കണ്ണടയാളിച്ചുള്ള കണ്ണകളിൽ സേവാബ്യ-
ക്രമ്യകം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും കാണാം
കക്ഷത്തിൽ ഭാരിച്ചുള്ള തുകർസഞ്ചിയും
കൃത്യത്തിൽ സമർത്ഥനെന്നുള്ള ഭാവവും കാണാം,
മർത്യനായിട്ടാണവർ കാണാതെന്നാലും , -
സത്യമോതിയാലവർ കേവലം കുറുക്കൊർ .
കൃതിമപകിട്ടിഞ്ഞ നാഗരികതയെ, നിഞ്ഞ
മർക്കടത്യത്തിനവരത്രയും യോജിച്ചവർ.

Rathul Krishna,
II Year, Mass Comm

വിടപറയും നേരം

കലാലയ മുറ്റത്തെ ചാൽത്ത
മരക്കാമ്പിലിരുന്നു
ഒറ്റക്കിളി ചിലച്ചു
അസ്സുമയമടുത്തു
വിടപറയാൻ നേരമായി
ഇരുൾ പരക്കും മുൻപേ കുടണ്ണയണ്ണേ.
കിളിയോച്ച നടുക്കമായി
എൻ്റെ നെഞ്ചിലാളിരിങ്ങി
ഉള്ളിലെ കിളിയോനു പിടിത്തു
താഴെ തണൽ കൊറിച്ചു നിന്നുവർ
അലറിച്ചിരിച്ചു.
അസ്സുമയത്തിനു ഇന്തി നാഴികകൾ മാത്രം
അണിയറയിൽ തിരുപ്പുറപ്പാടിന് വേണ്ട
ഔക്കങ്ങൾ പുർത്തിയായതിന്റെ
അറിയിപ്പുകൾ
ഇന്തി ചെയ്യേണ്ണിയുകയേ വേണ്ടു.
അസ്സുമയമടുത്തു ! കിളി വിണ്ണും ചിലച്ചു.
എൻ്റെ മനസ്സിൽ ദയം മുളപൊട്ടി,
മുവം വിളറി,
കണ്ണുകൾ ചുട്ടു നീറി,
നെറ്റിയിലെ കുക്കുമപോട്ടാലിച്ചു,

സ്യയം കുരിശു വരച്ചു
പുതലിച്ച മോഹങ്ങൾ
കൈ വെള്ളയിൽ തെരിഞ്ഞുതെന്തു,
സകടങ്ങളായി പെയ്യിരിങ്ങി
പാഴ്ക്കണ്ണിൽ പത്തേതമർന്നു
കത്തി വേഷം കെട്ടിയ നിഃലുകൾ

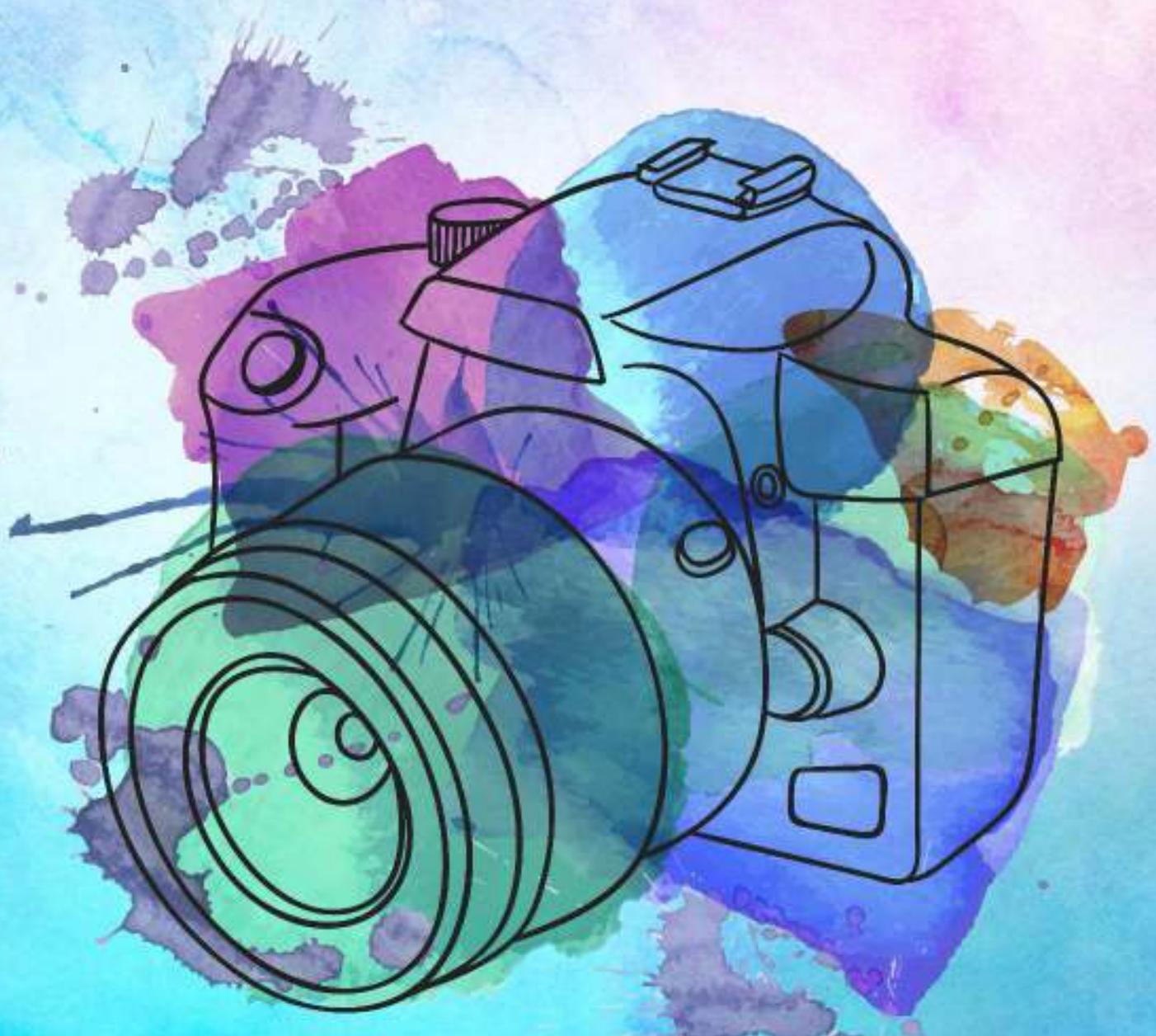
Ashwini Prasad,
II Year, Mass Comm

മുറ്റത്തു നിരന്നു കഴിഞ്ഞു;
കണ്ണിലിന്റെ ഉറവ പൊട്ടി
പെയ്യിരിങ്ങുന്നതും കാത്തു നിൽപ്പാണ്.
വേഷപകർച്ചയിൽ പതിയിരുന്ന കുരിരുട്ട്
അക്കക്കലിപ്പുണ്ട് ഭാരുകനെപോലെ
എൻ്റെ നേരെ ദംശൂകൾ കാട്ടി
കൊലച്ചിരി ചീരിച്ചു.
എൻ്റെ മൺകൊട്ടയിൽ വിള്ളൽ വിഴി
കൊടുംകാറ്റായി രൂപം മാറി,
ഇടനെഞ്ഞു വെട്ടിപ്പിളർന്നു;
നേർക്ക് നേരെ ചീരിയടുത്തു
വിണ്ണുകീരിയ കരിനാവുകൊണ്ട്
മുലതെന്തട്ടിൽ കൊത്തി
വിഷജ്ജാല ഏറ്റു എൻ്റെ ശരീരം തളർന്നു
സ്ഥലകാല ബോധം മറഞ്ഞു.
എൻ്റെ പ്രാണങ്ങൾ പെട്ടകം
എന്തോട്ടോ ഒലിച്ചു പോയി.
അണിവാനിൽ കണ്ണുകളുടക്കി
ഉടുപുടവയഴിഞ്ഞു മുവക്കച്ചയുർന്ന
മാനം,
പിശാചന്ത്രത്തിനൊടുവിൽ
എറ്റുവാങ്ങിയ നവക്ഷതങ്ങൾ

ചുട്ടുനിറ്റിയ മുൻപാടിലെ ചോരക്ക്കുകൾ
 എന്നോടെനോ പറത്തു.
 മാനത്തിന്റെ നിഴിയോരത്തു
 എൻ്റെ പ്രാണം എൻ്റെ പെട്ടകം
 ഒന്നുകി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു
 ചുറ്റും പറുദ്രീസ തേടിതേടി
 ദിശ തെറ്റിയ പ്രേതാന്മാകൾ
 തൊൻ തിരിത്തു നോക്കി
 എനിക്കിപ്പോൾ എല്ലാം കാണാം
 കൊച്ചു കൊച്ചു വെള്ളികുരിശു പോലെ
 എനിക്ക് ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവർ
 വെറും ഇയ്യാം പാറ്റകളാണ്.
 ഇനി നമ്മുകൊരീടി പാടാം.
 ഉപചാരത്തിന്റെ മേലക്കിയണിത്തു
 പൊയ്യാലിൽ താളചിട്ടു
 പൊയ്യുവത്തിൽ ചിരിതെളിച്ചു
 ഒന്നായത്തിന്റെയും സഞ്ചയത്തിന്റെയും
 പാട്.
 പകരം രണ്ടു വാക്കു
 അപദാനകമകൾ കേൾക്കാനിഷ്ടം
 വാക്കുകളെ ഉറന്നു വിശുദ്ധി
 തൊണ്ടയിൽ പിടിത്തു മരിച്ചു
 ചിരിയിൽ പുതത്തെ തേദേലായി
 പുനർജ്ജനിച്ചു.
 കാൽ വഴുതി വിണ്ണു എല്ലുന്നുറുത്തിയ
 പാഴവാക്കുകളുടെ കുമ്പാരത്തിൽ നിന്ന്
 തുവിപ്പോയ ഉള്ളക്കാറ്റിന്റെ
 ചിറകിനടിയിൽ
 ചിലർ ന്യത്തം വെച്ചു.
 തിരുമുടി വെച്ച ശിരസ്സാഫിത്തു

അസ്ഥായത്തിനു ഇനി നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം
 അതിനു ചുന്നപേ.....
 ചുഹുർത്ഥം തെറ്റിക്കേണ്ട
 കിരിടം ചുടേണ്ടവർ ഉള്ളം കാത്തു
 നിൽക്കുന്നു
 നമുക്ക് നല്ലാരു യാത്രാമൊഴി നൽകി
 വേഗം പിരിയാം
 ഓർക്കുക,
 സമയം ആർക്കുവേണ്ടിയും
 കാത്തു നിൽക്കുന്നില്ല...

Group Photos

B.Tech Aerospace 2013-2017

B.Tech Chemical. 2013-2017

B.Tech Civil. 2013-2017

B.Tech CSE A 2013-2017

B.Tech CSE B 2013-2017

B.Tech CSE C 2013-2017

B.Tech CSE D 2013-2017

B.Tech CSE E 2013-2017

B.Tech ECE A 2013-2017

B.Tech ECE B 2013-2017

B.Tech ECE C 2013-2017

B.Tech EEE A 2013-2017

B.Tech EEE B 2013-2017

B.Tech EIE 2013-2017

B.Tech Mechanical A Batch 2013-2017

B.Tech Mechanical B Batch 2013-2017

B.Tech Mechanical C Batch 2013-2017

BA Mass Communication 2014-17

M.Tech - Computational Engineering and Networking (CEN) - (2015-17 Batch)

M.Tech - Remote Sensing and Wireless Sensor Networks (RSWSN) - (2015-17 Batch)

M.Tech - Computational Engineering and Networking (CEN) - (2015-17 Batch)

M.Tech Automotive Engineering (2015-17 Batch)

M.Tech CSE (2015-17 Batch)

M.Tech Computer Vision & Image Processing (2015-17 Batch)

M.Tech Embedded System (2015-17 Batch)

M.Tech Engineering Design (2015-17 Batch)

M.Tech Manufacturing Engineering (2015-17 Batch)

M.Tech Power Electronics (2015-17 Batch)

M.Tech Renewable Energy Technologies (2015-17 Batch)

M.Tech Structural & Construction Engineering (2015-17 Batch)

M.Tech. Cyber Security (2015-17 Batch)

M.Tech. Material Science & Engineering (2015-17 Batch)

MA Communication (2015-17) & PGDJ (2016-17)

Master of Social Work 2015-17

M.Tech Automotive Electronics 2015-2017

M.Tech Biomedical Engineering 2014-2017

M.Tech Communication Engg and Signal Processing 2015-2017

M.Tech VLSI
2014-2017

Integrated MA English 2014-2017

Integrated M.Sc Physics 2014-2017

Integrated M.Sc Chemistry 2014-2017

Department of ICTS

Corporate & Industry Relations

Central Library

Physical Education Department & Sports Captains

Department of Students' Welfare & Cultural Secretaries

Academic Administration

General Administration

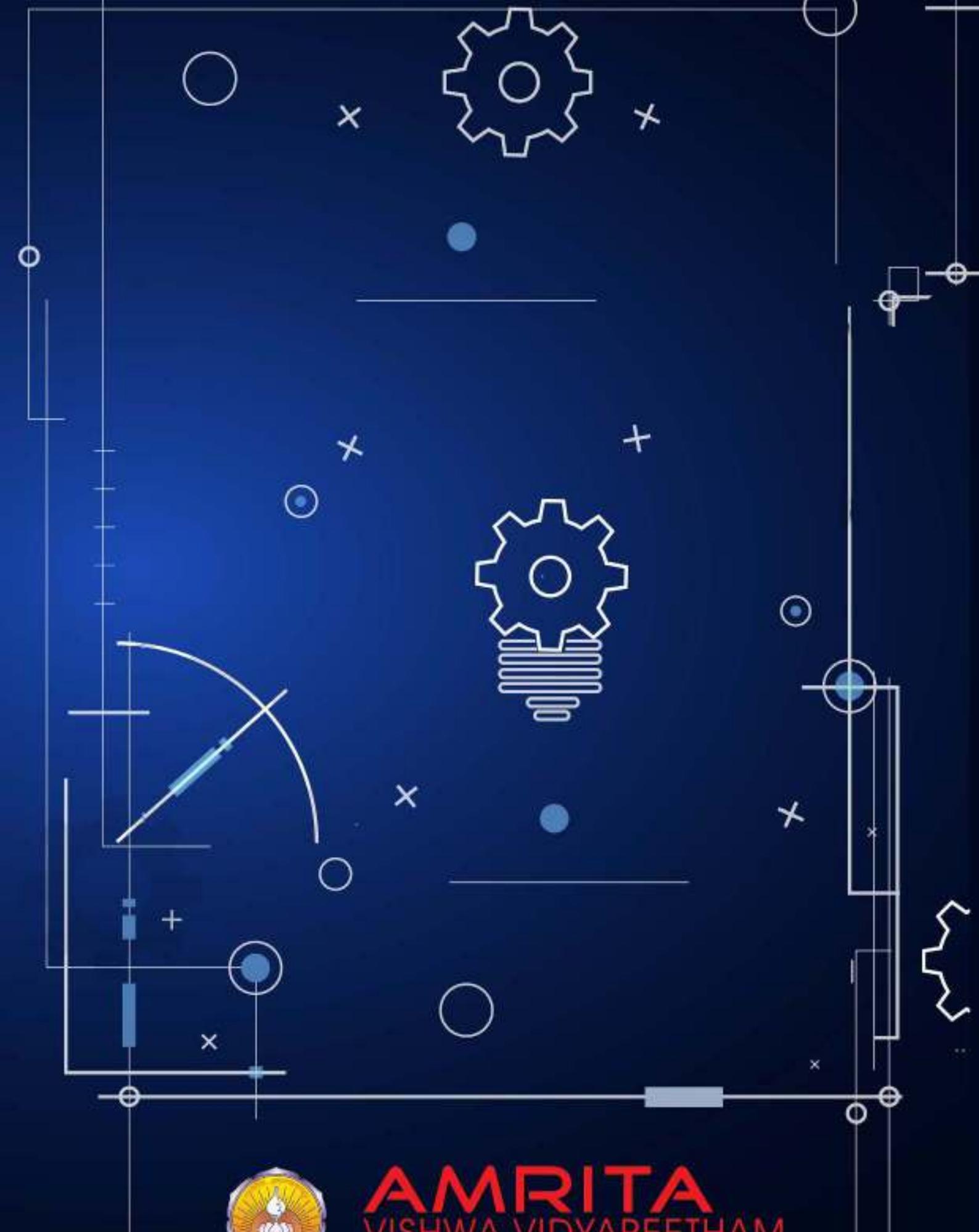

Anokha 2017 Core Team

Amritadhwani 2017 Editorial Team

AMRITA
VISHWA VIDYAPEETHAM
UNIVERSITY

Amritadhwan 2017

www.amritadhan.com

Established 1921 by UGC Act 1956